

ილორსი

E-mail: r.jalagania@mail.ru

№196 (255) 13-20 ნოემბერი 2012 სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ ორბანი 30 თეთრი

რამ დაბვლუპა? რა გადაბვარჩენს?

(რედაქციაში წერილი მოვიდა)

ამ სათაურით 2002 წელს გამოიცა ბატონ ალექსანდრე ჯაჭიაშვილის წიგნი, რომელშიც შევიდა მისი პუბლიცისტური წერილები. აღნიშნულ წიგნში დაინტერესებულნი იქნებიან ყოველთვის პოპულარული თემატიკის საინტერესო საკითხებზე მკაცრ, მაგრამ ობიექტურ პასუხს. აღნიშნული წერილები იქმნებოდა მაშინ, როცა აქტიურად მიმდინარეობდა საქართველოს ერთიანობის რღვევის პროცესები, რომელიც არ შეწყვეტილა 2012 წლამდე, ვიდრე ქართველმა ხალხმა ისტორიის სანაგვეზე არ მოისროლა ავადსახსენებელი „ნაციონალები“ და მათი არაქართველი „ბელადი“ სააკაშვილი.

მცირე ხნით მოეწვედნენ ძირითად სათქმელს და გაცნობდნენ, რომ რედაქციაში უკვე მეორედ შემოვიდა ჩვენი აქტიური მკითხველის ბატონ ალექსანდრე ჯაჭიაშვილის წერილი, რომელშიც დაბეჯითებით თხოვს ბატონ ალექსანდრე ჯაჭიაშვილს, რომ იგი უფრო აქტიურად ჩაერთოს საქართველოს პოლიტიკურ ცხოვრებაში. გარდა სხვა მოტივაციებისა, თავის კატეგორიულ მოთხოვნას წერილის ავტორი ასაბუთებს იმითაც, რომ ბიძინა ივანიშვილი წლინახევრის შემდეგ აპირებს იდვი პოლიტიკიდან წასვლას და საკუთარ ბიზნესს დაუბრუნდება, რის შემდეგაც დაიწყება პოლიტიკური სუბური და ქვეყნის სათავეში შეიძლება აღმოჩნდეს ნაციონალურზე უარესი ძალა, რომელიც ძველი შემართებით გააგრძელებს ქვეყნის დაშლა-დანაწევრების პროცესებს. ამგვარი საფრთხე რომ მართლაც არსებობს, ამას დიდი პოლიტიკური გამოცდილება არ სჭირდება. სხვებზე რომ აღარაფერი ვთქვათ, კოალიცია „ქართული ოცნების“ ავანგარდში იმყოფებიან ავადსახსენებელი „თავისუფლების ინსტიტუტიდან“ ამოზრდილი რესპუბლიკელები, რომლებიც მცირე ხნის წინ თავდაუზოგავად ებრძოდნენ ქართულ ეროვნულ ტრადიციებს, ერის მამად მიჩნეულ დიდ ილიას კი მხოლოდ ერთ საშუალო დონის მწვერვალად მოისხენიებდნენ. ახლა კი „თავდადაკლები“ ქართველების როლს იმ ბიძინა ივანიშვილის სათითაო თამაშობენ, რომლის წყალობითაც აღმოჩნდნენ საქართველოს პარლამენტში. წინააღმდეგ შემთხვევაში ისინი ხომ ქართული ელექტორატის ერთ პროცენტსაც ვერ მიიმხრობდნენ!

არც შური მალაპარაკებს და არც ბოღმა, მაგრამ, მოდით, თვალში ჩაეხედოთ ჭეშმარიტებას. ამა წინათ გამოშვებულმა ფარულმა სატელეფონო ჩანაწერებმა კიდევ ერთხელ დაადასტურეს, რომ კოალიცია „ქართული ოცნებას“ აცემენტებულ ძალად

არა პოლიტიკური მოტივი, არამედ მხოლოდ ბიძინა ივანიშვილის ფუნქციონირება, რომლის შიშითა და ხათრით უდიდესი და „ემეგობრებიან“ ერთმანეთს მასში გაერთიანებული პოლიტიკური ძალები. სინამდვილეში კი, მათივე საუბრებიდან ირკვევა, რომ ზოგს „გამილიონებდა“ აინტერესებს, ზოგს მაღალი თანამდებობა, ზოგს კი – ვიღაცებზე ჯაჭიშვილის ამოყრა, სხვა დახარხინი კი, თუნდაც წყალს წაუღია...

განა სწორედ ამ პრინციპით არ მართავდნენ საქართველოს სააკაშვილი და მისი ბანდა, რომელთა შავი საქმეები თანდათან ხდება ნათელი საზოგადოებისათვის. მათი „ერთობა“ კი იმით დასრულდა, რომ დამნაშავე მინისტრები და სხვა მაღალჩინოსნები ვითხოვიან გაიძუროს საქართველოდან და მარტოღობაში მიატოვოს მათი „მამა და მარჩენალი“ სააკაშვილი, რომელსაც, ძალიან მალე, საკუთარ ავაციობაზე მოუწევს პასუხისგება და თავისი გარემოცვის წევრების მიერ ჩადენილ მძიმე დანაშაულებზე და...

სახეზეა კრილოვის ცნობილი იგავის „**Левбедь, рак да щука**“-ს ქართული ვარიანტი, რაც სამომავლოდ კარგს არაფერს უქადის ჩვენს პოლიტიკური ინტრიგებით გატანჯულ ქვეყანას.

ფაქტია, რომ, წავა თუ არა, ბიძინა, პოლიტიკური არენიდან, სახელდახლოდ „დაბმობილებული“ ეს პოლიტიკოსები დაუნდობელ ომს გაუმართავენ ერთმანეთს.

მსგავსი შემთხვევები არ გვქონია ჩვენს უახლეს ისტორიაში, თუ რა? იქნებ ზვიად გამსახურდიას ინიციატივით შექმნილი „მრგვალი მაგიდის“ ის „ღირსეული“ წარმომადგენლები გაეხსენოთ. ის ხალხი, რომელმაც თავის დროზე ეროვნული მთავრობა დაამხო და შევარდნაძე უხსენებელს ეგვა გვერდით ქვეყნის აორხევა-გასახვისებაში, შემდგომში ასეთივე „წარმატებით“ მონაწილეობდა იმავე შევარდნაძის ვითომ დამხობაში და ე.წ. „გარდების რეგულაციაში“, მიშა-შეურაცხადის აღხვევაში, დღეს კი სააკაშვილის და მისი „ნონაციონალები“ მესაფლავეებად გვევლინებიან. აქ კი ახალ ხელისუფალს, რომ იტყვიან – „ათი თვალის და ათი ყურის გამოშმა სჭირდება“, სამთავრობაგამოვლილმა „ცხვირის ქურჭში გახვევლამ დემოკრატებმა“ მასაც რომ არ უგანოს!

თანაც, განა სწორედ ზვიად გამსახურდიას პირადმა ავტორიტეტმა არ გაიყვანა საქართველოს პარლამენტის შემადგენლობაში რამდენიმე ის ადამიანი, რომელთაც, ზვიადის თანადგომის კარგეშეპარლამენტში კარის დარაჯადაც ვი არ დანიშნავდნენ?

ყოველივე ზემოთქმულიდან გამომდინარე, როგორ ფიქრობთ, შეიძლება დღევანდელი მმართველი ძალისათვის სახელმწიფოს მართვის სადავეების მიხედობა, ბატონ ბიძინა ივანიშვილის ზედამხედველობის გარეშე?

ჩემის აზრით – არ შეიძლება! მოდით, კვლავ ბატონი ალექსანდრე ჯაჭიაშვილს ხეიმოთხენებულ წიგნს დაუბრუნდეთ. საერთოდ, ამა თუ იმ პოლიტიკოსის გამჭრიახობის განსახდების მთავარი ინდიკატორი გახლავთ ის, შეუძლია თუ არა მას 15 წუთით ადრე მინც განჭვრიტოს შექმნილი სიტუაციის საგარეულო შედეგი. როცა ბატონი ალექსანდრე ჯაჭიაშვილი ითხოვთ, წამსვე დარწმუნდებით, რომ ამ გამჭრიახმა პოლიტიკოსმა არამც თუ 15 წუთით, არამედ 15-16 წლით ადრე განსახდრა ის უბედურებები, რაც შეიძლება საქართველოს დასტეკლოდა თავს, ჯერ ავადსახსენებელი ედუარდ შევარდნაძის, შემდეგ კი ასევე ავადსახსენებელი „ახალგაზრდა რეფორმატორების“ და მათი ბანდის მეთაურის, მუდამ სულელურად მომდინარე მიხედობა სააკაშვილის მოდელატურ საქმიანობის შედეგად, რომელთა ძირითადი მიზანი გახლდათ საქართველოს ტერიტორიების გასხვისება,

როგორც სახელმწიფოს დაკინება და საბოლოო განადგურება. სწორედ ამიტომ ჰქონდათ ნაცებს გამართული დაუნდობელი ბრძოლა მდიდარი ქართული ეროვნული ტრადიციებისა და მართლმადიდებლობის წინააღმდეგ, რომელშიც სხვებზე არანაკლებ ენერგიულად მონაწილეობდნენ ახლანდელი „რესპუბლიკელები“ და მათი სატელიტი სხვა პოლიტიკური ძალები.

განა „რესპუბლიკელებმა“ დიდი როლი არ ითამაშეს სააკაშვილის გაპრეზიდენტებაში? ყოველი მოსალოდნელი უბედურების თაობაზე, ბატონი ალექსანდრე ჯაჭიაშვილი, თავის წერილებში, დროულად აფრთხილებდა ქართულ საზოგადოებას, მაგრამ ხალხის ერთი ნაწილი ამ გაფრთხილებებს ჩვეული დარდმანობით, ინდუფერენტულად შეხვდა, მეორე ნაწილისათვის კი („ზოიშ მამითხოვია“, მაგრამ...) იგი იმ ქართული ანდაზის სადაგი გამოდგა, რომელიც შემდეგნაირად გემოდვრავს – „შეაყარე კედელს ცერცვი“.

და საერთოდ, რომ არ ვიცნობდე ბატონ ალექსანდრე ჯაჭიაშვილს, მომავალ მოვლენათა მისუფლი, ლამის დაუჯერებელი, წინასწარმეტყველები ჭერება იმ ეჭვის საბაზს მომცემდა, რომ 15-16 წლის წინ, საქართველოს დაქვევის გეგმის შედგენის ერთ-ერთი მონაწილე ისიც შეიძლება ყოფილიყო, არდაცხად, მართლაც დაუჯერებელია, რომ ადამიანი ასეთი ფილიტრანული სიხუსტით გამოთვალოს, დიდი ხნით ადრე, ქვეყნის პოლიტიკური კლიმატი. მაგრამ, თუ გავითვალისწინებთ იმასაც, თუ როგორ გაფრთხილებით ბრძოლა ბატონ ალექსანდრეს ჯერ შევარდნაძის, შემდეგ კი სააკაშვილის ხელისუფლება, აშკარა ხდება, რომ ძალმომრებით გამორჩეული ეს ორი ხელისუფალი ალექსანდრე ჯაჭიაშვილი იმ საშიშ კონკურენტს ხედავდნენ, რომელსაც შეეძლო მათი ისედაც არამდგრადი პოლიტიკური საფუძვლების მორყევა. მით უმეტეს, მას შემდეგ, რაც ბატონმა ალექსანდრემ გამოაქვეყნა ფუნდამენტური პოლიტიკური ნაშრომი „**საქართველოს ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი განვითარების სტრატეგია და ეროვნული იდეა**“, რომლის ანალიზი, ჯერჯერობით, არ შეუქმნია საქართველოს არცერთ პოლიტიკურ ძალას და რომელიც ასევე „შეუმწვევები“ დარჩა ჩვენი არაქართული ხელისუფლებისათვის.

აქვე მოვიყვანო ნაწევრებს მისი ერთ-ერთი ინტერვიუდან, სადაც მას ჟურნალისტი შემდეგი შინაარსის შეკითხვას უსვამს: „**ბატონო ალექსანდრე, როგორი იქნება საქართველოსათვის 2000 წელი?**“

პასუხი ჭეშმარიტად დამაფიქრებელია: „**2000 წელი, ალბათ, ეკონომიკური კატასტროფის დაწყების წელი იქნება. 1990 წლიდან ქვეყანა საბჭოთა პერიოდში შექმნილი და დაგროვების ხარჯზე ცხოვრობდა. საყოველთაო კრიზისის პირობებშიც ამ მარაგმა რამდენიმე წელიწადს გაძლო. ხელისუფლებას ჰქონდა შანსი, სწორი ეკონომიკური პოლიტიკით ქვეყნის ეკონომიკური განვითარების ტემპი საბჭოთა პერიოდთან შედარებით 50-60 პროცენტის დონეზე შეენარჩუნებინა, მაგრამ იგი თითქოს სპეციალურად, მიზანმიმართულად ანგრევდა ეკონომიკურ პოტენციალს. ხელისუფლებამ მემკვიდრეობით სულიერი აგრარული-ინდუსტრიული ბაზა მიიღო, გარდა ამისა, ვალად 2 მილიარდი დოლარი დაიდო; სისტემატურად იღებდა პუმანიტარულ დახმარებას. ასეთ პირობებში დიდი მონდობება საჭირო, რომ 4-მილიონიანი მოსახლეობა გაადაცატკო...**“

მართლაც წინასწარმეტყველები პროგნოზია, რომელმაც გავრძელება პოპულარული სააკაშვილის ხელისუფლების პირობებშიც. ფაქტია, რომ ქვეყნის დაქვევის პროცესი იყო გეგმაზომიერ ღონისძიებათა კომპლექსი, რომლის მიზანი გახლდათ საქართველოს დაცლა ქართველებისაგან, რათა იგი უჯიშო გადაითქვია სასაპრეზო არენად

ექციათ. სააკაშვილის „ახალგაზრდა რეფორმატორებმა“ კალენდარულად და მენტალურად დაბერებულ შევარდნაძეზე ბევრად უფრო ენერგიულად გააგრძელეს ქვეყნის ნგრევა...

აქედან გამომდინარე, უეჭველია, რომ ბატონი ალექსანდრე ნებისმიერი პოლიტიკური ინიციატივა მისი დევნის საგანი ხდებოდა – მას დაუწევს საკუთარი მანქანა, ფრიად საეჭვო ვითარებაში დაიდუპადედამისი, ხოლო მის ერთ-ერთ წერილში ასახულია ფრაგმენტი, როცა ელდარ შენგელაია ვიღაცას ესაუბრებოდა ტელეფონით და ყურმილში ჩაჰყვიროდა: „**ჭაჭია აეროპორტისაკენ მიდის მანქანით და იქნებ დააპატიმროთ...**“

ფიქრობთ, კომენტარი აქ ზედმეტია! ასევე წინასწარმეტყველები იყო ბატონი ალექსანდრე ჯაჭიაშვილის პუბლიცისტური წერილები საქართველოს ჩამოცილებული რეგიონების – აფხაზეთისა და სამჩხაბლოსთან დაკავშირებით. ამ, ჩვენთვის უმნიშვნელოვანეს საკითხებთან დაკავშირებითაც, გარდა სახელმწიფოებრივი მიდგომისა, ბატონ ალექსანდრე ჯაჭიაშვილს საკმაოდ ანგარიშგასაწვეი პირადი განცდებიც აკავშირებს. თუნდაც ის, რომ აფხაზეთის უღამასეს ქალაქ ონაშირის სასაფლაოზე განისვენებენ მისი წინაპრები, რომელთა საფლავებზე სანთლების დანთების საშუალებაც დღეს მას არ გააჩნია.

მაგვანათვის, აფხაზეთი და სამჩხაბლო, შეიძლება მხოლოდ პრობლემის პოლიტიკური წარმოსახვის საგანი იყოს, ალექსანდრე ჯაჭიაშვილის კი აღნიშნული პრობლემის მოგვარება იმ ქართული ოცნების ახდენის ნაწილია, რაც ადამიანის თავის სანატრელ ოდაბადეში დაბრუნებას, მიმქრალ კერიაში ცეცხლის ავიზიზებას და წინაპართა განსახვების მოვლა-პატრონობას ნიშნავს.

სწორედ ეს გვაძლევს იმის მორალურ უფლებას, რომ აბსოლუტური ნდობა და თანხმობა გამოვუცხადოთ ბატონი ალექსანდრეს მიერ შემოთავაზებულ წინადადებას აფხაზეთსა და სამჩხაბლოს პრობლემების სამივე მხარისათვის უმტკივნეულოდ მოგვარებასთან დაკავშირებით!

შეიძლება, ამ შემთხვევაში, „პირადული“ ბევრად წინ იდგეს, ვიდრე „სახელმწიფოებრივი“, მაგრამ არც ის უნდა დავივიწყოთ, რომ სწორედ ამგვარი „პირადული“ იწყება ჩვენი ადამიანობა, პატრიოტიზმი, სამშობლოსა და ტრადიციებისადმი ერთგულება, რომლის გარეშე ადამიანი არ შეიძლება ჩაითვალოს არამც თუ პოლიტიკურ მოღვაწედ, არამედ, საერთოდ – ადამიანად.

არაადამიანობის კლასიკურ ნიმუშად კი, სახესობი საფუძვლიანად, ედუარდ შევარდნაძე მოგვჩინა და მისი პოლიტიკური შლეიფი – მიხედო სააკაშვილიც!

მართალია საქართველოს პოლიტიკურ ცისიკურზე უკვე გამოიდარა, მაგრამ ქვეყანა, ალბათ, დიდი ხნით, მაინც ვერ დაიხსნის თავს იმ უბედურებებისაგან, რაც მძიმე მემკვიდრეობად დაგვიტოვა ჯერ ედუარდ შევარდნაძის მასონურმა, შემდეგ კი მიხეილ სააკაშვილის პროსოშურმა ხელისუფლებამ.

ამას კი, „ქართულ ოცნებასთან“ ერთად, სრულიად ახალი, პროქართული პოლიტიკური ძალის აქტიურობა სჭირდება!

ასე რომ, თქვენი ქართულ პოლიტიკაში ჩართვის აუცილებლობა მხოლოდ რამდენიმე ადამიანის სურვილი არ გახლავთ, ბატონო ალექსანდრე!

თუნდაც იმტომ, რომ თქვენ ძალგით გასცეთ პასუხი საკრალურ შეკითხვას: „**რამ დაბვლუპა? რა გადაგვარჩენს?**“

როლანდ ჯალაღანი, საპატიო დოქტორი, გაზეთ „ილორსი“ მთავარი რედაქტორი

მობზაშრობანი

“სამშრომლო გლეხი შინ”. – ჩემი მასწავლებელი ბუბა. – აქაური გლეხის მოსახლეობა. – ფაცხის მორთულობა: ბარდობი, ბუფიტი, სახლის ავეჯი. – საზოგადოებრივი. – როდის არის ბუბა ბუბანი? – სულიერი მოთხოვნის ბუბანი. – მისი ღარი, მისი ეპოქა-ური იდეალი. – როდის შეიძლება სახე ბუბანს პირველყოფილ ბროლის ცხოვრებასთან? – ერთი ღამე ბუბანთან. – ავეჯი ჩვეულება. – ბამოთხ-რეშა.

ქობის გვერდით გამართულ ბოსტანში გუბას ცოლის მიერ გულმოდგინედ გახეული მწვანის მწვენიერად ამოუყვია თავი თხის ნაკელით გააბტივებულ ნი-ადგიდან. აქა ნახავთ: ცოტა პრასს, ცოტა ოხრახუშს, რეჰანს, წიწკას, წითელ მხალსა; ამთს გვერდით ორმოციოდე ძირი თუთუ-ნიცა სოესია, საკუთრად გუბას მოთხ-ონილების დასაკმაყოფილებლად.

ბოსტანის გვერდით ხუთოდე სკა დგას ფუტკრისა. ამ ძვირფას მწვერთან გაკეთ-ბული თაფლი წლით-წლობამდე ჰყოფნის გუბას წვრილფეხობასა გამწარებულის პრის ჩასატკბარუნებლად. იმათი ნაშ-რომით სანთელს ჩამოტყნის ხოლმე გუბა. ხანდახან, როცა სტუმარი მოუვა, ამავე სანთლით უკუნით მოცულ ფაცხას სინათლის მერთალ სხივს მოჰყენს ხოლმე-ისიც კარგია იმისათვის.

ფაცხა ორი აქვს გუბას, ერთსა თვითონ შეგვარება თვისი ცოლ-შვილით, მეორეში საქონელი უბია – ზამთარში. ორივე წყნელისგან არის მოწნული. ზვიდან გვიმ-რა ჰხურავს. მთელ ფაცხას მარტო ერთგანა აქვს ღურსმანი: ამ ერთად-ერთი ღურსმნით გარედან კარის დასაკეტი კოჭია დაჭედილი კარის ჩარჩოზე. სიდიდე ფაცხისა 12 კუბურ მხარს უდრის, ესე იგი 3 მხარი სიგრძე აქვს, 2 – განი და 2 მხარიც – სიმაღლე. კარი ორი აქვს: ერთი წინიდან და ერთიც იმის პირდაპირ – უკანიდან. სარკმელს გუბას ფაცხა მოკლებულია. ხოლო როგორც ჰაერი, ისე სინათლე კედლებში უხვად დატოვებულ ჭუჭრუ-ტანებიდან შემოდის. მხოლოდ ზამთარში კედლები გარედან გვიმრით გაიბურება, რომ, ცოტათიც არის, სიცივეს წინააღმდე-გობა გაუწიოს და შიდ არ შემოუშვას. ზამთარში ამ გვიმრით გაბურულ ფაცხას ცეცხლი ძალიან ადვილად იმსხვერპლებს ხოლმე. კიდევ მიტომ არის, რომ გლეხი რამდენჯერმე იკეთებს ასეთ ფაცხებსა. ისიც კია, რომ შრომა მის აშენებას დიდი

არ უნდა: ორი მარჯვე კაცი სამი დღის განმავლობაში მასალასაც მოამზადებს ფაცხისათვის და ააშენებს კედელს აქაური გლეხის იაფფასიან თავშესაფარს.

ჩემს მისვლაზე დიდი ფაცი-ფუცი შეუდგა ამ პატარა სამეფოს, სადაც თვითმპყრობელი გუბა იყო. ჯერ გუბას ვაჟმა შორიდანვე შეატყობინა გუბას ფანის (ოჯახს), სტუმარი მოგვყავსო. ფაცხის კარებში გუბას თანამცხედრე მომეგება და მოწივებით თავი დამიკრა. ხელში ახლად ნამტირალევი ქორფა ბაღლი ეჭირა, – პაწაწუნა განცვიფრებულ თვალზე ცრემლი შეჰყინოდა. გვერდით უდგნენ და-ნარჩენი წვერნი ფანისა: უფროსი ქალი, ტანმადალი, გაცრცილი, გამხდარი, თუმცა კი მარილი არ აკლდა მის ლაზათიან სახესა. ასე 10-11 წლისა თუ იქნებოდა. იმას მოსდევდა, კრუხის წიწკლებით სამი ნაგლეჯა ბავშვი, სულ ერთმანეთის მომდე-ვნი. გარეგნობით ძნელი გამოსაცნობი იყო, რა სქესს ეკუთვნოდა ან ერთი ან მეორე – ყველას ერთნაირი პერანგი ეცვათ, ნარჩისა, ნაფლეთებად ქცეული და ძალზე გაშავებული. ამ პერანგების სახელოებს აკლდა, განსაკუთრებით, სითეთრე: მიხეზი ამისა ის გახლავთ, რომ პერანგის სახ-ელოებს აქ ცხვირსახოცის მაგივრადაც ხმარობს მისი პატრონი...

ფაცხის შუა ალაგას, კერას თავით, ერთი დიდი ჯირკვი დევს, რომელსაც აქ **“ბუკი”** ანუ დედა-შეშა ჰქვია. ამ ბუკს მი-წვობილი აქვს წვერილი ფინხი, ანთებული. საკომლე ფაცხას არა აქვს. კვამლი ფაცხის ხან ერთ კუთხეს ეწვევება და ხან მეორეს და შიგნით უსულდმერთოდ სტანჯავს ხოლმე. დირეები და სახურავის ქვედა ნაწილი მურისაგან გაშავებულია. კერას იქით-აქით კველით დგას. კველა – საჯ-დომია ერთნაირი და მარტო აქეთი და სამეგრელოში შეხედება კაცი. ეს თავისე-ბური საჯდომი წარმოადგენს ძელს, რომელ-საც სიგრძე 1/2-2 ალაბამდე აქვს, განი 1/2-1/4 ალაბი. აკეთებენ პატარებს – ერთი კაცის საჯდომა, აკეთებენ დიდებსაც, რომელზედაც მწკრივად რამდენიმე კაცი ეტევა ერთად. ეს ძელი ქვევიდან გამოთლილია, იქით-აქით თავებში დატოვ-ბული აქვს ბრტყელი ფეხები. 1/4 ალაბის ან კიდევ ნაკლების სიმაღლის დგას კველა. ძალიან მდგნეა, ადვილად არ ტყდება, ხან-დახან, თუ მაგარი ხისაც არის, ორ-სამ მოდგმას მოიჭამს. ეგ არის, მარტო ფერს იცვლის, – დროთა ვითარებისა გამო ძა-

ლზედ შავდება. გარეცხვას თავის დღეში არ აღირსებენ, რაც უნდა ამაგდარი იყოს აქაური გლეხის კველა.

კერას ორი მხარე აქვს: ერთი სავაჟაკო **“საქომლო”** და მეორე – საქალბო **“სასოსო”**. პირველ მხარეზე სხდებიან მამათა სქესის წვერნი აქაური გლეხის ფანისა, მეორეზე – ქალები. სუფრასაც ცალ-ცალკე უსხდებიან ქალები და კაცები. ეს წესი სასტიკად არის დაცული სამურზა-ვანოელის გლეხის სახლში. კაცობრიობის იმ ეპოქას გვაგონებს ეს განაწილება ოჯახისა, როდესაც ქალი უმწვერვალეს ზომამდე ჰყავდა დამონაგებული მამაკაცსა და როცა პირველი ვერა ჰპედავდა თავის **“უფროსთან”** – ქმართან, ერთ სუფრას მო-ჯდომოდა. დასახელებულ **“საქალბო”** მხარეზე დიასახლისი (ამ სიტყვას აქ მნიშვნელობა ეკარგება) ჩამოჯდა კველაზე და მას მიეჭუჭკა წვრილფეხობა ფაცხისა. მათს პირდაპირ, მეორე მხარეზე სამფეხა და სამკუთხოვან, გუბას ხელით გამო-ნორჩილ, დგამზე მე მოვახვენე ხეული. ბავშვები ამოდ ცდილობდნენ დაეფარათ თავიანთი, ცეცხლისაგან დამწვარ-დაბარწული წვივები, რომელთაც უსირ-ცხვილოდ თავი გამოუყოთ მათი მოკლე და დაგლეჯილ პერანგებიდან. დედაც, ბო-დიშის მოსახლედაც, ტყვილად ეუბნებოდა დაიფარეთო. პირველმა შთაბეჭდილებამ ყველას გადაუარა, დამწვიდნენ, – **“სტუ-მარ”** მიიღეს დამე ჩვენთან იქნება და შეგვეკლება კარგად ვუყუროთო. თორმეტი თვალი ისარივით მე მომაშტერდა და თავით ფეხებამდე მუშტრის თვალთ სინ-ჯვა დაუწყო ჩემს ტანისამოსსა, ყველას ერთი კითხვა ეხატებოდა თვალბში: **“ამ კაცს ჩვენთან რა უნდოდან?”** მხოლოდ კვამლი მიხსნიდა ხოლმე მათი ცნობის-მოყვარე თვალბისაგან. ქარი დაუბრკოლე-ბლივ ატანდა ფაცხის ნახევრად ფარ-ღალადა კედლებსა, ჰბორგავდა და გვაშ-ფოთებდა შიგნით: კვამლს ხან ჩემკენ ელაღებოდა და ხან ჩემს ახალ ნაცნობებს აფორიაქებდა.

ფაცხის ორივე მხრივ თითო წვეილი გაჩორკილი ფიცარია, მიჯრით მიწვობილი. თუ გნებავთ ტახტი დავარქვათ ამ ფი-ცრებსა. აქ კი ტახტის დანიშნულება აქვს. მათ სიშიშვლეს არა ჰფარავს-რა, – ადგ-ილობრივი მოწნული ჭილობი რა არის, იმასაც კი მოკლებულია გუბას განსახვენებელი. ერთ ალაგას მწვარივით რაღაც მოკუმული ეგდო. უფროსი ქალი

აღდა და გაასწორა. ეს გაბრტყელებული, სიფრიფანა, ჯვარიმამის ლავაშივით, მჭ-ვარტლში ამოვლებული, დაფხრეწილი ლეიბი იყო. არც ბამბა-გამოყრილი საბანი იყო უკეთესი ღირსებისა. ერთი ბალიშიც ეგდო, უფროსო. როგორც ეტყობოდა ქათმის გაურჩეველ ბუმბულით უნდა ყოფილიყო სავსე. გაბრტყელებულ მუთაქას სიმინდის ფუქენი გამოცვენოდა...

აჰა, მთელი ლოკინი, რომელზედაც გუბა და მისი ცოლ-შვილი, დღიურ ვარამიან სასოწარკვეთილ და გამაფრებულ ბრო-ლის შემდეგ, თავიანთ ცოლვილ ძელებს ასვენებენ, რათა, ღონე-მოკრებილთ, მეორე დღეს განაგრძონ იგივე სასოწარკვეთილი სრბოლა ძაღლ-უმაღური ცხოვრებისა.

გუბას ფაცხის ერთ კუთხეში ტახტზე ზანდუკიც იდგა, მჭვარტლის ფერისა. წინან-დელი წითელი ფერი საღებავისა აქა-იქ შერჩენოდა. ამ ზანდუკში ინახება გუბას ცოლის განძეულობა: ერთი სამშაურიანი თავიანი ანუ **“ცახოცი”**, ორ-ხუთშაურიანი ჩითისგან შეკერილი **“საგარეო”** კაბა, ერთი სამაბახიანი ჩუსტები, ოქმელ ხარაზის შეკერილი, შაურიანი სარკე, წითელ სამოგვე გადაკრული, – ის სარკე, აქაურს ქალებს სადმე დღეობაში ან ოქმში წასვლის დროს ჯობით რომ დააქვთ ხოლმე და რომლის შემწეობით, დანიშნულ ადგილამდე მოახლოვებისას, სადმე ბუნქთან ან წყლისპირას თავის ფიზიონომიას ის-წორებენ. ამათს ვარდა, ამ გაცრცილი ზანდუკის რომელიმე მიმალულ კუთხეში კიდევ უნდა დებულყო თაფლის სანთლის ნატერზე მიკრული ორშაურიანი თეთრი ფული, გუბას სახლის ერთ-ერთი წვერის ავადმყოფობის დროს ილორის წმინდა გიორგისათვის შეწირული და ავადმყოფის თავზე შემოვლებული, ორი ან სამი აბაზი, ათას ალაგას გამოკრულ-გამონასკვილი, – **“შავი დღისათვის”** გამოზოგვილი.

ჩემს მასწავლებლს ძალას ვატანდი, მინ-დოდა გამეთვალისწინებინა ამნაირივე ზან-დუკი ჩემი ძიძისა, ამნაირივე სიდიდისა, ამ-ნაირადვე დამჭვარტლული, ამნაირადვე, მუ-თაქის მაგივრად კუთხეში მიდგმული, ის ზანდუკი, რომელიც, ჩემს პატარაობაში, არა ერთხელ გადამიქოთებია – რა არის, ორიდ წურჩხელა ამოვაცოცო და სადმე ხის ძირას შეეკვეცე-მეთქი; პო, მინდოდა მო-მეგონებინა, კიდევ, ზევით ჩამოთვლილის გარდა, რა უნდა დებულყო ამ ნაცნობ ზანდუკში...

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

ყოველკვირული აგზაბი აფხაზეთიდან

ალექსანდრე ანჭვაბი მშენებლებისაგან მიტ ხარისსს ითხოვს

აფხაზეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტმა, ბატონმა ალექსანდრე ანჭვაბმა ჩაატარა თათბირი, რომელზეც განხილული იქნა **“აფხაზეთის რესპუბლიკის სოციალურ-ეკონომიკური გეგმის განვითარების ხელშეწყობის კომპლექსურ გეგმა”**. საან-გარიშო პერიოდი მოიცავს 2012 წლის 9 თვეს და მომავალი პერიოდის გეგმებს. თათბირზე მოწვეული იყვნენ აფხაზეთის უმაღლესი სასამართლოს თავმჯდომარე რომან მუშა, მაპროფილებელ სამინისტრო-თა ხელმძღვანელები, ქალაქისა და რაიონების ადმინისტრაციის უფროსები, კულტურისა და სამეცნიერო დაწესებულებ-ბათა თავაკაები, განათლების, ჯანდაცვის და საამშენებლო დაწესებულებათა წარ-მომადგენლები, რომელთაც დამსწრეთ წარუდგინეს ინფორმაცია მათდამი დაქვემდებარებულ წარმოება-დაწესებულე-ბებში მიმდინარე სამშენებლო-სარემონტო სამუშაოთა შესახებ.

დღეს მიმდინარეობს აფხაზეთის სახ-ელმწიფო უნივერსიტეტის სასწავლო კორ-პუსების რემონტი, დამთავრების სტადიაშია სოხუმის, ტყვარჩელის, ოჩამჩირის და გაგარის სასამართლოთა შენობები. იწყება გუდაუთის სასამართლოს შენობის შეკეთება, რომლის შემდეგ დადგება გულრიფშისა და გალის სასამართლოების რემონტის რიგი.

რაც შეეხება ჯანმრთელობის დაცვის ობიექტებს, განსაკუთრებული ყურადღება მიექცა რესპუბლიკური საავადმყოფოს

შენობის შეკეთების საკითხს, რომელიც ძალე იქცევა რესპუბლიკის სამკურნალო ცენტრად. ანჭვაბი დაინტერესდა გუდაუთის საავადმყოფოში მიმდინარე სარემონტო სამუშაოებით, ასევე ონკოლოგიური, ფსიქონევროლოგიური და ტუბერკულოზის საწინააღმდეგო ობიექტებზე სამუშაოთა მიმდინარეობის საკითხებით. ამასთან, პრეზიდენტმა გააფრთხილა მშენებლობი, რომ ამ ობიექტების რემონტისა და სა-თანადო მოწყობილობებით აღჭურვისას გათვალისწინებული უნდა იქნა მათი სპეცი-ფიკა. მშენებლებმა აღნიშნეს, რომ ჩასა-ტარებელ სამუშაოთა ყველა ეტაპი უთანხმდება ჯანდაცვის ობიექტების მთავარ ექიმებს და მათაც, თავის მხრივ, დადებითად შეაფასეს მშენებელთა მიერ ჩატარებული სამუშაოები.

ასევე განხილული იქნა გაგარის საავად-მყოფოსა და სამხედრო ჰოსპიტლის რე-მონტის სამომავლო გეგმა. პრეზიდენტმა აღნიშნა, რომ ამ დაწესებულებებში დასაქმებული არიან პროფესიონალები, რომელთაც საკმარის დიდი დამსახურება გააჩნიათ ქვეყნისა და ერის წინაშე. ამიტ-ომაც არის აუცილებელი მათთვის შესაბამისი სამუშაო პირობების შექმნა. ეს კი, განსაკუთრებით, სამხედრო ჰოსპი-ტლის მედპერსონალს ეხება. ანჭვაბმა ასევე აღნიშნა, რომ აუცილებელია გალის საავადმყოფოს ახალ შენობაში გადატანა, სადაც მას საშუალება ექნება გახსნას

დამატებითი სამკურნალო განყოფილებები. ასევე ჩატარდება კაბიტალური რემონტი სოხუმის ბავშვთა საავადმყოფოს შენობას, ახალი ათონისა და ბიჭვინთის პოლიკ-ლინიკებს, ტყვარჩელისა და ოჩამჩირის საავადმყოფოებს.

ანჭვაბმა მშენებელთა წინაშე დააყენა მათი კოორდინირებულად მოქმედების საკ-ითხი, რათა, შემდეგ არ გახდეს აუცილებელი შესრულებული სამუშაოების მიმართულების შეცვლა და უკვე გარემონტებული ფართების გადაკეთება. **“ჩვენ კარგად ვიცით ადგილე-ბზე შექმნილი მდგომარეობა და ამიტომაც მივიჩნევთ საჭიროდ ფართო სამედიცინო მომსახურების სპექტრის მქონე პოლიკ-ლინიკების ექსპლუატაციაში გაშვებას. ამას გააჩნია თავისი მეცნიერული გათვლები”**, – აღნიშნა ალექსანდრე ანჭვაბმა.

შეესო რა გალის, გულრიფშისა და გუ-დაუთის კულტურის სახლებში მიმდინარე სარემონტო სამუშაოებს, პრეზიდენტმა მშენებლებს ამოცანად დაუსვა, რომ მათთვის ნიმუშად იქცეს ოჩამჩირის კულ-ტურის სახლში ჩატარებული რემონტი. მან ასევე გაუსვა ხაზი ახალი ათონის, გაგარისა და ბიჭვინთის კინოდარბაზების დროულად გარემონტების აუცილებლობას. დამსწრეთა მხრიდან დადებითი შეფასე-ბა მიეცა უ. ჭანბას სახელობის აფხაზეთის დრამატული სახელმწიფო თეატრში, რუსული დრამატული თეატრის და აფხ-აზეთის სახელმწიფო მუზეუმის შენობებში

ჩატარებულ მაღალხარისხიან სარემონტო სამუშაოებს. ასევე გამორჩეულად ჩაითვალა ბოტანიკურ ბაღში, სახელმწიფო არქივისა და ეროვნული ბიბლიოთეკის შენობებში ჩატარებული რემონტი.

ალექსანდრე ანჭვაბი ასევე დაინტერესდა სიმონ კანანელის სახელობის ტაძრის ეზოს ტერიტორიაზე მიმდინარე სამუშაოებით და ხაზი გაუსვა იმას, რომ მომავალში ამ ობიექტს ექნება არა მხო-ლოდ რელიგიური, არამედ ტურისტული დანიშნულება. მშენებლებმა მტკიცე პირო-ბა მისცეს ქვეყნის პრეზიდენტს, რომ ეს სამუშაოები დასრულდება 2012 წლის ბოლომდე.

პრეზიდენტმა ასევე გაამახვილა ყუ-რადღება საბავშვო ბაღებში მიმდინარე სარემონტო სამუშაოებზე. ეს ობიექტები კი მიმოფანტულია ლამის ქვეყნის მთელ ტერი-ტორიაზე: სოხუმში, გულრიფშოში, გაღში, გაგარაში, გუდაუთაში, ბიჭვინთასა და ტყ-ვარჩელში. აქ კი მშენებლებმა სავსებით სამართლიანი კრიტიკა დაიმსახურეს, რადგან გაუმართლებლად ჭიანჭურდება სარემონტო სამუშაოები ოჩამჩირესა და ახალ ათონში. კრიტიკა ასევე დაიმსახურეს მმართველობის ადგილობრივი ორგანოების ხელმძღვანელებმაც.

თათბირის მუშაობაში მონაწილეობდნენ პირველი ვიცე-პრემიერი ინდირა ვარდანია და ვიცე პრემიერი ალექსანდრე სტრან-იჩინი.

ლიბერტი ბაბუნია – “ორთაჭალქისის” გაყიდვით ღიდალი “შავი ფული” გაირეცხა

ბოლო წლების გახმაურებულ საქმეებს შორის “ორთაჭალქისის” საქმეც ფიგურირებს – 2008 წლის 19 დეკემბერს ეს პესი მოულოდნელად აუქციონზე გაიტანეს და გაყიდეს. მისი მფლობელები ქონების უკან დაბრუნებას ოთხი წელია ამოდ ითხოვენ, როგორც ადვოკატი ღიდალი ბაბუნია ამბობს, მათ საქართველოში ყველა სასამართლო წააგეს და იძულებული შეიქნენ, საჩივარი სტრასბურში გაეგზავნათ:

– “ორთაჭალქისის” მფლობელებს ეს პესი გრძელვადიანი იჯარით ჰქონდათ აღებული 2019 წლამდე. ეს იყო მცირე პესი, რომელიც თბილისის ნაწილს ელექტროენერჯით ამარაგებდა და შევარდნაძის მმართველობის პერიოდში, როცა დენი ითიშებოდა, ერთგვარი გენერატორის ფუნქციას ასრულებდა: ამარაგებდა მეტროპოლიტენს, პრეზიდენტის რეზიდენციას და სამთავრობო დაწესებულებებს. ეს იყო ერთგვარი სარეზერვო ვარიანტი, თუმცა არ იყო ისეთი საწარმო, რომელიც დიდ მოგებაზე მუშაობდა. თავის დროზე მას “ზარალქისი” კი დაარქვეს. მფლობელებმა “ორთაჭალქისში” დაახლოებით 5 მილიონი ლარის ინვესტიცია ჩადეს და მცირე შემოსავალს იღებდნენ. თუმცა ეკონომიკის სამინისტროს რატომღაც მოუნდა “ორთაჭალქისის” გაყიდვა, საკუთრების ნორმებისა და კანონების დარღვევით გამოაცხადა აუქციონი და 2008 წლის 19 დეკემბერს პესი “ენერგოპროჯექტს” შეიყიდა. ჩვენი აზრით, ეს იყო კიდევ ერთი კორუფციული გარიგება.

– შეგიძლიათ ამის დასაბუთება? – რა და როგორ მოხდა, ჩვენ ამას დავასაბუთებთ პროკურატურაში, როცა იქ ახალი ხელმძღვანელობა მივა. სხვათა შორის, ამ გარიგების მიღმა მალაღობის თანამდებობის პირები იდგნენ, ჯერჯერობით ეს კონფიდენციალური ინფორმაციაა და ვერ გავიჟღერებთ, მაგრამ ამ გარიგებაში მონაწილეთა ვინაობას საზოგადოება უმოკლეს ხანში შეიტყობს. ახლა რაც შეეხება “ენერგოპროჯექტს” – რა კომპანიაა ან რა ფუნქციით არის შემოსული საქართველოში, ჯერ ეს არის გასარკვევი. თუმცა, ვინც უნდა იყოს, არავის აქვს

უფლება, სხვას იჯარის შეწყვეტისა და სასამართლოს გარეშე ჩამოართვას ქონება და გამორეკოს ტერიტორიიდან. სხვათა შორის, კომპანია “ორთაჭალქისი” ქონების გადასახადს დღემდე იხდის იმიტომ, რომ ეს ქონება ჯერ კიდევ არ არის გადაბრუნებული. აიღეს და გაყიდეს 25 მილიონ დოლარად! ასეთი რამ წარმოუდგენელია თუნდაც იმიტომ, რომ 25 მილიონი დოლარი დიდძალი თანხაა ასეთი პატარა პესისთვის, რომელსაც “ზარალქისი” ეძახდნენ და რომელიც კარგა ხანს წამგებიანი იყო. ამიტომ, ჩემს კლიენტებს აქვთ საფუძვლიანი ეჭვი, რომ ამ გარიგებით დიდძალი “შავი ფული” გაირეცხა. როგორც ჩანს, დაგროვილი იყო დიდძალი ფული, რომელსაც ვერ აჩვენდნენ და ბიუჯეტში ვერ შეჰქონდათ. სწორედ ამიტომ, უკანონოდ გაყიდეს სხვისი ქონება და ფული “ენერგოპროჯექტს” მეშვეობით ბიუჯეტში “ჩაასხეს”. კაცმა არ იცის, რა წარმომავლობისაა ეს 25 მილიონი დოლარი, როგორც ჩანს, მალაღობის ნიშნებს ერთმანეთთან რაღაც ვაღდეულებები ჰქონდათ და ასე მორიდდნენ. აი, ეს არის ყველაზე ცუდი და საგანგაშო და არა ის, რომ პესები იყიდება და პრევატიზაცია მიმდინარეობს. ვის დასჭირდა 25-მილიონიანი ინვესტიციის ჩადება საწარმოში, რომელიც პრაქტიკულად ზარალიანი იყო? – ეს იგივეა, ახლარიათ ტელეფონი იყიდო 5 ათას ლარად, თანაც ეს ყველაფერი მოხდა საკუთრების უფლების უხეში შელახვის ხარჯზე.

– როგორ, რა ფორმით ჩამოართვეს “ორთაჭალქისი” მის მფლობელებს? – როგორც წესი, იბარებდნენ პესის ხელმძღვანელებს და სთხოვდნენ, ხელშეკრულება შეწყვეტეთ და გადით აქედანო. უფრო მეტიც, ეკონომიკის სამინისტრო ისე გათავსებდა, რომ მივიღვეს აუქციონის პირობებში წინასწარ ჩაუწერა: იყიდეთ და მეპატრონეებს ერთ თვეში გადაგვებთ იქიდანო. რა იცოდა ეკონომიკის სამინისტრომ, რა გადაწყვეტილებას გამოიტანდა სახელმწიფო? ეს ხომ სასამართლო დავის საგანი იყო და იქნებ სასამართლოს ეთქვა, რომ ხელშეკრულება არასწორად ჰქონდათ შეწყვეტილი? ჩვენ თავიდანვე გავასაჩივრეთ ეს ყველაფერი, სულ სასამართლო დავებში ვართ, მაგრამ საქართველოში სამივე ინსტანცია წავაგეთ და მერე მივმართეთ სტრასბურის

სასამართლოს, სადაც 2 ათასი საქმეა საქართველოდან. 2 ათასი საქმე ისეთი პატარა ქვეყნისათვის, როგორც საქართველოა, ძალიან ბევრია. ახლა აუკვე დაიწყო პროცესი ქიბარ ხალვაშის ქონების დაბრუნების შესახებ, რასაც მოჰყვება სხვა საქმეებიც... კი ბატონო, სამართლიანობა უნდა აღდგეს, მაგრამ ამ პროცესში არ უნდა მოყვენ ისეთი ადამიანები, რომლებიც დაწავრულის მანტიას მოისხამენ და ვითარებით ისარგებლებენ. თანაც, ყველაფერი უნდა ჩატარდეს კანონმდებლობის ფარგლებში და კანონიერი სასამართლოს მეშვეობით. ალბათ, კანონში ჩაიდება, როგორ უნდა დაუბრუნდეს ყველას წართმეული ქონება – ამის პროექტი უკვე არსებობს. ჩემი აზრით, ის, ვინც ნებაყოფლობით დაუბრუნებს ქონებას კანონიერ მესაკუთრეს, გარკვეული პასუხისმგებლობისაგან უნდა გავათავისუფლოთ, თუმცა,

ეს სულაც არ ნიშნავს, რომ სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობით არავინ უნდა დაისაჯოს. ვინც მართლა საშინელი დანაშაული ჩაიდინა, პასუხი უნდა აგოს, ამის პრეცედენტი ქვეყანაში უნდა შეიქმნას. რაც შეეხება “ორთაჭალქისის”, მალე ყველაფერი გაირკვევა, რადგან ჩემი კლიენტები უკანდახვევას არ აპირებენ. მალე გამოძიდავენდება, როგორ შემოვიდა ეს მონსტრი “ენერგოპროჯექტის” ბაზარზე და როგორ ჩაიგდო ყველაფერი ხელში. სწორედ განუკითხავობის ბრალია, რომ დღეს ელექტროენერჯის გადასახადი ქვეყანაში ასტრონომიულად მაღალია. ბოლოს კი გეტყვით, რომ უკანონოდ წართმეული ყველა ქონება თავის მფლობელს დაუბრუნდება, ეს აუცილებელია ბიზნესისთვის, აუცილებელია ქვეყნისთვის, რადგან ეს გამოიწვევს სამუშაო ადგილების შექმნას.

ს.ჩიბოგიძე

ღია წერილი ზუბედილთი (აწ ავაღსახსენებელით), ანუ, ვაი სირცხვილო!..

ძვირფასო ზუბედილთო! მოსახლეობის შეგნებულ ფენაზე! ამ წერილის დაწერა და გამოქვეყნება მაიძულა არჩევნების პერიოდში ზოგიერთი ვაი-ზუბედილთის მიერ გაკეთებულმა სასირცხვილო არჩევანმა, რამაც ყველა ზუბედილთს ის სიამაყის გრძობა, რაც შორეული წარსულიდან გაგვანდა, გააცამტვერა და იავარქმნა.

რა იყო ეს? შიშის ფაქტორი თუ შეგნებულად უკეთესობაზე უარის თქმა, ამის გარკვევა ცოტა რთულია, მაგრამ მაინც მინდა მჯეროდეს, რომ უფრო შიშის ფაქტორმა ითამაშა გარკვეული როლი, რამეთუ პომპეუსს აქვს ნათქვამი: “შეწყვეტეთ სამართლიანობაზე ლაპარაკი მასთან, ვისაც მახვილი არტყია”, მაგრამ ამ ეპოქამ ხომ დიდი ხანია ჩაიღურის წყალი დალია. შიშმა ისე როგორ დაგზაფრათ, რომ მომავალზე, თქვენი შეიღების კეთილდღეობაზე უარი თქვით. ვაი, ზუბედილთო! მუდამ დათმობამ, სიბუქემ, ცად კარში თამაშმა, პრობლემებში გაურკვეველობამ, ნახეთ, სანამდე მიგვიყვანა და როცა განდა კომპარისაგან განთავისუფლების განსი, თქვენ ჯიუტად აირჩიეთ საცდელფეხო და საშიში ბილიტი, მაგრამ, საბედნიეროდ, საზოგადოების შეგნებული ნაწილი არ აგეათ, არ შედგა თქვენს მიერ არჩეულ საუკუო გზაზე. ამდენად, ვერ გაიარეთ თქვენს მიერ არჩეულ ბინძურ გზაზე, თუმცადა, თქვენი შავი საქმეები მაინც აკეთეთ! ნუ დაგავიწყდებათ ის ამაზრხენი ამბავი, რომ წლების განმავლობაში პროკურატურა იყო სასამართლოც, აღმასრულებელი

ხელისუფლებაც და ყოველივეს ბატონ-პატრონი. გაიხსენეთ, როგორი სამარცხვინო ტენდენციურობით ტარდებოდა სასამართლო პროცესები, რამდენი უდანაშაულო ადამიანი დაისაჯა განსხვავებული აზრის გამო. ბიორნეს აქვს ერთი შესანიშნავი გმოთქმა: “თემიდან ხელში მახვილი რომ არ ეჭიროს, სასწორს თავზე გადაამტვერდენო” და როცა დადგა დრო ამ მახვილის ჩაგებისა, თქვენ იმდენი ეცადეთ, რომ თემი-დასათვის მერე მახვილი მიგეცათ ხელში, რათა სიმართლისათვის უკეთესად მოგვეთა თავი! ამ ყველა უსამართლობას, რაც ხდებოდა თქვენს რაიონში და მთლიანად სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონში, ხომ ხელმძღვანელობდა თქვენს მიერ არჩეული “თხის” მოყვარული პიროვნება (გვარ-სახელს შეგნებულად არ ვაფიქსირებ გარკვეულ მოსაზრებათა გამო). თქვენი საქციელი არ იყო უბრალო შეცდომა (როგორც დღეს მრავალი თქვენთაგანი ამტკიცებს), ან დაუდევრობა. ეს ჩვეულებად გექცათ, რაც განუკითხავობის წლებში გაკლებით ღრმად დამკვიდრდა თქვენს შეგნებაში და აგრძელებთ დინების საწინააღმდეგოდ ცურვას, მანამ, ვიდრე მთლიანად არ ჩაიძირებით. განა საკადრისია, მიხნად გქონდეთ დასახული, რომ მთელს საქართველოს დაკინებულ, უარყოფით ასპექტში წარუდგინოთ ჩვენი ქალაქი? ბერნარდ შოუს თავის პრობლემურ ნაწარმოებში “ადამიანი და ზეადამიანი” დონ ქუანის სახით მითითებულ მონოლოგში აქვს ასეთი სიტყვები: “განსჯა არავის ეპიტანება, მაგრამ ცხოვრებისათვის, იმ ძალისათვის, რომელიც ადამიანის უკან

დგას, მეტად საჭიროა განსჯა, მის გარეშე ხომ ადამიანი სიკვდილის ჯურღმულაში გადაიჩეხება”. სწორედ ამ განსჯის, ცუდიდან კარგის გამორჩევის უნარი გაქვთ დაკარგული და არა შეზღუდული. და ამიტომაც გადაიჩეხეთ ჯურღმულაში, რაც ნათლად დაადასტურა თქვენმა არჩევანმა. აზრის ტერორმა და მონოპოლიზაციამ, გასსოვთ, წარსულში რა “სიკეთები” მოგვიტანა და ნუთუ გონება ისე გაქვთ შეზღუდული, რომ სათანადო დასკვნები ვერ გამოიტანეთ და შეეცადეთ შავის თეთრად წარმოჩენა. თქვენი არჩევანით გამოავლინეთ გაუნაღი-იხებელი მოქმედება, განუხველობა და იმპულსური რეაქცია, რაც თქვენსავე ქალაქელებს მუდამ ჩამოურეცხავ სირცხვილის ლაქად რჩება და მთელი ცხოვრების მანძილზე წყველა-კრულვით გაჰყვება თქვენს შთამომავლობას. თქვენი საქციელიდან გამომდინარე, მახსენდება სეთურისაგან დატყვევებული ბრბო, რომელთაც დათა თუთაშხია მიმართავს: “ასე რამ დაგაბრმავათ და დაგაბენავათ, თქვე უბედურებო!” ეს მიმართვა ზედგამოჭრილია თქვენთვის და ამით ყველაფერია ნათქვამი. და ბოლოს, თქვენ, ვინც ამ წერილში ხართ ნაგულისხმევი და ვისაც გეხებათ, გთავაზობთ ენის გასატყვის: “შენი თხაი, რქაგრეხილი, ჩემსა თხასა რქაგრეხილსა, რას ერჩოდა, რას ებრძოდა, რას ერქაგრეხილებოდა”, რაც შეგიძლიათ მუსიკალურ კლიპად ჩამოაყალიბოთ და დითირამად მიუძღვნათ თქვენს რჩეულს!

ვავა თქვანიონი! ათეჯგუა საონჯლორო დღას მითინც ვაღოლაშუ, ჭკუაქ დღასი ვამაშისუ დუც მვეღანთ კიდალასუ. ჩქინ ზისხირიშ მამუშაღცუ ზონარს ვარხენტ – ელურეთუ, ოწოხოლე ვებჯინეთუ, ჯვირ დო ფურცუ ვებჩინეთუ. მარა ირკონ ეჯგვარ ვარე თემ შურ მიდგუნა, ხოლოო შევეფცუ, კორიშ-კორი ბრელი პუნა ქუბუაღე მა თინეფცუ. ჩქინ ზისხირი მიდგაქ შუნი ვაბირუნცუ ორჩინელცუ, ყულ დო ილორი გაჭყორუ ვედიტენცუ მოცილეუთუ. ღორთნთიშა ვეინაღე, ათენეფი ჩამოცხინესუ, რინას ფასიქ ქემიანუ გეგემუან ორჩინელქუ. თენა არძოს უჩქუდასუ მაბირაფ დო მარჩქილესუ, ჭურა წყარქ ირო ვეღანც, ბოლო ვაულუ მოცილეესუ. ტერში სასლაშ ელარინა, ნამიდგაქუ იშქიდეთუ, ვაი ახავაი თქენ ცოდა იშო დუდი დიშქვიდეთუ. კორის მუჭო აკათუთუ, გლახათუ რე თქენი სამე, ჯარალუს ვაგშქართენა დუღ ჯას ოკო მოკატახე. ლისმარც წვენჯი ვაულუდა დღასუ ვემგაგინე ჯაშა, დუდი ხოლო ვაულუდა იტორუე ოკო ყვაშა. აჭი ყვაშა იტორქეთუ თქვა “მეთხალეფი” – უბედური. კორი ირო დოიმახუნა: მუჭო ორეთ უნდღეურთ. სამარგალოშ საოხჯდორო, სოურე მორთით კილაციოთუ, თქენ უტვინო გიშნაგორათ არძოქ დუღას ქინოციოთუ.

როზმირ გოგენია, ქ. ზუბედილი

როზმირ გოგენია, ზუბედილი

სააკაშვილი ინტელიბენციაზე ტერორს ანხორციელებდა

ავლაბრის საპრეზიდენტო სასახლეში, სააკაშვილის სამუშაო კაბინეტს დიდი ქართველი მოღვაწის, ერის მამად წოდებული ილია ჭავჭავაძის პორტრეტი ამშვენებს.

არაერთხელ დაფიქრებულვარ, ადამიანი, რომელიც გაუგონარ ზეწოლას ანხორციელებდა ნიჭიერებაზე, აბუნად იგდებდა შემოქმედებით ინტელიბენციას, დაშალა და გააბითურა ქართული მეცნიერება და ხელმოკლე, გამიზნული და გააზრებული ზურგია აქცია ყოველგვარ ჭეშმარიტს, ნუთუ ერთხელ მაინც არ განერებულა ილიას პორტრეტთან და არ დაფიქრებულა იმ შეკონკრეტებულ რითაც დიდმა ილიამ დაგემოძვრა...

თუმცა მან გელათის წმინდა სავანეში საზეიმოდ დალო საპრეზიდენტო ფიცი და დიდი მამულიშვილის ანრდითის გარემოცვაში გააქვრა საკუთარი სურვილები... თუმცა არც ის შეასრულა.

სწამს სააკაშვილი გაორებული ადამიანია. თორემ ამდენ უგუნურებასა და დანაშაულს არ ჩაიდენდა.

საქართველოში კი არა მის ფარგლებს გარეთაც უწყით ილიას შეგონება „ჩვენ არა ერთხელ გვითქვამს, რომ ერის პირველი დამხობა, გათასხირება, გაწვავლება იქიდან დაიწება, როცა იგი თავის ისტორიას იფიქრებს, როცა მას ხსოვნა ეკარება თავისი წარსულისა, თავისი ყოფის ცხოვრებისა აღმოფხვრა ხსოვნისაგან მომასწავლებელია ერის სულით და ხორციით მოშლისა, დაარღვევისა და მთლიანად წარწყმედისაცა.“

ეს საშეიშველოდ საოცრებანი ნააზრევი სააკაშვილს რომ ახსოვდეს, არ ჰკადრებდა საქართველოს შემოქმედებით ინტელიბენციას „ჩარეცხილები“. ამით, იმ ბრიყვმა, სულში ნააფურთხა იმ ადამიანებს, რომლებმაც მხრებით ზიდეს მე-20 საუკუნის მეორე ნახევრის ქართული კულტურა. ზიდეს ამაყად, თავაწულებდა. საკუთარი სამშობლოს სიყვარულით აღტკინებულვამ. თანაც საბჭოთა რეჟიმის მკაცრი ცენზურის პირობებში.

ეს ადგილი საქმე არ იყო.

უცილობაზე მეტია „ჩარეცხილი“, უწოდო საუკუნის ნაწარმოების ავტორს, ჭაბუა ამირეჯიბს, სახელგანთქმულ მსახიობს თორე მედინეთუხუცესს, რეჟისორს გიგა ლორთქიფანიძეს, მსოფლიოს ხუთეზის ჩემპიონს ჭადრაკში ნონა გაფრინდაშვილს, მსოფლიოსა და ოლიმპიურ ჩემპიონს რომან რურუას, კომპოზიტორ ვაჟა აზარაშვილს, აკადემიკოს ალექსანდრე კუჭუხიძეს და უამრავ უამრავ დავაწმოსიდ ადამიანს, რომლებსაც საკუთარი ნიჭიერებით, ღომის წილი მიუძღვით

ჩვენი კულტურის, მწერლობის, მხატვრობის, მეცნიერებისა და სპორტის მსოფლიოს გაცნობაში.

ნორმალურ პრეზიდენტს, რომელსაც საკუთარი ქვეყანა უყვარს, მისი ხალხიც უნდა უყვარდეს, პატივს უნდა მიაგებდეს მის გამორჩეულ ნაწილს. მათ „ჩარეცხილებს“, კი არ უნდა აკადრებდეს, არამედ როგორც ბრძანებს ილია, ხიდად უნდა გამოეყენებინა მომავალი ღირსეული თაობების აღსაზრდელად. მაგრამ მან ილიასეული სიტყვა „გათასხირებული“ მიიკრა შუბლზე და ასე დაასრულეს ალბათ სიცოცხლეს, მხოლოდ ის კი არა, მთელი მის დამნაშავეობის წუმპეში დაშლილი „ნაცემორბობა“.

საკაშვილსა და მის ხროვას მოსწონდა თუ არა, ერს ვინც ყავდა წინაპრებდა და ვისაც უფალმა არგუნა უფროსი თაობად ყოფნა, ეს განგების ნებაა. მათ დამსახურეს მიევათ პატივი, მათი ასაკის, მათი ჭადარის, მათი სიღარბისის გამა.

საკაშვილის ბნელი გონება ცხრა წლის განმავლობაში ვერ ჩახვდა რომ მოავარი ადამიანია ქვეყანაში და არა ქვა და ღორღით აშენებული სასტუმროები და რესტორნები, რომლის სარგებლობის საშუალება მხოლოდ „ნაცებს“ ჰქონდათ.

როდის იწყება ადამიანის გადაგვარება? როცა უგრძობია, უგულო და სულ ბინძურია. როცა ქვეყანაში განუკითხაობის, ყველაზე წმინდის შებღალვის, უსამართლობის ატმოსფეროა დაჰქვიდრებული. და ვინ იყო ამის მამამთავარი?

...პრეზიდენტი!
წინაპრებმა, იატაკქვეშეთში, უმცაცრესი რეპრესიების პირობებში გამოსცეს პატრიოტული წიგნები, დაიწერა მოთხრობები და ლექსები, გადაღებულ იქნა ეროვნული სულისკვეთებით გაუღწეილი კინო-ფილმები და გაიკვლირა სიმღერებმა, რომელმაც ადატკინა მოსახლეობა.

მართლაც გონებაზე ზღუდული უნდა იყოს ადამიანი, ვერ გააცნობიეროს, რა როლი იტვირთა ქართველმა ხალხმა და მისმა საუკეთესო ნაწილმა მე-20 საუკუნის მეორე ნახევარში საბჭოთა რეჟიმის წინააღმდეგ ბრძოლაში. სწორედ მათ, ვისაც სააკაშვილმა აკადრა „მუმიები“ და „ჯოჯოები“ ხართო, სწორედ მათ იტვირთეს 1956 წელს ქართველთა ღირსების დაცვა. სწორედ ისინი გამოვიდნენ ქუჩაში და სიცოცხლის ფასად დაიცვეს 1978 წელს დედა ენა, სწორედ უფროსმა თაობამ შესძლო 1989 წლის 9 აპრილს ოკუპანტთა ტანკებს გადადგომოდა და სისხლის ფასად მოეპოვებინათ ქვეყნის დამოუკიდებლობა

ეს ღირსებაა მათი, ეს გმირობაა მამათა თაობის.

საბჭოთა პერიოდში რასაც ოკუპანტი აკეთებდა, მოსმენებთ, შანტაჟით, საყრობიდეების გადაგვებით, იმას აკეთებდა სააკაშვილი საკუთარი ხალხის მიმართ.

ბრმა კია არა, მტერი უნდა იყო მწერლებს, შემოხა გაუსხვისო და გამოაპანდურო ნაჩუქარი სახსხილად. წარბათა შემოქმედებით სასახლე მუსიკოსებს, მხატვრებს, მოუშალო ბუდე იმ ადამიანებს, სადაც ერთად

შეგებას ახერხებენ და ისევ და ისევ ქვეყნისა და ერის ღირსებისა დასაცავად და სასიკეთოდ.

შემოქმედებით ინტელიბენცია ელის ახალი ხელისუფლებისაგან უსამართლობის დასრულებასა და სამართლიანობის ზეიმს. სააკაშვილს მინდა დაეუსვა შეკითხვა ვინ არის მისი დროის მწერალი და შემოქმედელი... დეისაქე!.. შებრუნებული აზროვნების ადამიანი, რომელმაც შეურაცხყო ჩვენი სიწმინდე და „გასახური ანგელოზი“ დაჯდაბნა? ან ზაზა ბურჭულაძე?... ეს სექსუალური მანიაკი, რომელიც შედევრს გეთავაზობს „მი-გება, როცა ტუალეტში შევალ, საიდანაც ეს ესაა დედამეტი გამოვიდა და იმის ბაყეებით შემობარ უნიტაზზე ჩამოვჯვდები“-ო.

აი, რა მოიტანა მისმა გარყენილმა პოლიტიკამ. ცხადია როგორი თაობა მოსწონს... უხუცო. უკულტურო, დედის შარდზე ყნოსვა დაკეშილი. მხოლოდ გართობის მოყვარული და ხორციელი სიამით გატაცებული. თუმცა ყვარა შესძლო ყველახთვის გონების არევა, ჯანსაღი თაობა წინაპრთა ნაამგარს ამაყად იცავს.

ვერ ხედავდა რას დაემგავსა სატელევიზიო გადაცემები?, რა სიბილწე იფრქვეოდა, რა უხამსობამ მოიკვა ორად გაყოფილი ქვეყანა?... მოსახლეობის უმრავლესობამ უარი თქვა აღვირახსნილობაზე. მოელის განიწმინდოს ქვეყანა ფაშისტური იდეოლოგიისაგან.

გერმანიაში მოქმედებდა ნაცისტური ორგანიზაცია, სააკაშვილის ვაი პარტიასაც, ხომ ნაცების სახელწოდება აქვს? იქ ნაცისტებმა გეგმაზომიერად წართვეს ქონება მოსახლეობის დიდ ნაწილს, ერთ დამეში დაანგრეს და დაწვეს 1400 სინაგოგა, ქვეყნიდან გააძევეს შემოქმედებით ინტელიბენციის ღირსეული წარმომადგენლები, დაწვეს თომას მანის, ბურტოლტ ბრეჰტის, ფრანკ კაფკას, ერიკ მარია რემარკისა და სხვათა ნაწარმოებები.

რა მოუვიდა პიტლერს? თვითმკვლელობით დაასრულა სიცოცხლე!

არის კი განსხვავება ფაშისტი ნაცისტების იდეოლოგიასა და ქართული ნაციონალისტების მოქმედებას შორის? არა. მათ დაანარჩეთ არაერთი ქრისტიანული ტაძარი. დაღვწეს ტელევიზია. ჩამოართვეს ასობით ადამიანს მათ მფლობელობაში არსებული კერძო საკუთრება, ქვეყნიდან გაყარეს ინტელიბენციის საუკეთესო ნაწილი, გააუპატიურეს პატიმრები... ქვეყანაში დაამკვიდრეს უკანონობის, უსამართლობის, შიშის, პოლიციური რეჟიმის ატმოსფერო და უხაროდათ, რომ პარპაშვდნენ.

ერთი რამ აშკარაა, ანუ კანონზომიერებაა. ვინც გაემიჯნა ხელოვანთ, ვინც შებღალა, დაუპირისპირდა ერის სულიერი ღირებულებათა შემქმნელთ, ის ვერასოდეს იმარჯვებს. როგორც აქორნილი ზღვის ტალღები შეასკვება კლდის ნაპრაღს და იფშენვა, ისე დაიფშენვა ყოველივე ცდა ერის წარმართველი ძალის უგულვებლყოფისა.

კიდევ ერთი გულსატკეპარი, რომელიც ნაციონალისტური ბრიყვული ქმედებას შეეწირა. ეს გახლავთ რუსული ენის სწავლების შეზღუდვა სკოლებში. ადრე რუსული ენა

მეოთხე კლასიდან ისწავლებოდა, ახლა სასწავლო პროგრამით მხოლოდ მეშვიდე კლასიდანაა ნებდართული. არაა გათანაბრებული სხვა ევროპულ ენებთან.

შეიძლება პრეზიდენტს მეზობელი ქვეყნის ხელმძღვანელი არ მოსწონდეს, მაგრამ საქართველოს მოსახლეობამ რატომ უნდა გაწყვიტოს სულიერი და კულტურული ურთიერთობა დიდი შესაძლებლობების მქონე მეზობლებთან? და საერთოდ რა შუაშია საერთაშორისო ენის შეზღუდვა? ნაც-მომხრობის პოლიტიკურმა ელიტამ განახორციელა მენტალური რეველუცია, ეს სიძულვილის აშკარა გამოვლინებაა, იმ ენისადმი, რომელსაც მსოფლიოს უამრავ ქვეყანაში სწავლობენ, რადგან იმ ხესახელმწიფოს ევრაზიაში მომგებიანი გეოპოლიტიკური მდებარეობა უკავია, ეკონომიკური, გნებავთ სამხედრო თვალსაზრისით.

მასხოვს მამის ნაუბარი. როცა საბჭოთა კავშირი ფაშისტებს ებრძოდა, მაშინაც არავის მოსვლია აზრად სკოლებში აუკრავდა გერმანული ენის სწავლება.

დანაშაულად მიამჩნია მსოფლო დონის კლასიკოსები: პუშკინის, ლერმონტოვის, ტოლსტოის, დოსტოევსკის და სხვათა ბიოგრაფიებისა და შედევრების ამოღება სასწავლო პროგრამიდან, ცნობილი მწერლების პასტერნაკის, ვეტუშენკოს, ახმადულინას ნაღვაწითა და მათ ნაცვლად შედარებით ნაკლებად ცნობილი შემოქმედთა ნაწარმოების შეთავაზება მოსწავლეებისათვის.

ცხადია, მუშტის პოლიტიკამ ჭეშმარიტ ღირებულებათა დამსხვრევამდე მიიყვანა ქვეყანა.

ცხოვრების არსი სიკეთის ქნა უპირველესად. ხელოვნება კი ხეობრივ ზეგავლენას ახდენს ჩვენზე არა მარტო იმიტომ, რომ სიამოვნებას გვანიჭებს, არამედ ხელშეწყობს მიერ მონიჭებული სიამოვნება წარმოდგენს გზას ხეობისაკენ.

როცა უხეობა ერევა ყველაზე ფაქიხ და ცოცხალ ორგანიზმში, მაშინ, მისი შედეგი არის ის, რაც მოიძეა სააკაშვილმა.

ქვეყანა არ არის მხოლოდ დასახლებული პუნქტი, არამედ იგი ხალხის სამშობლოა. გურამ შარაძის. ზურაბ ჟვანიასა და სხვათა მშობელი და გამზრდელი. რომლებიც სხეებთან ერთად უმოწყალოდ ჩაასვენეს საფლავში. ნიჭიერია თუ ნაკლებ ნიჭიერი, შემოქმედი, იგი გარკვეული დონის საგანძურს ქმნის. საგანძური კი ძვირფასია და ქვეყანა მზაობას უნდა ავლენდეს, მიიღოს და დაიცვას იგი, რადგან ხელოვნება სულის გაზაფხულის მსახურია.

მადლობა უფალს დასრულდა ქაოსი და უგუნურება.

ბორის ღავითაია.

ა.კ. წერეთლის სახელობის პრემიის ლაურეატი

„ფერეროს“, რომელიც ასიათასობით ჰექტარ მიწას ფლობს სამეგრელოში, კომერციულმა დირექტორმა ნიკა დალაქიშვილმა ამ წელიწად-ნახევრის წინ სასამართლო პროცესზე დიად განაცხადა, თუ როგორ მისცა მან სხვადასხვა ადგილას, სხვადასხვა დროს დიდი რაოდენობის თანხა ქრთამის სახით ზაზა გოროზიას, მიწის გადაცემის სანაცვლოდ. ამ აღიარებითი ჩვენების გამო ნიკა დალაქიშვილი სასამართლო დარბაზიდან გაათავისუფლეს, ზაზა ბოროზია კი დაკითხვაზეც კი არ დაუბარებიათ.

„სამეგრელოს არ ეშვება ბოროზია, რომორც რკინას – კოროზია“

ასეთი ირონიული ფრაზით გამოხატა სამეგრელოს მოსახლეობამ ზაზა გოროზიას ხელახალი გამორჩენა რეგიონში გუბერნატორის რანგში. ის 2005 წლის ივლისში დაინიშნა სამეგრელო-ზემო სვანეთში პრეზიდენტის რწმუნებულად, 2011 წლის ოქტომბერში გადაყვანილ იქნა სოფლის მეურნეობის მინისტრად, ხოლო 2012 წლის ოქტომბერში პრეზიდენტმა ისევ მოუგონა სამეგრელოს.

რა დამსახურებისთვის? – ამ კითხვას სამართლიანად სვამს მოსახლეობა, რომელსაც ზაზა გოროზიამ თავი დაამასხოვრა, როგორც გაიძვერა და თადლითმა ადამიანმა, ამიტომაც მის გამორჩენას ხალხი გულისწყრომითა და აღშფოთებით შეხვდა.

„გაპროტესტებ გოროზიას გუბერნატორად დანიშნვას და არ მინდა იმ ქალაქში ცხოვრება, რომელშიც ის იმუშავებს. ვითხოვ თავშესაფარს თბილისში. გოროზია არის კორუმპირებული ბანდიტი. მე მეშინია მისი. მე ორჯერ დამეჯახა მანქანა. თუ მოეგვდი, ეს არ იქნება უბედური შემთხვევა, ეს იქნება ზაზა გოროზიას მიერ ჩადენილი დანაშაული“, – აცხადებს 80 წელს გადაცილებული ქალბატონი, მეფრინველეობის ფაბრიკის ყოფილი მფლობელი ვიქორ ცხადია. ის, მეოთხე წელია, ფაბრიკის ჩამორთმევის გამო გამოძიებას ითხოვს. მისი თქმით, ფაბრიკის ჩამორთმევა ზაზა გოროზიას სახელს უკავშირდება და ის ამას არც აქამდე მალავდა.

მიუხედავად იმისა, რომ ზაზა გოროზიაზე გადამტკრებული იყო ყოფილი საოლქო პროკურორი როლანდ ახალაია,

რადგან რეგიონში ერთმანეთს პირველობაში ეცილებოდნენ, ორივენი მრავალი წელი წოდნენ სამეგრელო-ზემო სვანეთის სისხლს და მხოლოდ საკუთარი კეთილდღეობისთვის ზრუნავდნენ. ახალაიას – პრეზიდენტი, ხოლო გოროზიას ადგიშვილი მფარველობდა. ახალიაებმა შეძლეს და ზაზა გოროზია მოაშორეს სამეგრელოს, რასაც მოჰყვა მისი სოფლის მეურნეობის მინისტრად გადაყვანა. ახლა, როცა ახალაიების კლანი აღარ არსებობს, პრეზიდენტმა ის ისევ გამოუშვა სამეგრელოში, თუმცა ის ყოველთვის აქ იყო, რადგან გურამ მისაბიშვილი რეგიონის გუბერნატორი მხოლოდ ფორმალურად იყო და ყველაფერს ისევ მინისტრი ზაზა გოროზია განაგებდა, რაზეც ხშირად გამოთქვამდნენ უკმაყოფილებას ადგილობრივი გამგებებისა და საკრებულოების წარმომადგენლები, კულუარებში, რა თქმა უნდა. სოფლის მეურნეობის მინისტრობის პერიოდში ის სულ დაჰყვებოდა პრეზიდენტს ზუგდიდში და ყოფილი ყინულის სასახლის ტერიტორიაზე სასტუმროს აშენებით იყო დაინტერესებული.

როგორც ცნობილი გახდა, საპარლამენტო არჩევნების პერიოდში ზუგდიდში თხილის ქარხანა „არგონათის“ სარდაფში არჩევნების გამაყვლებელთა შტაბი ფუნქციონირებდა. „ნაციონალისტს“ ამ საიდუმლო შტაბის ერთ-ერთმა წევრმა, პროცოდორენმა ხვინა კორდანიამ არჩევნების გამაყვლებელთა შორის ზაზა გოროზიაც მოიხსენია, უფრო მეტიც, ამ შტაბს თვით ზაზა გოროზია ხელმძღვანელობდა. აი, ამით იყო დაკავებული სოფლის მეურნეობის მინისტრი

და ახლა ისევ სამეგრელო-ზემო სვანეთის გუბერნატორი. საჯარო მოხელეებიდან ზაზა გოროზია მაღალი პრემიებითაც გამოირჩეოდა. 2011 წლის პირველი ორი კვარტლის განმავლობაში პრემიის სახით მან აიღო 22.125 ლარი, ხოლო 2010 წელს კი ხელფასების, პრემიებისა და მივლინების სახით ბიუჯეტიდან 120 ათასამდე ლარი მიითვისა.

მან ასევე დიდი მოვება ნახა სამეგრელო-ზემო სვანეთის მიწების მისაკუთრებითა და მეგრე ასმაგად ამ მიწების ინვესტირებისთვის მიყიდვით. ამის ნათელი დადასტურებაა იტალიურ ფირმა „ფერეროსთან“ დაკავშირებული გახმაურებული ამბავი. „ფერეროს“, რომელიც ასიათასობით ჰექტარ მიწას ფლობს სამეგრელოში, კომერციულმა დირექტორმა ნიკა დალაქიშვილმა ამ წელიწად-ნახევრის წინ სასამართლო პროცესზე დიად განაცხადა, თუ როგორ მისცა მან სხვადასხვა ადგილას, სხვადასხვა დროს დიდი რაოდენობის თანხა ქრთამის სახით ზაზა გოროზიას მიწის გადაცემის სანაცვლოდ. ამ აღიარებითი ჩვენების გამო ნიკა დალაქიშვილი სასამართლო დარბაზიდან გაათავისუფლეს, ზაზა გოროზია კი დაკითხვაზეც კი არ დაუბარებიათ.

ეს მცირე ჩამონათვალია ზაზა გოროზიას „საქმეში სამომორინიან“, რომელიც მას თავისი 7-წლიანი მოღვაწეობის მანძილზე გაუკეთებია, ამიტომაც სამეგრელოს მოსახლეობის სურვილია, როლანდ ახალაიაც და ზაზა გოროზიაც საერთოდ მოაცილდნენ სამეგრელოს.

ლალა ძირია,
ზუგდიდი

ყინული დაიძრა?! ვინ იქნება ახალი მოწმე და რა ბაირკვევა ზურაბ შვანიას საქმის ხელახალი გამოძიებისას?

როგორც ირკვევა, შვანიას ბურუსით მოცულ საქმეში ერთ-ერთი მთავარი ფიგურა გია ბარამიძეა

ქართული საზოგადოება სკანდალური ვიდეომასალის გამოქვეყნებას ელოდება ბობა შვანიას: “ზურაბ შვანიას სიკვდილის კვალის წაშლასა და მის უბედურ შემთხვევად გასაღების ინსცენირებაში მონაწილეობდნენ სააკაშვილი, მერაბიშვილი, ბარამიძე, ადგიშვილი”

როგორც გაირკვა, საქართველოს მთავარი პროკურატურა, პირველ რიგში, ზურაბ შვანიას გარდაცვალების ბურუსით მოცულ საქმეს შეისწავლის. როგორ აპირებს პროკურატურა საქმის გახსნას, სად არის ძაფის ბოლო, რომლის გამოწვევა გამოძიების გორგალს ადვილად გახსნის? ჟურნალისტები ამ თემით დაინტერესდნენ.

ბარდაცვალების ვერსიები

პრემიერ-მინისტრის გარდაცვალებასთან დაკავშირებით დღემდე არაერთი ინფორმაცია გავრცელდა. ითქვა, რომ ზურაბ შვანია შავნაბადაზე მოკლეს, გვამი კი საბურთალოს ქუჩაზე მიიტანეს. ისიც გავიგეთ, სააკაშვილმა პრემიერ-მინისტრს საფერფლე ესროლა და შემთხვევით შემოაკვდაო. ახლახან მისი დახრწობის ვერსიამაც გაიჟღერა – შვანიას ყოფილმა თანაგუნდელმა ხათუნა ხოფერიამ განაცხადა, რომ იცნობს ადამიანს, რომელსაც ქონების დათმობას აიძულებდნენ და წამების დროს ერთ-ერთი მაღალჩინოსანი დაემუქრა, ამ ხელებით დავახრწე შვანია და შენ რისი იმედი გაქვსო? ხოფერია მზად არის, ამ პირის ვინაობა პროკურატურას დაუხსნავდეს. პრემიერ-მინისტრისა და ქვემო ქართლის გუბერნატორის მოადგილის გარდაცვალების ყველაზე არგუმენტირებულ ვერსიად კი მაინც რჩება მოწამულა რკინის პენტაკაბრონილით, რომლის ადამიანის ორგანიზმში მოხვედრას მძიმე შედეგი მოსდევს და ნახშირბადის მონოქსიდით გაგუდვისგან არაფრით განსხვავდება... გაერცვლებული ინფორმაციით, ზურაბ შვანიას ტუჩთან აღენიშნებოდა ნაჭდვევი, სისხლნაქვითი, ხოლო იუსუფოვის – ნემსის გაკეთების არაერთი კვლი.

ვის დაჰკითხავს პროკურატურა?

ზუსტად ისიც არაფერ იცის, 2004 წლის დეკემბერში პრემიერ-მინისტრის დაცვის წევრებმა ვისი მითითებით დაიქირავეს ბინა საბურთალოს ქუჩაზე. ფაქტია, რომ სახეთ “სიტყვა და საქმის” 6 დეკემბრის ნომერში გამოქვეყნდა ეკა კიკიანის განცხადება ბინის გაქირავების თაობაზე; მას (როგორც თავად ერთ-ერთ ინტერვიუში აცხადებს) ზურაბ შვანიას დაცვის წევრი იმ დღესვე გამოეხმაურა და შეუთანხმდა კიდევ. იმავე გახეთის 8-9 დეკემბრის ნომერში კი (სხვათა შორის, ზურაბ შვანიას დაბადების დღეს) ისევე გამოქვეყნდა იმავე ბინის განცხადება, რომელშიც ერთი (არცთუ უმნიშვნელო) ინფორმაცია იყო ჩამატებული – ბინაში არის “ნიკალას” ფირმის გამათბობელი, არადა, 3 თებერვალს, ზურაბ შვანიას დაღუპვის დღეს, თბილგაზის წარმომადგენლებმა განაცხადეს, რომ გაზის გამათბობელი 2-3 დღის დამონტაჟებული იყო და ბათქაშს გაშრობა ვერ მოესწრო, ასე რომ, როგორც ეკა კიკიანის, ასევე ზურაბ შვანიას დაცვის ყოფილი უფროსის – კობა ხარშილაძის და დაცვის წევრის – მიხეილ ძამაძიას ხელახლა დაკითხვამ შესაძლოა არაერთი დეტალი გამოაშკარავოს.

საინტერესოა, გამოჩნდებიან თუ არა ახალი მოწმეები ზურაბ შვანიას საქმეში. აღსანიშნავია, რომ კომახიდის ფილმში

“ტყვიის გარეშე”, რომელიც შვანიას გარდაცვალებას ეხება, გამოყენებულია მაღალი თანამდებობის პირთა სატელეფონო საუბრის ფარული ჩანაწერი. ისმის ფრაზა, რომლითაც დასტურდება, რომ ოფიციალური ვერსიით უბედური შემთხვევის ადგილად დასახელებულ ბინაში რაულ იუსუფოვის ფეხსაცმელი ვერ იპოვეს. რასაკვირველია, როგორც ჟურნალისტ ვახტანგ კომახიდის, ასევე გოგა შვანიასთვის ამ თანამდებობის პირთა ვინაობა ცნობილია (სავარაუდოდ, მათგან ერთ-ერთი ზურაბ შვანიას ყოფილი თანამოაზრე ან თანაგუნდელი) და მათ, ალბათ, უახლოეს მომავალში პროკურატურა დაკითხავს. ასევე, დაკითხავენ ლევან სამხარაულის ექსპერტის ბიუროს ექსპერტსაც, რომელსაც “ხემოდან” მისცეს მითითება, რომ კონსპირაციულ ბინაში აღმოჩენილ ნივთებზე შვანიასა და იუსუფოვის თითის ანაბეჭდების არსებობა დაედასტურებინა, თუმცა ეს არ მოხერხდა. ამდენი ხნის განმავლობაში არც ამ ექსპერტის ვინაობა იყო ცნობილი.

იუსუფოვის ფეხსაცმელსა და თითის ანაბეჭდების არარსებობასთან დაკავშირებული კითხვები პასუხს ითხოვს, რომ აღარაფერი ვთქვათ დაცვის წევრების ჩვენებებში აღმოჩენილ შეუსაბამებულზე. თუმცა არ არის გამორიცხული, ისინი ახალ პროკურატურასთან უფრო თამამად ალაპარაკდნენ.

ამასთან, საზოგადოება სკანდალური ვიდეომასალის გამოქვეყნებასაც ელის. კულუარებში ვრცელდება ინფორმაცია, რომ ეს არ არის უშუალოდ მკვლელობის ამსახველი ფირი, მაგრამ ტელეფონით არის გადაღებული, როგორ შეჰყავთ საბურთალოს №53-ში ხელში აყვანილი (გათიშული ან უკვე გარდაცვლილი) რაულ იუსუფოვი. ამბობენ, რომ არსებობს მოწმეც, რომელმაც ეს დაინახა. ახლახან ზურაბ შვანიას ძმა, პარლამენტის წევრმა გოგა შვანიამ განაცხადა: “საბურთალოს №53-ში მდებარე ე.წ. კონსპირაციული ბინაში “სუფრის ინსცენირება” მიხეილ სააკაშვილმა, ვანო მერაბიშვილმა, ზურაბ ადგიშვილმა და გიორგი ბარამიძემ მოაწყვეს. ისინი იძლეოდნენ მითითებებს, სად რა უნდა განლაგებულიყო და რა უნდა მიტანილიყო. საქმის მასალების გაყალბება პირადად ზურაბ ადგიშვილს ევალებოდა. ის აძლევდა მითითებებს თანამშრომლებს, რა მიმართულებით წაეყვანათ საქმე”.

აღსანიშნავია, რომ თავის დროზე ჩვენთან საუბარში იგივე განაცხადა იმერეთის ყოფილმა გუბერნატორმა თემურ შაშიაშვილმაც. ის ამბობდა, რომ საზღვარგარეთ არსებობდა აუდიოჩანაწერი, სადაც ისმოდა ხელისუფლების ძალიან მაღალი თანამდებობის პირთა დიალოგები.

თემურ შაშიაშვილი: “ეს დიალოგი ამაზრზენია, შვანია უკვე გარდაცვლილია, მიმდინარეობს “უბედური შემთხვევის” ინსცენირების დეტალების დაზუსტება. იმ პერსონათა წრეს ვერ დავაზუსტებ, რომელიც შვანიასთან დაკავშირებით საუბრობს. ისინი ჩემი ცალკეული გამოჩნობის გამო ისედაც გაბოროტებული არიან და კაცმა არ იცის, რას მოიმოქმედებენ. გიდასტურებთ, რომ გია ბარამიძემ ზურაბ შვანიას მკვლელობასთან დაკავშირებით ყველაფერი იცის. მეტიც, პირველად თქვენ გეტყვით, რომ იმ პირთა წრეში, რომლებიც შვანიას სიკვდილის შემდეგ გამოსაგალს ეძებენ და უბედური შემთხვევის ინსცენირების დეტალებს აზუსტებენ, ერთ-ერთი გია ბარამიძეა”.

ამ საკითხებზე სასაუბროდ გოგა შვანიას დაუკავშირდით.

ბობა შვანიას: – მთავარია, რომ პროკურატურა სიმართლის დადგენით დაინტერესებულია და პროცესი სწრაფად დაიწყება. მე დავასახელებ ადამიანებს, ვისი ჩვენებებიც ძალიან მნიშვნელოვანი იქნება: სააკაშვილი, ბარამიძე, ადგიშვილი, მერაბიშვილი, დაცვის

წევრები. დაიკითხებიან სხვებიც, ვინც ამას იმ პოსტზე ყოფნისას რაღაც ინფორმაციას ფლობდნენ. დეტალებზე საუბარს მოვერიდები, რადგან ეს გამოძიების პროცესია.

– ალბათ, მნიშვნელოვანია იმ პირთა დაკითხვა, რომელთაც ვახტანგ კომახიძე ასახელებს თავის ფილმში. ის არ ამხელს ექსპერტის ვინაობას, რომელსაც სთხოვდნენ, გამოქვეყნებინა დასკვნა ბინაში აღმოჩენილ ნივთებზე ანაბეჭდების არსებობის თაობაზე.

– ეს ექსპერტი არ არის ერთადერთი, ვისაც დაჰკითხავენ. დასკვნა იმის შესახებ, რომ ანაბეჭდები ბინაში არ არის, დაიღო იმ სახით, როგორც უნდა დადებულყოფ და ეს არის მთავარი. ექსპერტისამ ეს აღიარა. მეც ვიტყვი, ვისი მხრიდან და ვისი მითითებით ხდებოდა ამ ექსპერტზე ზეწოლა, დანარჩენს გამოძიება დაადგენს. ოფიციალურად დადასტურებულია, რომ საბურთალოს ბინაში იუსუფოვის ფეხსაცმელი ვერ იპოვეს. ამ მხრივაც არსებობს საინტერესო მასალა.

– ითქვა ისიც, რომ საბურთალოს №53-ში მეზობელმა დაინახა, როგორ შეჰქონდათ ადამიანის ცხედარი ბინაში.

– დიახ, ველი, რომ მნიშვნელოვანი მოწმეები გამოძიებასთან ითანამშრომლებენ და ახალი ინფორმაციებიც გამოჩნდება. არც ვიდუკადრების არსებობას გამოვერიცხავ.

– პრემიერ-მინისტრის გარდაცვალებიდან მალევე შვანიას პირადი სეიფებიდან ნივთები მხოლოდ დაცვის უფროსმა კობა ხარშილაძემ გაიტანა თუ მას ბარამიძეც ახლდა?

– როგორც ვიცი, იქ ხარშილაძე მარტო მივიდა...

ზურაბ შვანიას დაცვის ყოფილი უფროსი პროკურატურასთან თანამშრომლობას აპირებს. ჟურნალისტი კობა ხარშილაძეს დაუკავშირდა:

– არ ვიცი, რას აპირებს პროკურატურა, თუ დამიხსენებ, ჩვენებას მივცემ.

– ე.ი. საქართველოდან გაქცევას არ აპირებთ და მზად ხართ, ყველა შეკითხვას უპასუხოთ?

– ცხადია.

– შვანიას სეიფებიდან რისთვის წაიღეთ დოკუმენტები?

– თქვენ თუ მეტყვით, რომ პროკურორი ხართ და გინდათ, მოგცეთ ჩვენებები, ეგ სხვა საქმეა...

– არ გინდათ, გვიპასუხოთ?

– ამ საკითხზე პროკურატურასთან ვაპირებ საუბარს.

– არც იმაზე გსურთ საუბარი, როგორ შეაღწეოთ “კონსპირაციული ბინაში” და რა მდგომარეობაში ნახეთ შვანია?

– გასაგებად გითხარით... რაღაც გვინდა საუბრის გაგრძელება...

ვახტანგ კომახიძემ ბარამიძეს აღანაშაულებს?!

როგორც ირკვევა, შვანიას ბურუსით მოცულ საქმეში ერთ-ერთი მთავარი ფიგურა გია ბარამიძეა. სხვათა შორის, ყოფილი პრემიერ-მინისტრის თანამოაზრეები ფიქრობდნენ, რომ ბარამიძე ამ საქმეზე ხელისუფლების ცვლილების შემდეგ ალაპარაკებოდა, თუმცა ის კვლავ დუმს, რის მიზეზადაც მის წინააღმდეგ არსებული კომპრომატები და აფრასიძეების საქმეში ბარამიძის “წვლილი” სახელდება.

ბოლო დროს ბარამიძემ მხოლოდ ის თქვა, რომ ვახტანგ კომახიდის ფილმები როგორც აფრასიძეების საქმეზე, ასევე ზურაბ შვანიას გარდაცვალებაზე, ტენდენციურია, რასაც სოციალური ქსელით ვახტანგ კომახიძე გამოეხმაურა: “გიორგი ბარამიძემ განაცხადა, რომ შვანიასა და აფრასიძეებზე ფილმები ცალმხრივად მომზადდა და მეორე მხარეს, ე.ი. მას, საკუთარი მოსაზრებების გადმოცემის შესაძლებლობა არ მიეცა. ეს არის სიცრუე. შვანიას თემაზე მისგან ინტერვიუს აღებას

დიდხანს ვცდილობდი. სხვებთან ერთად, შემძლია დავასახელო ბარამიძის ორი ახლო მეგობარი, ვისი საშუალებითაც მის ინტერვიუზე დათანხმებას ვცდილობდი და ორივეს პირით უარი შემომითვალა.

აფრასიძეების თემაზე კი მას ინტერვიუსთვის წერილობით მივმართე, რაზეც ასევე უარი მითხრა. პრემიერ-მინისტრის დაღუპვის დეტალებზე მომზადებული ორი ფილმიდან არც ერთში ბარამიძის უგარი ნახსენებია არც ერთი. თუმცა, იგი უდავოდ არის ამ საქმის ერთ-ერთი საინტერესო მოწმე. თავხედური პრეტენზია გამოთქვა აფრასიძეების ფილმთან დაკავშირებითაც; ფილმში არაფერს უთქვამს, რომ ბარამიძემ მიცვალებულს საქორწინო ბეჭედი მოხსნა და იგი გვამზე სადილობდა, თუმცა, აღწერილი იყო სპეცოპერაციის დანაშაულზე ბრძენი სისასტიკე; ჩაუწერეთ მოწმეთა ჩვენებები, რაც სპეცოპერაციის კანონიერებას საეჭვოს ხდიდა და გამოძიების დაწყების საფუძველი უნდა გამხდარიყო. ამ საკითხით ბარამიძე არასოდეს დაინტერესებულა და თუნდაც ეს არის საკმარისი საფუძველი მისი ბრალდებისთვის. დაბოლოს, ბარამიძემ პირდაპირ ეთერში განაცხადა, რომ მას არ მიეცა ფილმებში თავისი მოსაზრებების გამოთქმის შესაძლებლობა და იქვე, რამდენიმე წუთში, უარი თქვა, ეპასუხა იმავე შინაარსის კითხვებზე. ერთი შეხედვით ეს არაადეკვატური საქციელი სინამდვილეში არც უაზრობაა და არც ბარამიძის ნოჰუაჟი. ასეთი იყო “ნაციონალური მოძრაობის” პოლიტიკური ტექნოლოგია – ერთი მხრივ, ისინი მუდმივად ზღუდავენ ინფორმაციას და მეორე მხრივ, აფრქვევდნენ საყვედურებს, რომ მედიაში გაერცვლებული ინფორმაცია არ იყო სრულფასოვანი. ბარამიძე იმავე ტექნოლოგიებით აპირებს პოლიტიკური კარიერის გაგრძელებას და ეტყობა, ჯერ კიდევ ვერ აცნობიერებს, რომ სწორედ ეს პოლიტიკური მესაფლავე”.

ჟურნალისტი შეეცადა გია ბარამიძისგან შვანიას საქმესთან დაკავშირებით კომენტარის მოპოვებას, თუმცა ამაოდ...

ყველაფრის მიუხედავად, რჩება იმედი, რომ გია ბარამიძე დუმილს დაარღვევს და ზურაბ შვანიას ხსოვნის პატივისცემას მხოლოდ საფლავეზე მიტანილი თაიგულებით არ გამოხატავს, რომელთაც ყოველთვის ამშვენებს წარწერა: “მეორე მხარეს, ზურაბ შვანიას, გია ბარამიძისგან”...

P.S. გასულ კვირას ქვეყნის მთავარი პროკურატორის კანდიდატმა არჩილ კებილაშვილმა განაცხადა, რომ შვანიას საქმეზე ქვეყნის პრეზიდენტსაც დაჰკითხავს. როგორც ჩანს, ეს საქმე სკანდალური მხოლოდ ამის გამო არ აღმოჩნდება. ერთი წუთით წარმოვიდგინოთ, რომ მართლაც გამოქვეყნდა ზურაბ შვანიას საქმესთან დაკავშირებული აუდიო ან ვიდეოჩანაწერები. ეს აუცილებლად ითამაშებს კატალიზატორის როლს და ქვეყანაში საპრეზიდენტო არჩევნების ჩატარებას დააჩქარებს, რაც სავარაუდოდ, იანვარს ან ზურაბ შვანიას დაღუპვის დღეს (3 თებერვალს) არ გადასცილდება – სააკაშვილის პრეზიდენტობის 5-წლიანი ვადა ხომ სწორედ იანვარში გადის.

“უმაღლესი ძალაუფლება ხშირად უმაღლეს ბოროტებად იქცევა ხოლმე” ტიერენტის პუბლიციზმი

კოლხეთი — პაცობრიობის ცივილიზაციის სათავე

დასაწყისი "ილორი" №171-195

ამრიგად (ზოგიერთ საკითხს ვიმეორებთ): მითის მიხედვით იასონმა იმოგზაურა კოლხეთში „ოქროს საწმისის“ მოსაპოვებლად. ოდისევსმა თანამხლებთან ერთად იმოგზაურა ლამაზთმიან გრძელ კირკესთან კუნძულ ეაში (ხმელთაშუა ზღვა). მისი მეორე სახელია ცირცვია. ცირცვია ხომ არ არის მეგრული სიტყვა „ცირას“ – ქალიშვილის – ასულის გამომხატველი სიტყვა? კირკეს – ცირცვია, ცირა არის მზის ღმერთის ჰელიოსისა და პესეიდას ქალიშვილი. კოლხეთის მეფე აიეტის კუნძულზე ოდისევსმა წელიწადზე მეტი დაჰყო და კირკეს – ცირცვა-ცირას, მისგან შეეძინა შვილი ტელეგონი. ე. ი. მედეა მზის ძე აიეტის ასულია, კირკეს, ცირცვას მამიდაშვილი. ხოლო აიეტის მეორე ქალიშვილი მედეას უფროსი და ქალკოპე ფრიქსეს მეუღლეა. კოლხეთში ოქროსთმიანი ვერძით მიმავალი ფრიქსე, როგორც ზემოთაც აღინიშნა, გადარჩა, მისი და პელე ზღვაში ჩაყარდა და დაიღუპა, რომელ ადგილსაც პელე – პელესპონტი (თანამედროვე დარდანელის სრუტე) უწოდებს. კოლხეთში ჩაფრენილი ფრიქსე აიეტმა თავის ქალიშვილ ქალკოპეზე დააქორწინა. ფრიქსე და პელე ქალაქ ოქრომენის მეფის ათამასის და ღრუბლების ქალღმერთის ნეფელეს შვილებია. ათამასი (ათამასი) გახცილდა მეუღლეს (ნეფელეს) და შერთო ქალაქ თებეს მეფის კადმოსის ასული ინო. ინომ შეიძულა გერი შვილები ფრიქსე და პელე. ისინი სწორედ დედინაცვალს გამოეპყენე კოლხეთში.

პროფესორ რამაზ სურმახიძის მიანჩნა, რომ ქობულეთის რაიონის ტერიტორიაზე მდებარე უძველესი საკულტო ცენტრი თეთროსანი წარმართობის დროინდელი სალოცავია და ორგანულადაა დაკავშირებული ხეცუბნის ნაქალაქართან.

შესადგო ეს ნაქალაქარი და კოლხთა მეფის აიეტის ასულის, ქალკოპეს მეუღლის, ფრიქსეს მიერ აშენებული ქალაქი ფრიქსიპოლისი ერთი და იგივე პუნქტია; ამ ქალაქს შემდგომში იდევსა ეწოდა, აიეტის მეუღლის იდიას სახელის მიხედვით.

ფრიქსეს კოლხეთში ჩამოსვლისას, აქ დახვდა სალოცავი თეთროსანი. ეს სახეული მან ბერძნულად თარგმნა და ლეკოთა უწოდა. მანვე შეაკეთა სალოცავის საკურთხეველი.

თეთროსანი უნდა უკავშირდებოდეს ქართული მითის „ამირანიანის“ თეთროსს, აგრეთვე ცხენის (თეთრი რაშის) კულტს. ამან ქრისტიანობის გავრცელების საწყისი ეტაპიდანვე განსახიერება პოვა თეთრი გორგის, წმინდა გორგის კულტში, რომელიც ქრისტიანობის სიმბოლოდ იქცა. როგორც სხვაგანაც გვაქვს საუბარი, კოლხეთის მეფე ცხოვრობდა უბრწყინვალეს სასახლეში, რომლის მდიდარი ხელოვნება შექმნა პეფესტოსმა, რომელიც სიკვდილს გადაარჩინა პელიოსმა (აიეტის მამა) – ოქროს სამართი ეტლით ფრიგიელთა ვედიდან გამოიყვანა. ასეთივე დიდებული იყო აფსირტეს სამოთხეებიც, რომელსაც სილამაზის გამო კოლხებმა „ფაეთონი“ („ფაეტონი“) („ბრწყინვალე“) უწოდეს (გაიხსენოთ, უკვე ზემოთაც ნათქვამი პლატონის ვერსია, რომ ფაეტონმა ცის კაზადონზე ეტლით გაიხსენა, მაგრამ გზას აცდა, თვითონაც დაიღუპა და აფეთქებაც მოხდა, რომელმაც ატლანტიდის ჩაძირვა

თუ წარდგინა განაპირობა). აღნიშნული მითების სხვადასხვა ვარიანტში ლაპარაკია პელიოსის, აიეტის ოჯახის წევრებზე, მათ შორის აიეტის და პერსიდაზე.

აიეტს აფსირტე კავკასიელი ნიმფისაგან, ასტეროიდისაგან შეეძინა. აფსირტეს დედინაცვალი იდია, ოკეანისა და ტეთისის უმცროსი ქალიშვილი, დვიძლი შვილივით ეპყრობოდა. ნიმფა ასტეროიდი, ჯერ ქალი – ქალკოპე შეეძინა, მერე აფსირტე. ამის შემდეგ დედოფალი სადღაც დაიკარგა. მზის ძე აიეტმა დიდი ხნის შემდეგ ცოლად შერთო მშვენიერი იდია.

პროფ. აკაკი ურუშაძე წერს, რომ ანტიკური ხანის ბერძენ ავტორებს ეჭვი არ ეპარებოდათ თქმულების სინამდვილეში და მის აღმოცენების მიზეზებს ისტორიულ-სოციალურ ასპექტებში ეძებდნენ... ძიებათა შედეგად არგონავტების მითში მეცნიერებისათვის საყურადღებო და სინამდვილის ამსახველი მრავალი ფაქტი დადასტურდა. არგონავტების თქმულება ანტიკური ხანის მწერლობის მუდმივი ძიებისა და განხილვის საგნად იქცა: ჰომეროსის „ილიადა“ და „ოდისეა“, პინდარეს „IV პითიური ეპიონიკა“, ევრიპიდეს „მედეა“, როდოსელის „არგონავტიკა“, რომელიც პოეტის ვალერიუს ფლაკუსის „არგონავტიკა“, რომლებშიც გადმოცემულია ცნობები ქართულ (კოლხურ) ტომთა ეთნოგენეზისზე, მათ დიდ, ვრცელ ტერიტორიაზე გავრცელების, ცხოვრების პირობების, პანთონის და სხვათა შესახებ; ასევე სხვა წერილობით წყაროებში ძვირფასი მასალაა დაცული კოლხეთის ანუ აიას დიდების, ბრწყინვალეების შესახებ (ქართული საბჭოთა ენციკლოპედია. ტ. 2, გვ. 557).

ფასისთან ახლოს – სად მდებარეობდა არესის ველი და წმინდა ჭალა, რა კავშირი აქვს დეიონისმობლის დედის კირკეს სახელს არესის ველთან და წმინდა ჭალასთან?

არესის ველი და წმინდა ჭალა მდებარეობდა მდინარე არაქსუს (აბაშის) ნაპირზე, თითქმის მდ. აბაშის შესართავამდე (მარტივის რაიონი) და მის მიმდებარე ტერიტორიაზე, კოლხეთის დაბლობის ბოლოს, მდ. ტახურის ხეობასთან – უნაგირას მთის ფერდობზე, დღევანდელ ნაქალაქართან (სენაკის რაიონი), სადაც შემორჩენილია აღნიშნულ თარიღზე, ალბათ ადრე აშენებული კოლხეთის სამეფოს ქალაქ აიას დიდი გალავანი, უზარმაზარი სამეფო სასახლეების ნანგრევები, სამეფო აბანო, ვეირანი და სხვა შენობების ნაშთები. ეს, ჩანს, რომ კოლხეთის (ეგრისის) ქალაქ-სახელმწიფოსა და მთელი კოლხეთის (ეგრისის) უძველესი დედაქალაქია. მცხოვრებლებს, რომელთა სახელმწიფო იყო უბრწყინვალესი და უძველესად მიანდათ და მსგავსი არ ვგულებოდათ, როგორც ითქვა, უწოდეს „აიათა“ – „აია“-ს წინ დაურთეს დიდების დამახასიათებელი სახელი.

აიეტის დიდებული სასახლის დასახასიათებლად მოგვყავს ადგილი: კოლხეთში ჩამოსული იასონი ფრიქსესა და ქალკოპეს ვაჟებთან – კიტი-სორე, ფრონისი, მედიისი და არგოსი და, ორ თანამოლაშქრე – თანამებრძოლებთან – ტელამონთან და ავაგესთან ერთად გაემართა აიეტის სასახლისაკენ, გაიარეს კირკეონის ველი და „მიადრწის ქალაქ კიტიასა და აიეტის სასახლეს. მინიებს თვალწინ გადაეშალათ შესანიშნავი სურათი: აიეტის მშვენიერი სასახლე, რომელიც გარშემოფართო ჭიშკრითა და სვეტებით დამშვენებული გალავანი ჰქონდა შემორტყმული. ზემოთ სპილენძის ქონგურებზე ქვის კოშკი იყო აღმართული. მწვანე ფოთლებით დაფარული მაღლა აზივლული ვაზის ქვეშ პეფესტოსს მიერ ამოყვანილი ოთხი დაუმრეტელი წყარო მოჩუქნებდა... მრავალი ოთახისა და სათავისის შემცველი სასახლის შუაგულში იდგა ოსტატურად ნაკეთები აივანი რომელიც გარს ჰქონდა შემოვლებული. მის პირდაპირ კი აღმართული იყო ორი მაღალი სასახლე; მათგან უფრო მაღალში აიეტის ცხოვრობდა თავისი მეუღლით იდიით, ხოლო მეორეში კი – აიეტის ძე აფსირტოსი. სხვა ოთახები კი აიეტის ასულებს, ქალკოპესა და მედეას და მათ მხვევალ ქალებს ეკავათ

(რისმაც გორდებინა, არგონავტები, გვ. 28-29).

ნოქალაქების (ნაქალაქარის) გრანდიოზულ ნაგებობათა შემორჩენილი ნაშთების მსგავსი უნიკალური ძეგლი, ალბათ მეორე არ მოიპოვება საქართველოში. ის უძველესი ხელოვნების მსოფლიო მნიშვნელობის ნიმუშია. „აია“-ს (არხაიო პოლისი, ნაქალაქევი) სამხრეთ-აღმოსავლეთის მხარეს გარსემოვლებულია ორი მეტრის სიგანის და რვა მეტრი სიმაღლის გალავანი. სასახლე აიეტის აშენებული უნდა იყოს. აპოლონიოს როდოსელი თავის პოემაში წერს: „ვაჟაკები სასახლის შესასვლელთან გაჩერდნენ, ისინი გააოცა მეფის სასახლის გალავანმა და ფართო ჭიშკარმა“.

ფაზისის (ფასისის) მარჯვენა და მარცხენა ნაპირზე მდებარე ველს, რომელსაც „ანჯელა“-ს ეძახიან, 3300 წლის წინ კირკეს ველი ერქვა. ამ ველს დეიონისმობლის დედას კირკეს-კირკეონის (კირკეონის) ველს უწოდებდნენ. არესის ველს რომაელებმა თავიანთი ომის მფარველი ღმერთის მარსის სახელი უწოდეს (ამროსი კილასონია, კოლხეთი სამი ათასი... გვ. 75-76).

აკადემიკოს გრიგოლ გიორგაძის აზრით, ვერძის ტყავი ისეთი სახეობაა, რომელსაც დამოკიდებული იყო ქვეყნის კეთილდღეობა და აია-კოლხეთში არსებული ოქროს საწმისის გატანისათვის აიეტის წინააღმდეგობა ნაკარნახევი იყო იმით, რომ ეს გაუტოლდებოდა ვინმეზე სამეფო ხელისუფლების დათმობას. ყველაფერი ეს გ. გიორგაძის მიხედვით ხდება მეორე ათასწლეულში, ანატოლიის ჩრდილოეთ და ცენტრალურ ტერიტორიაზე – ქართველ ტომთა უძველესი განსახლების არეალში, სადაც ცხოვრობდნენ ხეთები და მეგრულ-ჭანური ტომები.

არგონავტებმა კოლხეთიდან გაიტაცეს „ოქროს საწმისი“, რომელიც ნიშნავს ცოდნას მეტალურგიისა და მეცნიერების სხვა დარგების შესახებ. და როგორც ითქვა, ოქროს, რკინის, ფოლადის მოპოვება-დამუშავების სამშობლოდ კოლხეთი ითვლება – ხალიდეები (იგივე ხალიბები). ცნობილია, რომ ფოლადს ბერძნულად ხალიფი ჰქვია. ასევე ბერძნებმა საქართველოდან წაიღეს ცოდნა მევენახეობისა და მეღვინეობის შესახებაც.

მეკვლევარი ისტორიკოსი სვიმონ მასხარაშვილი აღნიშნავს, რომ „ბერძნებმა არგონავტებმა ქართველ ერს მოსტაცეს რკინა-ფოლადის, დვინისა და პურის საიდუმლო“, რომლის სამშობლოდაც კოლხეთი (საქართველო) ითვლება.

უძველესი კოლხეთის მიწა-წყალზე ნაპოვნი ხორბლის უმორეულესი, ენდემური ჯიშები მახა და ზანდური. ეს იმას ნიშნავს, რომ ჯერ კიდევ მაშინ, როდესაც დედამიწის ზურგზე მცხოვრები ადამიანები ტვის მცენარეულ ნაყოფით იკვებებოდნენ, კოლხებს ხორბლის საკუთარი კულტურული ჯიშები გააჩნდათ. მათს ასეთად ჩამოყალიბებას კი, ცხადია, ათასწლეულები დასჭირდებოდა (იხ. მამანტი ძამაძია, ქართველოლოგია IX სიმპოზიუმის მემორანდუმი ქართველური ენების უგულყოფის ცდა, გაზ. „ფართავის სამრეკლო“, 2002, ოქტომბერი. გვ. 5).

გარდა აღნიშნულისა, კოლხებს ჰქონდათ ხორბლის უძველესი ჯიშები ემირი. მეგრულად „ემერ“ ნიშნავს ეგერ, „იქ“ (თუ არ გჯერა ნახე ეგერ). კოლხეთში დვინის ღმერთს აგუნა ერქვა (რომაულად – ბახუსი, ბერძნული დიონისე).

ცნობილია, რომ ებრაელებმა პრეტენზია წაუყენეს გერმანიას, იმ უდიდესი დანაშაულისათვის, რაც ფაშისმა მიავენა ებრაელ ხალხს, დიდძალი თანხა გადაუხადონ: ასეთ პრეტენზიას აცხადებდა ჩინეთიც იაპონიის მიმართ.

იმ სიმდიდრეებისა და მეცნიერული აღმოჩენებისათვის, რომლებიც, როგორც აღინიშნა, ბერძნებმა გაიტაცეს საქართველოდან (კოლხეთიდან) და რომლებმაც მნიშვნელოვნად შეუწყო ხელი მსოფლიო მეცნიერების განვითარებას, სვიმონ მასხარაშვილი სამართლიანად ამბობს: „ის თანხა, რომელიც მთელმა მსოფლიომ უნდა გადაუხადოს საქართველოს, ალბათ, არით-

მეტიესათვისაც კი მიუწვდომელია“

როგორც აღინიშნა, „გრძნეული“ მედეა ისე განთქმული იყო მკურნალობის საქმეში, რომ გაკვირვებულმა ელინელებმა ჯადოქრად ჩათვალეს. შემდგომში კი მკურნალებს, მედიკოსებს – მედიკოს (მედეას) მიმდევრებს უწოდებდნენ. მედიცინა ქართველი ერის წიაღში წარმოიშვა, რომელიც მეცნიერების კლასიკური საფუძვლები კოლხეთიდან გაიტაცეს ბერძნებმა. (იხ. სვიმონ მასხარაშვილი, თანხა, რომელიც მთელს... გაზ. „ასახელ-დასახელი“, 2003, 15-21 სექტემბერი).

ფარმაცევტულ მეცნიერებათა აკადემიური დოქტორი, სოკრატ სალუქვაძე აღნიშნავდა, რომ ისტორიული ცნობები მედეასა და მისი სამკურნალო ტრადიციების შესახებ შორეული წარმართული ხანის საუკუნეებიდან მიედინება. მედეას სამკურნალო ხელოვნების მეცნიერულად გაშუქებას არაერთმა მეკვლევარმა მიუძღვნა შრომა, მათ შორის, როგორც არაქართული წარმოშობის ხელოვნებამცოდნეებმა, დრამატურგებმა, პოეტებმა, თუ მისი სათავგადასავლო ისტორიით დაინტერესებულმა მეკვლევარებმა. (სოკრატე სალუქვაძე, უძველესი მედიცინის ემბლემა ახალი თვალსაზრისით, მედიცინა – მედეა – მედიცინა. მედიცინა ეტიმოლოგიურად მედეას სახელს უკავშირდება, „ცოტნეიდელო“, ფაზისი 2005, გვ. 66-83.)

პროფ. კურტ შპრენგელის კონცეფცია ადასტურებს, რომ კოლხეთის დაბლობზე მოშენებული იყო სამკურნალო მცენარეების ბაღი – ჰეკატეს ბაღი. ამ წალკოტ ბაღში 40-მდე სამკურნალო მცენარეს აშენებდნენ ძვ.წ.დ. XV-XIV საუკუნეების მიჯნაზე. ეს ხუთ ცოტა 300 წლით უსწრებს ცნობილი მკურნალის, ასკლეპიოსის (ბერძნულად) იგივე ესკულაპის (რომაულად) ეპოქას.

რაც შეეხება ფულად ნიშანს – მონეტას, ერთ-ერთი პირველი კოლხეთიდან იღებს სათავეს. მონეტა პირველად ფრიგიის ტერიტორიაზე (იქ, სადაც ილონმა დიდი გამარჯვება მოიპოვა ათლეტურ თამაშებში) იქნა აღმოჩენილი ძველი წელთაღრიცხვის VII საუკუნეში. ფრიგიაში მაშინ მუშეები ანუ მესხები დომინირებდნენ (მაშინ ისინი კოლხეთის შემადგენლობაში შედიოდნენ და მესხები კოლხები იყვნენ (ჰეკატესის მილეტელი). „კოლხური თეთრი“ კი ვანაკეთებდა ჩვენს წელთაღრიცხვამდე VI საუკუნეს. დ. კაკაბაძე „ქართული ნუმისმატიკაში“ წერს: „კოლხური თეთრის ზოგიერთი ვარიანტი ჯერ კიდევ ძველი წელთაღრიცხვის VI საუკუნეში მოიჭრა და სახეებით მართებულად მსოფლიოს ერთ-ერთ მონეტად ითვლება“. ამ დროიდან თითქმის ერთი საუკუნის შემდეგ, პირველი მონეტა შეიქმნა საბერძნეთსა და სპარსეთში, ხოლო რომის იმპერიაში ძველი წელთაღრიცხვის V საუკუნეში.

ამრიგად, ის უდიდესი მეცნიერული მიღწევები, რომელიც „ოქროს საწმისში“, აიეტის კოლხურ ყუთში იყო – ცოდნა მეტალურგიაში (ოქროს, სპილენძის, ფოლადის გადამუშავება), ასევე ცოდნა მევენახეობის, მეღვინეობის, ხელის წარმოების და ხორბლის დამუშავების დარგში, სამეცნიერო მედიცინის კლასიკური საფუძვლები, ერთ-ერთი პირველი ფულადი ნიშნები (მონეტები) – მსოფლიოში კოლხეთიდან გავრცელდა და მსოფლიოს შემდგომი განვითარების საშუალება, წყარო გახდა. კოლხები იყვნენ პირველი ვეტომშენებლები, კარტოგრაფები, შექმნეს პირველი კირბები.

ერთგვარი დასკვნა რომ გაკეთდეს: კოლხებს აქვთ (ერთგვარად ვიმეორებ) მსოფლიო ისტორიული პრიორიტეტები ისეთ მეცნიერებებში, როგორცაა მეტალურგია, ქიმია, მედიცინა, კარტოგრაფია, გეოგრაფია, ზღვაოსნობა, ასტრონომია, ასტროლოგია, კოსმოლოგია, ეთნოლოგია, დამწერლობა, ენა და სხვ.

კლიმენტი შელია, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე (გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

დუტუ მიბრელი – „სამშობლოს...“

1867 წლის 26 ოქტომბერს სოფელ სუჯუნაში (დღევანდელი აბაშის რაიონი) დაიბადა დიმიტრი ხოშტარია, რომელსაც მთელი საქართველო დუტუ მეგრელის სახელით იცნობს. ყველა ქართველისათვის პატარაობიდანვე ნაცნობი და ახლობელია სახელი – დუტუ მეგრელი, ცნობილი პოეტი, მწერალი და საზოგადო მოღვაწე. მისი მუდგლევ ცნობილია ქართველთაათვის, ანსტახსია ერისთავი-ხოშტარია.

დიმიტრი ხოშტარიას მამა ადრე გარდაეცვალა. იგი სოფლის დარიბი დიაკონი იყო. ოჯახს უჭირდა და ამიტომ დიმიტრის დედა, შვილითურთ, ძიძად შევიდა დავით აბაშიძის ოჯახში, ხარაგაულში. შემდეგ, შალვა დადიანის მამის, ნიკო დადიანის ოჯახს შეაფარა თავი. ამ ოჯახში ძალიან უყვარდათ ქართული მწერლობა, რამაც საკმაო გავლენა იქონია ობოლ დიმიტრი ხოშტარიასზე.

მომავალი მწერალი სწავლობდა ქუთაისის გიმნაზიაში. სხვადასხვა დროს ქუთაისის კლასიკურ გიმნაზიაში სწავლობდნენ: კირილე ლორთქიფანიძე, მამია გურიელი, აკაკი წერეთელი, გიორგი წერეთელი, ნიკო ნიკოლაძე, სერგი მესხი, ვასო აბაშიძე, კოტე მესხი, სილოვან ხუნდაძე, ექვთიმე თაყაიშვილი, ნიკო მარი, იოსებ ოცხელი, კიტა აბაშიძე, ნიკო ლორთქიფანიძე, დეო ქიანელი, კოლაუ ნადირაძე, სარგის კაკაბაძე, დიმიტრი უზნაძე, შალვა ნუცუბიძე, დავით კაკაბაძე, ვლადიმერ მაიაკოვსკი, პოლონ ააშვილი, ტიცვიან ტაბიძე, ვალერიან გაფრინდაშვილი და სხვ.

ლექსების წერა გიმნაზიაში სწავლისას დაიწყო. მისი პირველი ლექსი 1888 წელს გამოქვეყნდა სალიტერატურო და სამხატვრო გაზეთ „თეატრში“. 1891 წელს ქუთაისის კრებულში „ცდა“, დუტუ მეგრელის ფსევდონიმით დაიბეჭდა მთხრობა „შვილი და დედა“.

შემდეგ სახელმწიფო ხარჯზე იურისპრუდენციას სწავლობდა ნოვოროსიის (იმდროინდელი – ოდესის) უნივერსიტეტში. ოდესაში სხვა ქართველ სტუდენტებთან ერთად, მასაც მძიმე მატერიალური პირობები ჰქონდა.

1892 წელს გამოვიდა მწერლის პირველი წიგნი „სურათები ჩვენი ცხოვრებიდან“. 1893 წელს გამოვიდა ლექსების კრებული „ცრემლები“, რომელიც საზოგადოებამ და კრიტიკამ გულთბილად მიიღო.

1893 წელს, უნივერსიტეტის დასრულების შემდეგ, დიმიტრი ხოშტარია დაბრუნდა სამშობლოში, მაგრამ სამუშაოზე ვერ მოუწყო და სამსახური დაიწყო გადასახადების ინსპექტორად და საგუბერნიო საქმეთა საკრებულოს წევრად, ყარის ოლქში და ერევნისა და განჯის გუბერნიებში.

ქართველი მწერალი შეძლებისდაგვარად იცავდა ადგილობრივი მშრომელი მოსახლეობის ინტერესებს. ამის გამო სამსახურიდან კინაღამ დაითხოვეს.

ამ პერიოდში, 1901 წელს შეიქმნა დუტუ მეგრელის პოპულარული ლექსი „პატარა ქართველი“, რომელიც ძალიან იქცა პატარა ქართველებისათვის თვითშეგნებისა და თვითდენტიფიკაციის შესანიშნავ პიმნად. ამ ბრწყინვალე ლექსში ჩანს ქართული მესიანიზმი – საქართველო ღვთისმშობლის წილხვედრი ქვეყანაა... ლექსი იმდენად გენიალურია, რომ ზოგიერთს მისი ავტორი აკაკი წერეთელი ეგონა. ის ხშირად შეჰქონდათ სასკოლო სახელმძღვანელოებში... ამ ლექსზე აღზრდილი ქართველები კვლავ სჭირდება კავკასიას...

ლექსი „პატარა ქართველი“ და მთხრობა „ქინაქინა“ შესულია იაკობ გოგებაშვილის „დედაანაში“ და „ბუნების კარში“. „ქინაქინა“ შესულია „ქართულ საყმაწვილო მთხრობაში“ და სხვა.

ვისაც წაუკითხავს „ქინაქინა“, არ შეიძლება გულგრილი დარჩენილიყო.

1917 წელს დიმიტრი ხოშტარია საცხოვრებლად გადმოდის თბილისში. მუშაობას იწყებს საგანგებო საქმეთა მოხელედ, განსაკუთრებული კომიტეტის სამმართველოში.

შემდეგ მსახურობდა საქართველოს დამფუძნებელი კრების საქმეთა სამმართველოში და თბილისის ოლქის სასამართლოს წევრად. ამ პერიოდში დუტუ მეგრელის მრავალრიცხოვანი ოჯახი კვლავ მძიმე ეკონომიკურ მდგომარეობაში იმყოფებოდა.

საქართველოს გასაბჭოების შემდეგ მიხეილ ხოშტარიამ სამსახური დაიწყო განსაკუთრებული საგადასახადო საბჭოს წევრად, საფინანსო კომისარიატში. შემდეგ გადაიყვანეს უფროს რევიზორ-ინსტრუქტორად.

მწერალი მოთხრობებისა და ლექსების პარალელურად წერდა პოემებს და პიესებს. აქვეყნებდა პუბლიცისტურ და თეორიული ხასიათის წერილებს ლიტერატურაზე. ქართულ ლიტერატურათმცოდნეობაში დუტუ მეგრელმა ერთ-ერთმა პირველმა გაილაშქრა დეკადენტიზმის წინააღმდეგ, რომელიც მაშინ მთელს მსოფლიოში პოპულარული იყო. დუტუ მეგრელი ცდილობდა აეხსნა რეალისტური შემოქმედების ხასიათი და მნიშვნელობა. მისთვის მიუღებელი იყო ფორმალიზმი და ნატურალიზმიც. ის ორივე უკიდურესობას აკრიტიკებდა, რომელიც მოძალბებელი იმ დროს ხელსაწყოებდა.

დუტუ მეგრელი გარდაიცვალა 1938 წელს. დაკრძალული იყო ვაკის სასაფლაოზე. 1968 წელს გადაასვენეს დიდუბის საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონში.

ბ. მახოზაშვილი

გავისხენოთ დუტუ მეგრელის ერთი შესანიშნავი ლექსი „პატარა ქართველი“.

პატარა ქართველი

მე პატარა ქართველი ვარ, კავკასიის მთების შვილი, და განცხრომით სხვაგან ყოფნას მირჩევნა აქ სიკვდილი! ქართულ-კახეთი, იმერეთი, გურია და სამეგრელო – ყველა ჩემი სამშობლოა, საყვარელი საქართველო. ქვეყნის თვალი, ეს ქვეყანა ღვთის მშობლისა არის წილი; ბევრ მწარე დღეს მოსწრება და უნახავს ბევრიც ტკიბილი. ხან თუ მტერი აოხრებდა, იყო მღვრელი ცრემლის ცხარის, ბრწყინვალე დროც დასდგომია, დრო დაგითის და თამარის! მე პატარა ქართველი ვარ, სახელოვან ერის შვილი და მსურს მერგოს სასახელო მეც სიცოცხლე და სიკვდილი...

თამაზ იმნაიშვილი: „ღალუჯულები ბრძოლის ველზე მიატოვეს და მხოლოდ 29 აბვისტოს, დილის 6 საათზე გამოიყვანეს“

ლაფანყურის ტრაგედია კვლავ საზოგადოების ყურადღების ცენტრშია. ამ გახმაურებულ მოვლენასა და შეიარაღებულ ძალბაში მიმდინარე პროცესებზე თვალსაზრისს თადარიგის ვიცე-პოლკოვნიკი, საქართველოს გენერალთა კლუბის ანალიტიკური ცენტრის უფროსი თამაზ იმნაიშვილი გამოხატავს:

– ლაფანყურის ოპერაციის შესახებ რომ ვისაუბროთ, აუცილებელია მედიაში გაერცვლებულ ინფორმაციას თვალი არა 28 აგვისტოდან, არამედ აგვისტოს პირველი დეკადიდან მივადევნოთ და განსაკუთრებით რუსული მედიის მიერ გაერცვლებულ ინფორმაციას მივაქციოთ ყურადღება. აგვისტოს პირველ დეკადაში ლაფანყურთან ახლოს, საქართველო-რუსეთის საზღვართან, დაღესტნის რესპუბლიკის წუნდინის რაიონის ტყეებში გახშირდა ხანძრები. ამ ინფორმაციას ავრცელებდნენ რუსული ოფიციალური სტრუქტურებიც და ჩრდილოკავკასიელი სეპარატისტების ინტერნეტგამოცემებიც. რუსეთის არმიის პირველი სამხედრო ჯგუფი ერთი ბატალიონის შემადგენლობით წუნდინის რაიონში 16 აგვისტოს გამოწნდა – ეს იყო სამხრეთის სამხედრო ოლქის როსტოვის დივიზიის სადესანტო ბატალიონი. იმ დღეებში რუსული ოფიციალური წყაროებით ვრცელდებოდა ინფორმაცია, რომ სამხედრო მონაშასხურეთა რიცხვი გაიზარდა 2500-მდე. ხოლო ჯავშანტექნიკა – 250 ერთეულამდე. ამავე რაიონში გაიშალა 300-კაციანი საველე პოსტიკალი. საერთო ჯამში, წუნდინისა და მეზობელი რაიონების ტერიტორიაზე 10 000-მდე სამხედრო იყო მობილიზებული. 16-დან 24 აგვისტომდე რუსეთის საგანგებო სიტუაციათა სამინისტრომ წუნდინის რაიონში ხანძრების განჩენის საფრთხე პირველი დონიდან უმაღლეს, მე-5 დონემდე აიყვანა. რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს განცხადებით, იქ მობილიზებული სამხედროების მთავარი ამოცანა ხანძართან ბრძოლა იყო, თუმცა, 300-კაციანი საველე პოსტიკალი სამხედრო მედიცინის ტერმინოლოგიით ნიშნავს, რომ ის დღიურად დაახლოებით 2.000 მწყობრიდან გამოიყვანილ სამხედროს უნდა მოემ-

სახუროს, ანუ იქ განლაგებული სამხედრო საველე პოსტიკლის გაშლა ფართომასშტაბიანი საბრძოლო მოქმედებისთვის იყო განკუთვნილი. საგულისხმოა, რომ ჩრდილოკავკასიელი სეპარატისტების ინტერნეტგამოცემების (v.dagestan.com) ინფორმაციით, აგვისტოს 5-დან 20-მდე ამ რაიონებში ხშირად წვიმდა. აქედან გამომდინარე, ხანძრის ბუნებრივად გაჩენის და, მით უმეტეს, მასშტაბის გაზრდის ალბათობა პრაქტიკულად, არ არსებობდა. ასე რომ, თუ ამ ორი სამინისტროს მიერ გადადგმულ ნაბიჯებს გაგაანალიზებთ, შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ მათ ქმედებას სინამდვილეში სულ სხვა მიზანი ჰქონდა.

ამჟამად ციხის საავადმყოფოში მყოფმა დაღესტნელმა მებრძოლმა ახმედ ჩატაევმა განაცხადა, რომ იმ 17-კაციან შეიარაღებულ ჯგუფში იყო ერთი ლეკი, რომელმაც გარკვეული პერიოდით ადრე მიაწოდა ინფორმაცია რუსულ სპეცსამსახურებს ამ ჯგუფის ლაფანყურის ხეობიდან დაღესტანში შესაძლო გადასვლის შესახებ. სწორედ ამ ინფორმაციის საფუძველზე რუსეთმა, თავისი სახელმწიფოებრივი ინტერესებიდან გამომდინარე, ადგევტური ნაბიჯები გადადგა, თუმცა სხვაგვარად შეუვალა თავისი განზრახვა.

– რა შეიძლება და მოხდარიყო, თუ ეს ჯგუფი მაინც გადასახავდა რუსეთ-საქართველოს საზღვარს?

– დიდი ალბათობით, მოხდებოდა შეიარაღებული შეტაკება რუს სამხედროებთან. რაც შეეხება ჩრდილოკავკასიელი „ბოვეიკების“ ბრძოლის ტაქტიკას, ჩვენურ-დაღესტნური პარტიზანული ომების პრაქტიკა აჩვენებს, რომ ისინი პარტიზანული მოქმედების კლასიკურ ვარიანტს მისდევენ, ანუ არსებობს ბრძოლის ველი და არსებობს უსაფრთხო ტერიტორია, სადაც ბრძოლის ველიდან გაცლა და შედეგ თავის შეფარება შეიძლება. დიდი ალბათობით, ეს ჯგუფი, საბრძოლო მოქმედებებში ჩართვის შემთხვევაში, დაიწყებდა უკან დახევას უსაფრთხო ტერიტორიაზე. ასეთი კი საქართველოა. საბრძოლო მოქმედებების დაწყების შემთხვევაში კი რუსეთის ხელისუფლება უკან არ დაიხ-

ევდა და საქართველოს ტერიტორიას გადმოლახავდა. ეს კი ფაქტობრივად, ფართომასშტაბიანი საომარი მოქმედების დაწყებას ნიშნავდა ორ სახელმწიფოს შორის. ჯერჯერობით გაურკვეველია, სცენარის ამგვარი განვითარების ალბათობა შეაშინა სააკაშვილის ხელისუფლება, თუ რომელიმე დასავლელმა მრჩეველმა გააფრთხილა მკაცრად, არ დაეშვა ამ სცენარის განვითარება.

– რატომ ჩახოცეს ჯგუფის წევრები და არ შეეცადნენ მებრძოლების ცოცხლად აყვანას?

– ჩატაევის მონათხრობმა კიდევ ერთი ნათელი წერტილი გააჩინა ამ ამბავში. შეიარაღებული ჯგუფი უაღრესად სამიშინფორმაციის ფლობდა: საქართველოს ხელისუფლება გზავნის „ბოვეიკებს“ ჩრდილოკავკასიაში – ეს ისეთი ბომბი იყო სააკაშვილისთვის წინასაარჩევნოდ, რომ მას დიდი პრობლემები შეექმნებოდა, თუ ინფორმაცია გაუჩნდა. აქედან გამომდინარე, ლოგიკური იყო, რომ ხელისუფლება შეეცადა, ინფორმაციის მფლობელთა განადგურებას. მათ შორის ახმედ ჩატაევისაც, რომელიც არ იყო ამ ჯგუფის წევრი, მაგრამ მან ბევრი რამ იცოდა და მისი სიტყვა უაღრესად დიდი წონისაა საერთაშორისო საზოგადოებისთვის...

– რაც შეეხება თვითონ ანტიტერორისტული ოპერაციის დეტალებს.

– ოპერაცია ჩატარდა უაღრესად არაპროფესიულად. 17-კაციანი შეიარაღებული ჯგუფის წინააღმდეგ მოქმედებდა დაახლოებით ათასამდე ქართველი სამხედრო. დანაკარგების შეფარდება კი იყო თხუთმეტი თვრამეტით. II დაღუპული და ოთხი დაჭრილი შეიარაღებულ ჯგუფში და სამი დაღუპული და ხუთი დაჭრილი ქართველი სამხედროების მხრიდან. ყველაზე დიდი კითხვა კი ქართველი ექიმის დაღუპვამ გააჩინა. ვისაც ოღნავ მაინც ესმის საბრძოლო ოპერაციებისა, მიხვდება, ექიმის დაღუპვა ამ სპეცოპერაციაში პირდაპირ აჩვენებს, რომ ოპერაცია ძალზე არაპროფესიულად დაიგეგმა და განხორციელდა. დაღუპული ქართველი მებრძოლები ბრძოლის ველზე მიატოვეს და

მხოლოდ 29 აგვისტოს, დილის 6 საათზე გამოიყვანეს.

ნებისმიერი ხელისუფლების მიზანი, საბოლოო ჯამში, მისთვის სასურველი პოლიტიკური შედეგის მიღებაა. კითხვა – რა ამოცანა იყო სინამდვილეში დასახული და რა შედეგს ელოდა სააკაშვილის ხელისუფლება ამ ავანტიურისგან? – ჯერ პასუხგაუცემელია. ფაქტია, კავკასიის ხალხებმა გააცნობიერეს, რომ ეს ავანტიურა მხოლოდ სააკაშვილის ავადმყოფური იდეების ნაყოფი იყო და შეხება არ ჰქონია ქართველ ხალხთან.

– გაერცვლებული ინფორმაციით, თავდაცვის ახლადანიშნულმა მინისტრმა ირაკლი ალასანიამ გენერალთა კლუბს თანამშრომლობა შესთავაზა...

– ირაკლი ალასანიას უახლოეს დღეებში უნდა შეეხვედეთ. გენერალთა კლუბსა და ოფიცერთა ორდენში არაერთი პროფესიონალია, რომელსაც დიდი პოტენციალი, პრაქტიკული და თეორიული გამოცდილება აქვს. მათი პოტენციალის გამოყენება, ალბათ, ორი გზით არის შესაძლებელი: ოფიცრების ნაწილს თავდაცვის სამინისტრო შეიარაღებულ ძალებში დააბრუნებს, ხოლო მეორე ნაწილის გამოცდილებას, ხედვებს რჩევებს სახით მიიღებს. თავდაცვის ახალი მინისტრი შეიარაღებული ძალებიდან დათხოვნილი ოფიცრების, ომის ვეტერანების უფლებებისა და ინტერესებისთვის ბრძოლას აპირებს.

– ვრცელდება ინფორმაცია, რომ თავდაცვის ყოფილ მინისტრს, დავით თევზაძეს, შესაძლოა, თავდაცვის მინისტრის მრჩეველთა საბჭოს წევრობა შესთავაზონ.

– დიხ, გენერალი დავით თევზაძე, ისევე როგორც გენერალი გია ყარყარაშვილი მინისტრის მრჩეველთა შორის იქნებიან. ბოლო ოცი წლის განმავლობაში ისინი არაერთ საომარ ოპერაციაში მონაწილეობდნენ და კარგად ეცნობი, რა გამოწვევების წინაშეა წვენი ქვეყანა. ალასანიამ განაცხადა, რომ ვეტერანი სამხედროების გამოცდილებას გამოიყენებს, ვნახოთ, კიდევ ვინ დაემატება ამ სიას.

ბ. კვიციანი

გახტანბ ჯაფარიძე: ბიორბი ბარამიძის მიერ 2004 წელს სოფელ ეცერში ჩატარებული ოპერაცია იყო სისხლიანი, მიიღე დანაშაულებრივი ქმედება!

– თუ შენ იმის იმედით მოხვედი, რომ მე ჩემს ფრონტულ თავდასავლებს მოგვიყვები, მაშინ სალაპარაკო არაფერი გეაქვს! შეგიძლია წახვიდე, ოღონდ, წახვალამდე დენო გამისინჯე. – მორევებითი სიმკაცრით **“მფრთხილებს”** ოდი სამამულო ომისა და შინაგან საქმეთა ორგანოების ვეტერანი, გადამდგარი პოლკოვნიკი **გახტანბ ჯაფარიძე**.

ამ ადამიანის ხმის ტემბრი და იერი მეტყველებს მის ზეგუნდურ ნებისყოფაზე. ბატონ ვახტანგს ჩემს ჭკუაზე ნამდვილად ვერ ვატარებ და მომიწევს, თადარიგში **“ჩაწყობილი”** ჟურნალისტური ხრიკები გადავლო! რას ვიხამ, მის დაკრულზე ცმკვა მომიწევს!

– მე, ბაბუ, ასე ვფიქრობ: წარსულს პატივი უნდა სცე, აწმყო დაფასო და მომავალზე იფიქრო. ვერ წარმოვიდგენდი, ჩემს სამშობლოს **“ნაცმობრადობის”** სახით ასეთი უბედურება თუ დაატყდებოდა თავს! აქ მოვლენებს გავუსწრებ და ვიტყვი, თითქმის ორსაათიანი საუბრის მანძილზე ბატონ ვახტანგს არ წაოცდენია ფრაზა: **“ამ ქვეყანაში”; მხოლოდ “ჩვენს ქვეყანაში”, “ჩვენს სამშობლოში”, “ჩვენს სახელმწიფოში”** ამბობდა, რაც იმაზე მეტყველებს, რომ, ბევრი პოლიტიკოსისგან განსხვავებით, საქართველო მისი სულის ნაწილია და არა სასტუმროს ნომერი!..

ვახტანგ ჯაფარიძე 1921 წელს, დვითისმშობლობას – 21 სექტემბერს დაიბადა რაჭის ულამაზეს სოფელ შარდლოში. საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ისტორიის ფაკულტეტზე. 1942 წლის 21 იანვარს ჯერ კიდევ სტუდენტი ფრონტზე გაიწვიეს. იყო მხვერვალი. ქალაქ კელიკე ლუკისთან განაღებულ ბრძოლაში მძიმედ დაიჭრა. ექიმებმა ფეხის ამპუტაცია მოითხოვეს, მაგრამ ურჩი პაციენტის უარი მტკიცე და შეუვალი აღმოჩნდა.

“ჯოჯობა ბიჭმა” ფეხი შეინარჩუნა, თუმცა მეორე ჯგუფის ინვალიდად დაუბრუნდა სამშობლოს. აქაც იზინა თავი ვახუშტის მტკიცე ხასიათმა. ის ბედს არ შეურიგდა, ჯანმრთელობაც აღიდგინა, იურიდიული ფაკულტეტიც დაამთავრა და 1949 წლიდან დაიწყო მუშაობა შინაგან საქმეთა სამინისტროს სისტემაში. სხვადასხვა დროს იყო ოზურგეთის, ქუთაისისა და ზესტაფონის რაიონების მილიციის უფროსი. ის ხიფათს არასოდეს მორიდებია – უიარაღოც დაპირისპირებია ბანდიტებს. თავის მუშაობაში ბატონმა ვახტანგმა მრავალი ნოვატია დანერგა, რომელთაც, პროფილაქტიკური თვალსაზრისით, დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა და საკავშირო **“შსს-ს** მოწონება დაიმსახურა – დაჯილდოვდა შრომის წითელი დროშისა და საპატიო ნიშნის ორდენებით, ასევე უმაღლესი საბჭოს საპატიო სიგელით, რაც ძალზე იშვიათად ერგებოდა მილიციის თანამშრომლებს.

1974 წელს გადაიყვანეს შინაგან საქმეთა სამინისტროს აპარატში. მისი უშუალო მონაწილეობითა და ხელმძღვანელობით გახსნილი ურთულესი სისხლის სამართლის საქმეთა რიცხვი იმდენად დიდია, რომ მათ აღწერა, ვშიშობ, ერთი სქელტანიანი წიგნიც კი არ ეყოფა! განსაკუთრებით აღსანიშნავია ვახტანგ ჯაფარიძის მიერ ისეთი საქმეების ოპერატიული განხორციელება, როგორებიც იყო მინდიაშვილების, დევაძის, კაკაბუთის და სხვა იმ დროისთვის საკმაოდ გახმაურებული დანაშაულებები! მაგრამ სვანეთში, სოფელ ეცერში ჩატარებული ოპერაცია, რომელიც ყველა პროგნოზის მიუხედავად, უსისხლოდ ჩატარდა, დღემდე ნამდვილ პროფესიონალთა წრეში მიიჩნევა ოპერატიული საქმიანობის უმაღლეს მძღველად!

– ბატონო ვახტანგ, თქვენ არ მოისურვებთ საუბარი დიდი სამამულო ომის იმ ეპიზოდებზე, რომლებშიც მონაწილეობდით,

რადგან თვლით, რომ დღევანდლობა უფრო გაწუხებით და სათქმელიც ბევრი გაქვთ. გამოსავალი არ დამიტოვებთ! კეთილი, ვისაუბროთ დღევანდელ პოლიციაზე, რომელითაც ასე ამყობენ **“ნაციონალები”**.

– საქართველოში დამნაშავეთა წინააღმდეგ ბრძოლა **“ნაციონალებიდან”** არ დაწყებულა და არც **“ნაციონალებით”** დასრულდება. ამას თამამად ვიტყვი, ჩვენი ვალაა, პატივი ვცეთ წინა თაობას, დავაფასოთ მათი თავდადებული, პატიოსანი შრომა, მიუხედავად იმისა, რომ კომუნისტების პერიოდში უხდებოდნენ მუშაობა თუ მათ შემდეგ. **“ნაციონალებს”** სურდათ, წინა თაობა გამოეყვანათ კორუპტირებულად, არაპროფესიონალებად და უსაქმურებად ცი! ეს ხომ მტკნარი სიცრუეა! არათუ ჩემი თაობა, მომავალი თაობაც პატივისცემით მოიგონებს აწ გარდაცვლილებს: ოთარ ქავთარაძეს, ვარლამ შადურს, ნიკოლოზ ჯანუჯავას, ვალერიან თალაკვაძეს, ხუტა გაგუას, ვასო ჩალაძეს, ვახტანგ ოდიშვილს, ლევენდარულ პიროვნებას – გრიგოლ შალამბერიძესა და მათ წინამორბედებს! ვის შეუძლია დაივიწყოს და პატივი არ სცეს შინაგან საქმეთა სამინისტროს ყოფილ ხელმძღვანელს – გურამ გვეტაძეს, მის მოადგილეს – სანდრო კაცხაძეს, რომელიც ამჟამად ბერადია აღკვეცილი, შოთა გორგოძეს, გივი ლობჯინძეს, ჯიმი მიქელაძეს, დემურ მიქაძეს, ნუგზარ ქავთარაძეს, გივი ხაზარაძეს, ზურაბ მანაძეს, ბიჭიკო გაბუნიას და მრავალ სხვას შემდგომი თაობიდან! გვაფედეს ასეთი პროფესიონალები და ერთხელ მაინც არ გამოთქვა მათთან შეხვედრის სურვილი, წარმოუდგენელია! ფაქტია, მსგავსი სურვილი არ გასჩენია არც მერაბიშვილს და არც ახალაიას.

– **ზოგიერთმა მკითხველმა შეიძლება თქვას – რა საჭიროა ვეტერანებთან შეხვედრა, აგერ, მათი დახმარების გარეშე, ვანო მერაბიშვილმა ისეთი პოლიცია ჩამოაყალიბა, რომ მისი გამოცდილების შესასწავლად ვერაფერს მოწინავე ქვეყნებიდანაც ჩამოვლიან, განსაკუთრებით კი, ე.წ. პენიტენციური სისტემის შესასწავლად.**

– ვეტერანებთან შეხვედრები, მათი გამოცდილების გაზიარება, არქივებიდან სენსაციური საქმეების ამოღება, რომლებიც წინა თაობამ განახორციელა მკვლელობებისა და ჩახოცვების გარეშე, და ამ საქმეების გაცნობა, ვფიქრობ, კარგ შედეგს გამოიღებდა დღევანდელი პოლიციელების კვალიფიკაციის ამაღლებაში. მაგრამ რომელ კვალიფიკაციაზეა საუბარი, როდესაც გამჭვირვალე შენობის ერთ ოთახში 20-25 გოგონა ზის, 20-დან 25 წლამდე ასაკისა, და, მე რომ მათ საუბარს შემომხვევით მოუხსნიან, გაოგნებული დაერჩი! ერთხელ მერაბიშვილმა ბავშვები მიიყვანა პოლიციის ახალ შენობაში და ტელევიზიით ამგვარი მხრივივე განაცხადა: პოლიციაში მომავალში ბავშვები უნდა გაართოს. თქვა და მეორე დღეს რუსთაველის გამზირზე საშინელი მკვლელობა მოხდა!..

უფრო მეტიც, დიდი პროპაგანდა იყო იმისა, რომ დანაშაულები შემცირდაო. მართლაც, დანაშაულის ზოგიერთი კატეგორია შემცირდა, მაგრამ აქ გაუგებარი რამ ხდება. წესით და რიგით, დანაშაულის შემცირების პარალელურად უნდა მცირდებოდეს პატიმართა რაოდენობაც; ხოლო, თუ პატიმართა რაოდენობა გაზრდილია, მაშინ დანაშაულებათა შემცირებაზე ხალხს ვაგუყვებ?! ამჟამად, პატიმართა რაოდენობა 40 ათასზე მეტია, პრობაციონერთა კი – 300 ათასს აღწევს!

– **თუმცა, ბატონო ვახტანგ, პატრულის შემქნა მიღწევა იყო!**

– რა თქმა უნდა, მაგრამ თანდათანობით მოხდა ამ სამსახურის დეგრადირება. იგი დანაშაულის არა პროფილაქტიკად, არამედ თავისებურ ბიზნესად იქცა, რომელსაც სახელმწიფო ბიუჯეტში მილიონობით შემოსავალი უნდა შემოეტანა. აქ კიდევ საკითხავია, მართლა ბიუჯეტს ხმარდებოდა ეს თანხები?!

– **სამაგიეროდ, კანონიერი ქურდები აღარ გვაყვას!**

– ქუთაისი საქართველოს მეორე ქალაქია. პოდა, 1960-65 წლებში იქ ვმუშაობდი სისხლის სამართლის განყოფილების უფროსად. თამამად ვაცხადებ, იმ პერიოდში ქუთაისში ე. წ. კანონიერი ქურდები არ იყვნენ.

ბატონ ვახტანგისთვის ყველაზე მტკივნეული თემა მკვლელობები ოპერაციების ჩატარების დროს.

– მე მიკვირს, სპეცრაზმი ასე რამ გააბოროტა! ნუთუ ამ სპეცრაზმელებს ოჯახები არ ჰყავთ? ჩაფხუტი რომ გაქვს

სახეზე ჩამოფარებული, განა უფალი ვერ გხედავს?! ეს ხომ შენს შვილებს, შვილიშვილებს და შვილთაშვილებს მოეკითხებათ!

მაგრამ ყველაზე ამაზრხენი რამ მოხდა სვანეთში, სოფელ ეცერში 2004 წელს ჩატარებული სპეცოპერაციის დროს. უნდა ვითხარა, რომ ეს ოპერაცია დამნაშავის აყვანა კი არ იყო, არამედ სისხლიანი, მიიღე დანაშაულებრივი ქმედება, რაც მაშინდელმა მინისტრმა გიორგი ბარამიძემ ჩაიდინა! იმის მიუხედავად, რომ ოჯახის უფროსი ევგენი აფრასიძე ხელუხადებული გამოვიდა კიბეზე, დაცხრილეს; როდესაც ის შვილებმა სახლში შეათრეს, სპეცრაზმელები შეცვივდნენ შიგ და გონასა და ომებს ბორკილები დაადეს, შემდეგ შარავხაზე გაიყვანეს და დახვრიტეს!.. უნდა აღვნიშნო, რომ იმ საშინელ, დაუნდობელ ომშიც კი, ბორკილდადებული ადამიანი არავის დაუხვრეტია არც ფაშისტებს და, მიუხედავად, რაც ჩვენ! მეტსაც გეტყვი, თუ გერმანულ ტყვეს სასტიკად მოექცეოდი, სავლეთ ტრიბუნალი არ აცდებოდა! ეს სტალინის ბრძანება იყო, რომლის ძველი მის შრობილიურ გორში ამ ნაძირლებმა აიღეს!.. ომები დაიღწა, გონა კი გადაჩნა. მეტე, ამ ჩაფხუტიანმა მხეცებმა სახლს ცეცხლი წაუკიდეს და დაჭრილი ევგენი აფრასიძე ცოცხლად დაწვეს! ამაზე მეტი ვანდალიზმი ვაგვიგონია სადმე?!

როდესაც გიორგი ბარამიძემ პაერიდან და ხმელეთიდან იერიში მიიტანა ევგენი აფრასიძის სახლზე, ევგენის უფროსი ვაჟიშვილი – შმაგი სამ შვილთან და მეუღლესთან ერთად იმყოფებოდა მეორე სახლში. რომ ტყვეები წვიმაც წამოვიდა, შმაგიმ შვილები საწოლქვეშ შეეკრა და თვითონ ზემოდან გადაეფარა. ასეთ მდგომარეობაში იყვნენ **“ოპერაციის”** დამთავრებამდე. შმაგის ხელმოწერად შეუქმნეს მასალები, თითქოს, ის სახენილო არტილერიით უწვედა წინააღმდეგობას სპეცრაზმს და ქუთაისის სასამართლომ მას 18 წელი მიუსაჯა. ვკითხულობ ბარამიძეს და ევგელს: თუ სახენილო არტილერია პქონდათ აფრასიძეებს და იყენებდნენ, სად გაქრა, რატომ არ ამოიღეს და არ დაურთეს საქმეს, როგორც ნივთმტკიცება? მართალია, სააკაშვილმა განაცხადა ტელევიზიით, რომ მე გავეცი განკარგულება აფრასიძეების ჩახოცვაზე, მაგრამ ეს **“ადიარება”** ბარამიძეს არ აზარტლებს, რადგან ის კანონით ვალდებული იყო, არ დამორჩილებოდა დანაშაულებრივ ბრძანებას! ბოლოს და ბოლოს, გადამდგარიყო!

1980 წელს, 16 წლის ძეხნის შემდეგ, ვახტანგ ჯაფარიძემ გაიკეთა გრიმი, პარიკი, წაიღო ცემიერი სოფელ ეცერში და დაიწყო ვაჭრობა. გაიწინო ევგენი, მოიპოვა მისი ნდობა და ათაკაციანი ოპერატიული ისე აიყვანა, რომ ევგენი აფრასიძეს თითიც არ გააკაწრო.

– ბაბუ, ანაირი 48 ოპერაცია პირადად ჩემი ხელმძღვანელობით ჩატარდა, და იმით ვამაყობ, რომ აყვანისას არც ერთ ბოროტმოქმედს თმის დერც არ ჩამოვარდნია. იცი, რატომ? იმიტომ, რომ სამძებროში დიდებული მასწავლებლები მყავდა, რომლებიც თავის უმდიდრეს გამოცდილებას მიზიარებდნენ. ამიტომ, მე მივმართე ახალ მინისტრს, ირაკლი ღარიბაშვილს, თხოვნი, რომ შინაგან საქმეთა სამინისტროში შექმნას მუხუჯები, მოიწვიონ იქ მაღალკვალიფიციური მქონე პირები და შესწავლონ როგორც წარსული, ისე აწმყო. დარწმუნებული ვარ, ბატონი ირაკლი ამ მოსახრებას მხარს დაუჭერს!

1983 წელს 63 წლის ასაკში პენსიაზე გადავი. იმ პერიოდში, თამამად ვამბობ, ნარკოტიკებისა და იარაღის ჩადება და პიროვნების დაკავება ფიქრადაც არავის მოუფიქვია.

ევკითხები მერაბიშვილსა და ახალაიას: რა შეიძლება იმაზე დიდი დანაშაული იყოს, ვიდრე ის, რომ პიროვნებას, რომელსაც არაფერი ჩაუდენია, ხელგონურად უქმნი დანაშაულს, რათა სასამართლომ სასჯელი შეუფარდოს?! ეს ხომ არაკაცობაა! ამ ბოროტებამ თქვენი მმართველობის ბოლო პერიოდში საყოველთაო ხასიათი მიიღო!.. დღეს ზესტაფონის საპატიო მოქალაქე, მრავალი საბრძოლო ორდენის კავალერი ვახტანგ ჯაფარიძე ძველი თბილისის რაიონის ვეტერანთა კავშირის თავაკობს. 2005 და 2007 წლებში ორჯერ დააჯილდოვეს ვახტანგ გორგასლის მეორე ხარისხის ორდენით.

– თბილისში ამჟამად დიდი სამამულო ომის მონაწილე მხოლოდ 1400 ვეტერანი-ღაა ცოცხალი, რომელთაც ყველა შეღავათი მოუხსნა ნაცმთავრობამ; მათ შორის ორასი მარტოხელაა და მწოლიარე ავადმყოფი.

ვინ უნდა გაუწიოს დახმარება ამ გაჭირვებაში მყოფ ადამიანებს, თუ არა ქალაქის მერიამ და მილიონერმა ბიზნესმენებმა?!

რაც შეეხება გივი უგულავას, გეტყვი, რომ ჩემს თავს ვერ ვპატიობ, მას ხმა რომ მივეცი! მომავალში თუ კიდევ მომეცება ასეთი შესაძლებლობა, მე კი, მთლიანად ომის ვეტერანებს და მათი ოჯახის წევრებს ჩაუტარებ ავტოცეცას, რომ მას ხმა არ მისცენ!

– **რატომ, ბატონო ვახტანგ?**

– მართალია, ქალაქი ლამაზდება, მაგრამ ამას სხვა მიზანი აქვს, რაც თავად უგულავამ კარგად იცის. ადამიანებზე როგორ ზრუნავს ბატონი მერი, ამის დანახვა თბილისის ყველა კუთხეში შეიძლება. ავტობუსები, გადასასვლელები, მეტროს ვაგონები, ჩვენდა სამწუხაროდ, სავსეა მათხოვრებით. მოხუცი, ახალგაზრდა, ქალი, კაცი, ინვალიდი თუ ჯანმრთელი მათხოვრად გადაქცეული! მათხოვრობა ჩრდილს არ აყენებს უგულავას მიერ გამშვენიერებულ ქალაქს? ვეკითხები უგულავას: რამ მიიყვანა ხალხი ამ ზომამდე?!

იმ დროს, როცა ავადსახსენებელი კომუნისტები ბატონობდნენ, ცეკას მდინიდან დაწვეული, ყველა უწყების ხელმძღვანელს მოქალაქეთა მიღება ჰქონდა დაწვეული ყოველგვარი განცხადების გარეშე. მაგალითად, კომუნისტების ლიდერი, რესპუბლიკის ხელმძღვანელი ვასილ მუგანაძე თავისუფლად დადიოდა ხალხში როგორც რუსთაველზე, ისე კურორტ საირფში. ამიტომაც მას დღესაც იგონებენ დიდი სიყვარულით! უგულავას კი მერიაში დაცვა ჰყავს დაყენებული, მიღების საათები არა აქვს! როგორ მართავს ქალაქს, თუ საქმის კურსში არაა, რით ცხოვრობს უბრალო მოქალაქე?! დანამდვილებით ვიცი, რომ მერი განცხადებებსაც არ კითხულობს! რამდენიმეჯერ პირადად მივმართე განცხადებით, რომ მიველო ვეტერანები; 2007 წელს სააკაშვილმა უგულავას ასეთი მითითება მისცა, სიტყვასიტყვით გაგიმორე: სისტემატურად შეხვიდი ომის ვეტერანებს და რეაგირების გარეშე არ დატოვო მათი წინადადებები!

– **რაო მერე მერმა? როგორ რეაგირებს?**

– დაპირება! დაპირება! დაპირება! თუმცა ახლა გავიგე, რატომ ვერ გამოძებნა ჩვენივე დრო, თურმე ორგანიზაციის მოწოდებით ყოფილა დაკავებული. დიდად **“საპატიო მიზეზი”** ჰქონია კაცს!

– **ბიზნესმენები თუ ეხმარებიან ვეტერანებს?**

– ბიზნესმენებსაც კი კოჭებში ეტყობათ, რა გზით აქვთ მოპოვებული ქონება! ვინც პატიოსნად იშოვა ფული, ის უთუოდ ქველმოქმედია და ამ კეთილშობილ საქმეს არც კი ახმაურებს! ჩემს ვაკვირებას იწვევს ის, რომ, როდესაც ზოგიერთი მდიდრდება, მილიონერი ხდება, ქველმოქმედების ნაცვლად ამპარტანება იპყრობს, ხოლო დახმარების მაგივრად უმძიმეს გაჭირვებაში მყოფ ადამიანებს ზემოდან ამყავდ დასცქერის, ცა ქულად არ მიანჩია და დედამიწა – ქალამნდა!..

ჩვენმა ორგანიზაციამ მწოლიარე ვეტერანების ერთდროული დახმარებისთვის 2010 წელს მიმართა ნავთობკომპანია **“ვისოლის”** თავაკაც სოსო ფხაკაძეს. დარწმუნებული ვიყავი, რომ ის გულთან მიიტანდა ომის ვეტერანების გაჭირვებას და შესაძლებლობის ფარგლებში დაგვეხმარებოდა. მისგან პასუხს ვერ ვეღვირეთ... ერთი წლის შემდეგ **“იმედმა”** გადასცა სოუვეტი, რომელშიც **“ვისოლის”** ხელმძღვანელს ხოტბას ასხამდნენ. ვინც ეს სოუვეტი მოამზადა და ეთერში გაუშვა, ნუთუ არ გაეცნო მანამდე პრესაში გახმაურებულ ფაქტებს, რომლებიც მეტყველებდნენ, რომ ეს კომპანია ყოველ ლიტრ ბენზინში მომხმარებელს 50 თეთრით ატყუებს, ანუ ყოველთვიურად საქართველოს მოსახლეობას ჯიბიდან უკანონოდ 30 მილიონ ლარს აცლის?!

ვეკითხები სოუვეტის ავტორებს: ფხაკაძე დიდი ბიზნესმენია თუ თადღითი?!

კიდევ დიდხანს ვისაუბრებ ბატონ ვახტანგთან, ბევრი მომიყვანა თანამშრომლების გმირობაზე, თავგანწირვაზე და უნებლიეთ მიღიხარ დასკვნამდე, რომ შინაგან საქმეთა სამინისტროს სისხლის სამართლის სამსახურსა დაწვეული. ესაა ისტორია სულითა და ხორციით მდიდარი ადამიანებისა, რომელთა შორის ვახტანგ ჯაფარიძეს, სამშობლოზე უსახვროდ შეყვარებულ უმაღლესი დონის პროფესიონალს და ლევენდარულ პიროვნებას, თავისი განსაკუთრებული ადგილი უკავია!

ესაუბრა ბიორბი ბარამიძემ (გაგრძელება მე-9 გვერდზე)

ერთი ღირსეული ქართველი მრავალი უღირსი არაქართველის საპირფონო...

(გაგრძელება მე-8 გვერდიდან)

ვიცე-სპიკერის პოსტზე არსებული გია ბარამიძე ჩვეული უტოვრობით აცხადებს, რომ 2004 წელს მესტიის რაიონის სოფელ ეცერში აფრასიძეების ოჯახის წინააღმდეგ ჩატარებული სპეცოპერაციის გამოძიება მის ინტერესებშიც შედის და მზად არის, გამოძიების ყველა შაკითხვას უპასუხოს. არა და, სწორედ ეს არაკაცი ხელმძღვანელობდა სპეცოპერაციას, მან ამოწვევით აფრასიძის ოჯახი, გადაუწვა სახლ-კარი, ღია ცის ქვეშ დატოვა ასაკოვანი დედა და მისი მცირეწლოვანი შვილის შვილები.

აფრასიძეების სახლზე შეტევა დილაადრიან დაიწყო. ვერტმფრენებით გადაჭედებული იყო ცა. არანაირი გაფრთხილება არ ყოფილა, ისე წამოვიდა ვერტმფრენებიდან ტყვიები. ოჯახის ქალებმა ბავშვები ლოჯინის ქვეშ შეფარეს და ხედ გადაეფარენ. ტყვიები სახლში წვიმასავით ცვიოდა. შმაგი ლოჯინის აყრიდა ყველაფერს, რომ ბავშვებს ტყვიები არ მოხვედროდათ. მარტო აფრასიძეების სახლს კი არა, მთელ უბანს გაუსხნეს ცეცხლი, 12 ვერტმფრენი და ათასზე მეტი ადამიანი მონაწილეობდა სპეცოპერაციაში. ცეცხლი გაიხსნა ჰაერიდანაც და მიწიდანაც. სნაიპერი ასული იყო კოშკზე და იქიდანაც ისროდა. თავდაპირველად ისროდნენ ყველა მიმართულებით და მერე დაახუსტეს, რომელი იყო აფრასიძეების სახლი.

ოჯახის მამა – ეგვენი აფრასიძე ხელე-ბაწეული გავიდა გარეთ, ეს იყო ნიშანი იმისა, რომ გზარდებოთ. ყურადღება არავინ მიაქცია, სროლა განაგრძეს. იღლიაში ჰქონდა ტყვია მოხვედრილი. ახლა რომ ამბობენ, წინააღმდეგობა გააკვიწვისო, იღლიაში როგორ მოხვდა ტყვია? გონამ მოახერხა და ბავშვი მეზობელთან გაიყვანა, რომ მობრუნდა, ეგვენი უკვე დატოვდა იყო. მან და ომებსა მამა შეიფარეს სახლში, დივანზე დააწვივნეს. დაჭრილი ეგვენი სახლში ცოცხლად გამოიწვა, იმდენი რომ ბარამიძის ბრძანებით სპეცოპერაციის შემდეგ სახლს ცეცხლი გაუჩინეს და გადაწვეს. კარებთან ნახეს ეგვენის ძელები, როგორც ჩანს გამოსვლას ცდილობდა, მაგრამ ვერ მოასწრო.

ქალები გარეთ ვერ გადიოდნენ. სპეცრაზმის წევრები სახლში, შევიდნენ და მიცვალებულებისათვის გადასაფარებლები გაიტანეს. ერთ-ერთი პოლიციელი ოჯახის დედას მიუბრუნდა და უთხრა: ქმარი

მოგიკალით, შვილი მოგიკალით, სახლი გადაგიწვით, ახლა შეგიძლია, მშვიდად იცხოვრო. გადარჩენილმა ქალებმა მერე მეზობლისგან გაიგეს, ხელშეკრული ომები ეხოში გაუყვანიათ და მცირეწლოვანი ბავშვის თვალწინ დაუხვედრიათ. გონაც დახვრიტეს, მაგრამ შემთხვევით გადაურჩა სიკვდილს. ექიმმა ნახა, რომ გული უცემდა და გადაარჩინა. ქალბატონმა დოლომ ამას წინათ ტელევიზიით განაცხადა: გამოძიება მათთვის ის ექიმი, ჩემი შვილივით მივიღებო.

ომებს თითზე ბეჭედი ეკეთა, რომელიც ვერაფრით მოაძერეს, ამიტომ თითი მთლიანად წააჭრეს. მას გულზე ოქროს გულსაკიდი ჰქონია, ბეჭი იწვალეს, მაგრამ ვერ მოხსნეს, მერე მიცვალებულს ფეხი დაადგეს და ისე წააგლიჯეს.

ბარამიძე იქ იყო მთელი სპეცოპერაციის მანძილზე. მის თვალწინ და მისი ბრძანებით დახოცეს ოჯახის მამაკაცები. მის თვალწინ გადაწვეს სახლი და შიგ-ციცხლად გამოწვეს ჩემი ეგვენი აფრასიძე მთელი სოფელი 400 ადამიანი მაინც არის მოწმე იმისა, რომ ბარამიძე იქ იყო. მეზობლებს უთხოვიათ, ომების ცხედარი მოგვეცი, გაგაპატიოსნებოთ და ღიმილით პირგახეულმა არაკაცმა უპასუხა ლოჯინე, ჯერ სახლში შედით, ეგვენის ძელები გამოძიანეთ და მერეო.

ამ ვანდალური აქტის მრავალი მომსწრე დღესაც ადასტურებს, რომ **“სპეცოპერაციის”** დასრულების შემდეგ ბარამიძემ კუბდარი მოსთხოვა მეზობლებს. კუბდარი რომ არ მიუტანეს, თავისი თანამშრომლები გაგზავნა და მანქანიდან ამოტანინა კონსერვები. საჭმლის ნარჩენები მერე მიცვალებულის ფეხებთან დაყარეს. გია ბარამიძე კი ცეცხლზე ხელებს ითბობდა და მიერთმევედა საჭმლის მიცვალებულის ფეხებთან. შემდეგ პოლიციელებმა სახლიდან 12 ტომ-რით გაიტანეს ნაღავი, იარაღიდან კი მხოლოდ შაშხანის კონდახი და რამდენიმე დეტალი აღმოაჩინეს...

სულ ეს გახლდათ აფრასიძეების **“შეიარაღება”...**

დაუჯერებელია ყოველივე ეს, მაგრამ ფაქტია. აფრასიძეები როცა ერთ-ერთზე ვერ დაგვეყენდნენ, საბრძოლველად მისვლას, ჯგროვდნენ წაესვიან ხოლმე. სწორედ აფრასიძეებით დაესივნენ სისხლისმსმელი **“ნაციონალები”** და აფრასიძეების უდანაშაულო ოჯახი ამოწვევით, რათა მთელი სვანეთი დაეშინებინათ!

ქართველი ადამიანი ამას ნამდვილად არ იკადრებდა.

ქართველი კაცი – ვახტანგ ჯაფარიძე, თავისი სიცოცხლის რისკის ფასად ერთადერთი ავიდა სვანეთში, ყოველგვარი სროლისა და დავიდარების გარეშე დააპატიმრა მაშინ ძებნილი ეგვენი აფრასიძე და ისე სამართლიანად და ღამაზად გააკეთა ყოველივე ეს, რომ შემდეგ ეგვენი აფრასიძე მას საკუთარ ძმად და ოჯახის წევრად მიიჩნეოდა.

ეთნიკურად არაქართველ მხდალ სააკაშვილს (ამის დახატურად მხოლოდ გორის ეპიზოდი ემარა, როცა ამ ხნედაცემულმა არაკაცმა, მოწინააღმდეგის თვითმფრინავის ხმის გაგონებისას, შიშით განახლებმა მალაღი სტუმარი მიატოვა და მწირი მიწა ახნა სომხური ცხვირით) და მის ასევე არაქართულ, **“ნაციონალებად”** წოდებულ ბანდას დიდად არ ანადგვებდა ქართველთა სიცოცხლე. ამიტომაც, დღისით-მზისით, ხოცავდნენ ახალგაზრდებს შუა ქუჩებში, ერეკებოდნენ ჯარისკაცებს ერთ-ერთსა და ავღანეთის სასაქლაოებზე, ციხეები ამოახსეს უდანაშაულო ქართველებით, დაუნდობლად არბევდნენ მშვიდობიან საპროტესტო დემონსტრაციებს...

ქართველთა მიმართ მტრობა და სიძულვილი იყო მათი ისტორიული ორიენტირი! ამიტომ, პასუხი უნდა აგოს ყველამ სააკაშვილმაც, მერაბიშვილმაც, ადვიშვილმაც და ბარამიძემაც, საქართველოში თუკი რამ უბედურება მომხდარა, ყველაფერი ამ ოთხი ადამიანის სახელს უკავშირდება. სამართლიანობის აღდგენა ამ ოთხი ადამიანის პასუხისგების გარეშე არ გამოვა.

ახე არ არის, რომ ხელისუფლება დათმო და სხვა ყველაფერი შეგრჩეს, ყველა დანაშაული, უკანონოდ მოპოვებული ქონება შეგრჩეს. დოლო იხიანა მხოლოდ ქმარ-შვილი კი არა, აბსოლუტურად ყველაფერი დაკარგა, სახლიც აღარ აქვს. მისი ოჯახის ერთადერთი შემოსავალი მისი პენსიაა და ამით უნდა გადაიხადოს ქირა, შეინახოს ბავშვებიც და პატიმრებიც. სწორედ გია ბარამიძემ უნდა აუნაზღაუროს მას ზარალი. ვიცით, ღმერთი ყველას თავის საკადრისს მიაგებს, მაგრამ, თუ ვინდა, რომ ამ ქვეყანაში სამართალი აღდგეს, ბარამიძე, მერაბიშვილი, ადვიშვილი და სააკაშვილი სასამართლოს წინაშე უნდა წარსდგნენ. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ვიტყვი, რომ ქართველ ხალხს ამდენი

ტყუილად უბრძოლია ამ მახინჯთა წინააღმდეგ!

მე და დავით ქობალია, ჩვენს დიდ მეგობართან, სვან ქალბატონ ნაზი ქობალიასთან ერთად ვაპირებთ ავიდეთ მესტიაში, არაკაცთა მიერ ქმარ და შვილებმოკლულ ქალბატონ დოლო იხიან-აფრასიძესთან და ვანუგეშოთ იგი, რადგან მთელი საქართველო უნდა იყოს ამოწვევითი მისი ოჯახის ჭირისუფალი. გვინდა ავიდეთ, რათა **“სამძიმარ ვუთხრათ შვილისა...”** გვინდა ავიდეთ, რათა სახტლები დავანთოთ ბარამიძისთან არაკაცთა მიერ უდანაშაულოდ მოკვლინებულთა საფლავებზე და კაცური ცრემლი არ დავამადლოთ მათ!

აჰავი, ჩვენო გაუსაძლისო წუთისოფელო, თუ ბარამიძისთანა ნადირალები კვლავაც შედგებიან პარლამენტის ტრიბუნაზე და იქიდან დაეგმოდნენ!

ციხეშია მათი ადგილი!

აი, ვის უნდა გამოუცხადოს ქართველმა ხალხმა ნულოვანი ტოლერანტობა!

როლანდ ჯალალანი,
გაზეთ **“ილორი”** მთავარი რედაქტორი

აფრასიძეების სახლი ბარამიძის “ვიზიტის” შემდეგ

რა ხდებოდა ვიზიტის დროს ქუთაისის კარლამენთში და რატომ იქნებოდა ხელეუბნ ტუაღეზში მყოფი დეკუტატები?

ოთხი დღის გახსნილ პარლამენტში, რომელშიც, საპირკეხის ჩაყრისგან განსხვავებით, ბუკი და ნადარა გახსნის დღეს არავის დაუკრავს, მხოლოდ მოქმედ პრეზიდენტს შეხვდნენ უწმაწურ-უცენზურო რეპლიკებით, ავღარმაც თავისი წიხლი მიაყოლა უმცირესობაში გატყვეილ **“ნაციონალისტებს”**. რეკორდულ დროში ნახევრად დაუსრულებულ პარლამენტს, მეორე დედაქალაქში, ადამიანებთან ერთად ბუნებამაც არ შეუნახა ნამუსი.

არც ისე კოკისპირული წვიმა მოვიდა ქუთაისში, რომ სამშენებლო სტანდარტების, თუნდაც განახევრებული პარამეტრებით აგებულ შენობას, ნალექისთვის ვერ გაეძლო და ახალარჩეულ დეპუტატებს ქუთაისის ნაცვლად ვენეციაში არ ვერძინოთ თავი. პარლამენტის ფლოკულეებში ჩამოსული წვიმა, გარდა სხდომათა დარბაზისა, მეოცნებე და არა მეოცნებე პარლამენტარებს დისკომფორტს უქმნიდა. წვიმის შედეგად დაზიანებული, უფრო სწორად კი, **“მოკლე ჩართვის”** გამო სენსორებარეული სისტემა, განსაკუთრებულ დისკომფორტს ივანიშვილის გუნდის წევრებს უქმნიდა. აბა, ყოფილ მმართველებს და ახლა უკვე გათხოვილი ოპონენტულ **“ნაცებს”** 9 წლის განმავლობაში დაგროვილი პოლიტიკურ-რეფორმისტული ქაჭები ნამდვილად ვერ გააკვირვებდა. თან ვერც პრეტენზიის გამოთქვამდნენ საჯაროდ, რადგან პარლამენტის **“დიდოსტატებს”** საკუთარი პრეტენზიებით მარჯვენების მოკვეთა არ გამოუვიდოდათ.

კონფიდენციალური წყაროს ინფორმაციით, პარლამენტის მორგანიტებულ **“სველ წერტილებში”** დეპუტატები სულ კედელ-კედელ ატეხულები შედიოდნენ და განათუ-

ბული მობილურის საშუალებით იკმაყოფილებდნენ ბუნებრივ მოთხოვნილებებს. საქმე ის არის, რომ საპირფარეოშიც შეუქი შესვლისთანავე სენსორული მოწყობილობის საშუალებით ირთვება, რამდენიმე წამის შემდეგ კი ავტომატურად ქრება და უნიტაზთან მდგომ, ან მჯდომ პარლამენტარს სინათლე რომ არ გაეთიშოს, მოსაკმეებისას ხელეუბნს იქნევენ, ან წელსა და თეძოებს ათამაშებენ. თუმცა ოთხშაბათს პარლამენტის ერთ-ერთ ტუაღეზში სენსორული მოწყობილობა საერთოდ გაუფუჭდა და შეუქი გამოირთო, რის გამოც ხალხის რჩეულები შესვლისთანავე საკმაოდ უხერხულ მდგომარეობაში ჩავარდნენ, მით უფრო მაშინ, როდესაც ტუაღეზის კარი ავტომატურად იკეტება.

შსგავსი უხერხულობა დღეიდან საჯარო ფრონტზე მებრძოლ ქალბატონს, მია ფანჯიკიძესაც შეექმნა. პარლამენტარების გარდა, უკუნ სიბნელესა და სენსორებზე აწეობ-გადაწეობის მსხვერპლი ჩემი კოლეგებიც იყვნენ.

მაშინ, როცა გარეთ წვიმა და პარლამენტის შენობა ნალექს ებრძოდა, ტექნიკური პერსონალი და მდგომარეობებს ამრობდა ოსტატურად, იმ დროს, პირდაპირ გაგებით ახალი პარლამენტი უდაბნო იყო. სასმელი წყლის აპარატები მხოლოდ პირველ სესიონზე იწონებდა დერეფნებში თავს, ხოლო მეოთხე დღეს დეპუტატებს წყურვილი ახრჩობდათ.

აღარაფერი ვამბობ პარლამენტის დაუსრულებელ შენობაში ინვენტარისა და კომპიუტერული ტექნიკის დეფიციტზე, კაფეტერიასა და დეპუტატებისთვის ელემენტარულ კომფორტზე, რომელსაც მოკლე-

ბული არიან ივანიშვილის გუნდის წევრები. სამაგიეროდ, პარლამენტარებზე უკეთეს პირობებში არიან თავგები, რომელთა გამოჩენა შენობის მესამე სართულზე არავის გააკვირვებია, მით უმეტეს, ოპოზიციაში გადასული **“ნაციონალისტის”** იმ **“კრისებთან”** შედარებით, სააკაშვილის სადღეგრძელოებს განსხვავებული რომ სვამდნენ და დღეს რაგში დგანან, იგივე პათოსით ივანიშვილს დაულოცონ გზაც და მარჯვენაც!

ისე, რახან ახალგაზსნილი პარლამენტის მეოთხე დღის **“ჩეპები”** არ დაიძალა ბარემ ტკბილი ლუკმასავით ბოლოში მოტოვებულ ერთ დეტალსაც დავსქენთ – როგორც მთელი კატეგორიულობით ამტკიცებს კონფიდენციალური წყარო, ქუთაისის მაჟორიტარ გუნბაზ სანიკიძეს ასევე საპარლამენტო ცხოვრების მეოთხე დღეს ბიუროს სხდომაზე ერთი საკითხიც დაუყენებია: – **“შტოდაში”** ვერ ვეტივი და იქნებ იფიქროთ სატრანსპორტო საშუალების ჩემს გაბარებებთან დაწვევით!

ნ. თვალაბაიშვილი

მაგრამ, გაზეთ **“ილორი”** ყველაზე მეტად მაინც ის აინტერესებს, თუ რატომ იჩენს ქართული საზოგადოების გარკვეული ნაწილი სიბეცეს, როცა სიმცირეში **“გადასვენებული”** ნაციონალების წარსულ საქმიანობას აფასებს.

მაგალითად, ყველანი იმას გაიძახიან: **“ქუთაისის პარლამენტის შენობის აგება 380 მილიონ ლარს დაჯდა და ჩვენს გატყვევებულ სახელმწიფოს საიდარა პქონდა ამის საშუალებაო.”** იმაზე კი არავინ ფიქრობს, რომ სააკაშვილის სომხურ ხელისუფლებას ასევე განზრახული ჰქონდა მთავრობის ქუთაისში გადატანა, რასაც,

საესებით ბუნებრივად მოჰყვებოდა საქართველოს დედაქალაქის ქუთაისში გადასვენება.

ჩვენ არაერთგზის აღვინიშნავს, რომ ამგვარი წინადადებით ჯერ კიდევ მეოცე საუკუნის ოციან წლებში მიმართა ლენინს სტეფანე შაუმიანიანმა, მოგვიანებით კი, სომხეთის კომპარტიის ცეკას პირველმა მდიანმა ალას ხანჯიანიამ იგივე საკითხი დააყენა ამიერკავკასიის საოლქო კომიტეტის პიტეკი მდიანის ლავრენტი ბერიას წინაშე. სომხებს სურდათ საქართველოს დედაქალაქი ქუთაისში გადაეტანათ, რაც ფართო გასაქანს მისცემდა სომხების მიერ თბილისის და, საერთოდ, აღმოსავლეთ საქართველოს ექსპანსიას. მაშინ სომხებმა თავისი ვერ გაიტანეს, ახლა კი სააკაშვილის ხელით შევეცადნენ ამ მზაკერული გეგმის განხორციელებას, მაგრამ ამჯერადაც ჩაუვარდათ კოვზი ნაცარში. ქართველები კი ფრთხილად უნდა ვიყოთ, რადგან სომხები პირველი შესაძლებლობისთანავე შეეცდებიან მსგავსი გეგმის განხორციელებას.

ასევე დიდი საფრთხე იყო მოსალოდნელი მაშინაც, თუ სააკაშვილის დაყენებით აშენდებოდა ლაზიკა. ვერ გაგვივია, რაში სჭირდებოდა მოსახლეობისაგან დაცლილ საქართველოს ახალი ქალაქი, როცა ძველიც კი უდაბურდება. მაგრამ **“ლაზიკაც”** სომხური ვერაგული გეგმის ნაწილი გახლდათ, სადაც გაეროსა და ევროკავშირის ვედიტ ჩასახლდებოდნენ სირიისად და დენილი და ჩანანთან გადმოსული სომხები!

ჩვენ კი, ფულს მივსტირით!

რ. შალამბერიძე

ტერიტორიული მილიანობის აღდგენის საკითხთა დროებითი კომისიის ხელმძღვანელად გიორგი ვოლსკის ნიშნავენ

საქართველოს ახალი მოწვევის პარლამენტში ტერიტორიული მილიანობის აღდგენის საკითხთა დროებითი კომისია შეიქმნება, რომელსაც პარლამენტარი გიორგი ვოლსკი უხელმძღვანელებს. კომისიის შექმნის საკითხს მალე პარლამენტის ბიუროს სხდომაზე განიხილავენ. თუმცა, თავად ვოლსკის თქმით, მართალია, კომისიის შექმნისა და მისი თავმჯდომარეობის საკითხი განიხილება, მაგრამ ჯერჯერობით გადაწყვეტილება მიღებული არ არის. „ყირგიზეთში ვიზიტით ვიმყოფებოდი და საქართველოში გუშინ გვიან დაბრუნდი. შესაბამისად, დეტალურ ინფორმაციას ამ საკითხის თაობაზე არ ვფლობ, საბოლოო გადაწყვეტილებას პარლამენტის ბიუროს მივცემ“, – განმარტა ბატონმა ვოლსკიმ.

მისივე შეფასებით, წინა პარლამენტში საქართველოს ტერიტორიული მილიანობის აღდგენის საკითხთა დროებითი კომისია „ძირითადად, ფორმალურ ხასიათს ატარებდა და პირადად გათვლილი ლოზუნგების დეკლარირებით შემოიფარგლებოდა“.

საქინფორმი

გაზეთ „ილორი“ კომენტარი: ჩვენს მეთხველებს კი შეეხსენებთ, რომ წინა მოწვევის პარლამენტში აღნიშნულ კომისიას შოთა მალაშვილი ხელმძღვანელობდა, რომელიც რუსების ლანძღვა-გინების მეტს არაფერს აკეთებდა. გინება კი საქმეს რომ შეელოდეს, მალაშვიას შეცვლა ნებისმიერ ავლაბრელ ხულიგანს შეეძლო, რომელიც ყოველგვარი „შარგალის“ გარეშე არაკარგებს ხოლმე რეასართულიან გინებებს. ზოგადად კი, ჩვენთვის ამ უაღრესად სასიცოცხლო საკითხისადმი საქართველოს აშკარად არაქართული ხელისუფლების მოღალატური დამოკიდებულება მიანიშნებდა იმაზე, რომ სააკაშვილი და მისი გარემოცვა საგანგებოდ დაბრუნდნენ სიტუაციას, რათა ქვეყნის ერთიანობის საკითხი არასოდეს გადაწყვეტილიყო, 2008 წლის საომარი მოქმედებების პროვოცირებით კი მათ საერთოდ მოჭრეს პრობლემის მშვიდობიანი მოლაპარაკებით გადაწყვეტის ყოველი გზა. დიდი მტკიცება არ სჭირდება იმას, რომ „ნაციონალებმა“ ეთნიკურად არაქართველი სააკაშვილის მეთაურობით განახორციელეს სომხური რეაქციული ძალების მზაკერული

გეგმის ნაწილი, რაც საქართველოს, როგორც ერთიანი სახელმწიფოს და შლა-განადგურებას ისახავს მიზნად...

ნამდვილად გასახარებელია, რომ ეს უაღრესად საპასუხისმგებლო საქმე დაევა „დამაჯერებელი“ რუსული გვარის მქონე რაფინირებული ინტელიგენტსა და ქართული კულტურისა და ტრადიციების ერთ-ერთ ადამიანს, რომელსაც საერთაშორისო სფეროში მუშაობის ვეებურთელა გამოცდილება გააჩნია. ამიტომ, ჩნდება იმის იმედი, საქართველოს ტერიტორიული მილიანობის აღდგენის საკითხი ახლა მინც დაიძვრება მკვდარი წერტილიდან!

პრემიერ-მინისტრი ეჭვობს, რომ სხვადასხვა დაწესებულებაში დევნილთა ბასშირეპული შეჰრა ორბანიშვილია

საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ბიძინა ივანიშვილი ეჭვობს, რომ უკანასკნელ პერიოდში სხვადასხვა სახელმწიფო დაწესებულებაში დევნილთა გახშირებული შეჭრა გარკვეული ძალების მიერაა ორგანიზებული.

როგორც ივანიშვილმა ჟურნალისტებს განუცხადა, ის შიშობს, რომ ამაში „ნაციონალთა“ ყოფილი ხელისუფლების ხელი ურევია.

„ეჭვი მაქვს, თუმცა, გადაწყვეტილი ჯერჯერობით ვერ ვამბობ, რომ ყოფილმა ხელისუფლებამ არჩევნების დროს გასცა დაპირებები და ახლა უსრულებენ, ან რაღაც ამის მსგავსი ხდება და ამის გამო საკმაოდ რთული სიტუაცია შეიქმნა. მე მგონია ორგანიზებული შეჭრება ხდება და ვფიქრობ, რომ ამაში ძალიან აქტიურებს ძველი ხელისუფლება“, – განაცხადა ბატონმა ივანიშვილმა.

ზედაპირული გათვლით, დღეისათვის დაახლოებით 20.000 სოციალურად დაუცველი ოჯახია უკანონოდ შეჭრილი სხვადასხვა ფართობში, თუმცა, არსებობს იმის სერიოზული ეჭვი, რომ მოძალადეთა საკმაოდ ნაწილი სრულიად არ გახლავთ სოციალურად დაუცველი და შეგნებულად თამაშობენ უმწველთა როლს, ყოფილ ხელისუფალთა პროვოკაციული წაქეზებით ცდილობენ დაისაკუთრონ ახალ-ახალი ფართები, რათა შემდეგ იგი სარფიანად მიაქიარონ ნამდვილ სოციალურად დაუცველ დევნილებს.

ძველად სარწმუნო არ გახლავთ, რომ ბინძური პოლიტიკური კომბინაციების შემოქმედი „ნაცები“ და სააკაშვილი ამ გზითაც შეეცდებიან ხალხის მიერ არჩეული ხელისუფლებისათვის ხელის შეშლას!

სერგეი ესენინი - „...თმის კულულები მწვანე“

ეროლოგიურ საავადმყოფოში მკურნალობდა... 1990-იანი წლებიდან ბოლშევიკების მხრიდან მის მკვლელობაზეც ალაპარაკდნენ. თუმცა ერთმნიშვნელოვნად ამის დამტკიცება ძველია.

ბ. მახოპაშვილი

გთავაზობთ დიდი პოეტის ორ ლექსს.
(თარგმან სერგო წურჭუმიანი)
ცეცხლს გაუართა უკვე ლურჯი ფერი,
დაიბინდა მშობლიური სივრცე.
მე დღეიდან სიყვარულზე ვმღერო
და სკანდალებს დაიწვევას მივცემ.
აღრე ვგავედი ხეს დაღეწილ შტოთი,
ქალები და დროსტარება დამრჩა.
აღარ მინდა ღოთობა და შფოთი
და სიცოცხლის უთავბოლო ხარჯვა.
მინდა მხოლოდ გიცქროდე ასე,
ჩავიძირო მაგ თვალების ტბაში,
რომ გამდგარმა წარსულისგან განზე
არასოდეს არ გამცვალო სხვაში.
მონარნარევე, მომცემელი შეგების,
იქნებ შენი გული უკვე ჩახვდა –
ვით შეიპყრო სიყვარულმა შღვეგი,
რა მორჩილი ხულიგანი გახდა.
სამუდამოდ უარს ვეტყვი ღვინოს
და ლექსებსაც არასოდეს დაეწერ,
მხოლოდ გვედრი, კარგი, არ გეწყინოს,
რომ ეფერო მაგ თმებსა და დაწვებს.
უცხო გზებზე ერთად ვთვლოთ მტვერი,
გადავლახთ შორეული სივრცე...
მე დღეიდან სიყვარულზე ვმღერო
და სკანდალებს დაიწვევას მივცემ.

(თარგმან გურამ კვიციანიძე)
თმის კულულები მწვანე
და ქალწულური მკერდი,
ო, არყო, ტანკენარო,
რუს რისთვის ჩააცქერდი?
რას გიწერე უღებებს ქარი?
რას ანცობს ქვიშა წმინდა?
თუ სავარცხნელი მთვარის
დატოტვილ თმაში გინდა?
გულში რა ნაღველს იკლავ?
წუხილი სულ არ გშენის,
შემოდგომის წინ მიყვარს
ეგ შარიშური შენი.
და ხემ გაიხსნა ბაგე,
გაიშრიალა მწვედად:
„ერთ ვარსკვლავიანი დამეს
მწვემსი აქ ცრემლებს ღვრიდა,
მთვარე ფერავდა მუხებს,
შორს ქანაობდა ფიჭვი;
ხოლო ჩემს შიშველ მუხლებს
გულში იკრავდა ბიჭი.
აცხცხცხებულს, შემკრთალს
მითხრა: „მშვიდობით, მწველო,
კვლავ მოფრინდებით შენთან
მე და პირველი წერო“

ცოცხი პატიოსანი!!!

ჩვენს მღვდლარე და ბობოქარ ცხოვრებაში, სრულიად ჩვეულებრივ, ერთი შეხედვით აქამდე ჩრდილში მყოფ საყოფაცხოვრებო ნივთს, რომელსაც სანიმუშო დიასახლისების წყალობით ფრიად სოლიდური მდგომარეობა ეკავა საზოგადოებაში და გამოირჩეოდა თავმდაბლობისა და მორჩილების ეტალონად, თურმე, ნუ იტყვით და, სინამდვილეში, ქვეცნობიერად, მუდამ ჰქონოდა ამბიცია თვით ხალხში საკმაოდ არაპოპულარულ, მოძალადე „დუბინკასაც“ კი გატოლებოდა. მაშ აბა, რომელი ჭკუ-ათმყოფელი წარმოიდგენდა იმას, რომ ეს სრულიად უგნებელი, საყვარელი, გაგმორდები, – ჩვენი სათაყვანებელი დიასახლისების ერთგული თანამემწე, რომელიც ზოგჯერ თავისი მგრძობიარე, სათუთი მეგობრის აქტიური თანამებრძოლის როლსაც ირგებდა ხოლმე წარმატებით, მისი მოღალატე მეორე ნახევრის მოსარჯულელებად, უჯიშოთა და ქვეწარმავალთა ხელში მოხვედრილი, თურმე ერთი უთქმელი სიბოროტების ჩამდენთა აქტიური თანამონაწილეც გახდებოდა.

მრავალი ისტორიული ქართველების მომსწრე ცოცხი, თვით ადამისა და ევას ვნებიანი სიყვარულისა და სამოთხიდან მათი სამარცხვინო გამოძევების მთავარ მოწვევ, ყველაზე ძველ კულტივირებულ კონაგ, როგორც იქნა, დიდი ძალისხმევით შედეგად, ცხრაკლიტულიდან დააღწიე თავი და ბოროტებას სამუდამოდ განუდგე, ამით შენ საბოლოოდ აუხილე გრძნეული ბანგით დაელამებული თვალი ერსა და ბერს და ამხილე სისხლიანი რეჟიმის სიყვე, ქოსატყუილა ნაცების ვირეშმაკული დაპირებები: ათასლარიანი ვაუჩერის სიკეთე, კრიალოსანივით აწყობილი ბედნიერი ცხოვრების ოთხწლიანი კალენდარი, „შეტი სარგებელი ხალს“ და მრავალი სხვა სატყუარა!

ბოლოსდაბოლოს ხომ გაიგე, რომ მათ მხოლოდ შენი გამოყენება სურდათ და სხვა დროს ნუღარ მისცემ ამის უფლებას! უწინდებურად ჩადექი ისევ ხალხის სამსახურში და ნუღარ იკადრებ იმ ცოდვების ჩადენას, რითაც მოუნელებელი ტკივილი მიაყენე შენს ქვეყანას, შენს ერს!

ამბობენ, რომ ყბადღეულ ნულოვან ტოლერანტობას ვერც შენ გადაურჩი, ბოროტების იარაღად გაქციეს და თავადვე ხარ წამების მსხვერპლი, უძლური იყავი გაგწვია წინააღმდეგობა ერთი აუწერელი სისასტიკისათვის. თუმცა, ამასთანავე, ბნელეთის მოციქულებთან უნებლიე, ძალდატანებით თანამზრახველობით, მართალია, ვერც შენ შეძელი აღდგომილი მათ ჯოჯოხეთურ ნებას, მაგრამ სამართლიანობა მითხხოვს ითქვას, რომ შენდა სასახლოდ ღოთის წილი მიგოძღვის იმ სახარელი წამებისა და საკაცობრიო დანაშაულთა სააშკარაოზე გამომზიურებაში, როგორც ნივთმტკიცებას და ცოცხალ მოწმეს.

გთხოვთ, ცოცხი წამებულ, დიდსულოვნება გამოიჩინო და აპატიო მავანთ ცხელ გულზე შენი მისამართით გამოთქმული უსამართლო საყვედურები, ჯალათებისა და კაცთმოძულეთა იარაღად რომ იქცევი. არა და, ყველამ კარგად უწყის შენი უპირველესი მოვალეობა: ქვეყნისა და ხალხის უანგარო სამსახური, ღმინსა და ჭირში მათ გვერდით დგომა. ერთსაცა გთხოვთ, უმორჩილესად: ყველა იმას, ვინც ხელს მოგკიდებს, პირველ რიგში, უკეთურსა და სატანას, როგორმე აგრძობინო ათასწლეულებს გამოვლილი შენი უნიკალური მეხსიერების ფენომენი და ამთავითვე შეაგნებინო ცივილიზებულ სამყაროს და თვითმარქვია დემოკრატიის მამებს დასავლეთში, რომ მსოფლიოს შეიდ საოცრებათა შორის ერთ-ერთი დიდი საოცრება – ალექსანდრიის შუქურა უკვე არსებობდა და მოდი, ნუ მიბაზვენ მას დაჟინებული სიჯიუტით, ისევე, როგორც დენზე ნავავს, დემოკრატიის ეწ. თანამედროვე ცხვირ-მოუსოცავ შუქურას!

იმასაც კარგად ვხედავთ, როგორი გულმოდგინებით მოხვეტე კუთხეში უკვე ოპოზიციაში გადასული თავყავდასული ხელისუფლება საკუთრივ მათივე „შს-ნაციონალებს“ პრეზიდენტთან ერთად. რახან ეს ქვეყნის პირველი პირის არჩევანია, მას ყველა ჩვენთაგანი გაგებითა და პატივისცემით უნდა მოვეკიდოთ, რა თქმა უნდა!

დაღად დაგვავალებ, ერთხელაც გამოიჩინო თავი და ისტორიის ნავავსაყრელზე სამუდამოდ მიგაყო ყველა გამოუსწორებელი დემაგოგი მხიბვათ: აკუ, პაკუ, გაკუ და წკავწკავა ძმანი მათნი, ცოცხი!

საპარლამენტო არჩევნების სიამაყვე და ტრიუმფატორო!

დუღუ მარანიძე

“ფინილა” ინკვიზიცია

XV საუკუნის ბოლოსთვის არაგონისა და კასტილის სამეფოთა გაერთიანებით დასრულდა ერთიანი მძლავრი ესპანური მონარქიის ჩამოყალიბება. კათოლიკე მონარქებმა ფერდინანდმა და ისაბელმა თავიანთი ძალაუფლება განავრცვეს თითქმის მთელი ესპანეთის ტერიტორიაზე და მუსლიმთა უკანასკნელი სამეფოების, გრანადის (ციხესიმაგრის ადგილი დასრულეს ესპანეთის გაერთიანება და მუსლიმთა ბატონობა იბერიის ნახევარკუნძულზე.

ესპანეთში, როგორც სხვაგან ევროპაში, კათოლიკური ეკლესია მონარქიის იდეოლოგიურ საყრდენად გადაიქცა. ეს ქვეყანა ყოველთვის გამოირჩეოდა რომის წმინდა ტახტისადმი ერთგულებითა და რელიგიური ფანატიზმით, რაც გასაგებია, რადგან ესპანეთს უმდიოვად უწევდა ბრძოლა ისლამური სამყაროს წინააღმდეგ, მტკიცედ ებრძოდა ქრისტიანულ რწმენას.

შუა საუკუნეებში ინკვიზიცია რომაული ეკლესიის ხელში გადაიქცა მძლავრ იარაღად მათ წინააღმდეგ, ვინც რომის ტახტის ძლიერებას არ ურიგებოდნენ. ინკვიზიციის ისტორია XII საუკუნიდან იწყება, თუმცა ეკლესიისა და ძალაუფლებისგან ერთიანობა გასამართლების წინააღმდეგ, რა თქმა უნდა, მანამდეც გვხვდება როგორც დასავლეთში, ასევე აღმოსავლეთში.

თვით სიტყვა ინკვიზიცია (ინქვიზიციო) ლათინური და ნიშნავს გამოძიებას. პირველი ინკვიზიციური ტრიბუნალი შექმნა

ინკვიზიციის III-მ, რომის პაპმა, 1215 წელს. სამხრეთ საფრანგეთში პირველი ასეთი ტრიბუნალი 1229 წელს დაარსდა პაპ გრიგორ IX-ის მიერ. ინკვიზიტორები იკვლევდნენ სხვადასხვა ერებს ბრალდებულთა საქმეებს. საქმის წარმოებას თავისი მეთოდიკა გააჩნდა. ბრალდებული იკითხებოდა ორი მოწმის, მდივნისა და მღვდლის თანდასწრებით, თუკი მის ბრალდებას გამოაშკარავებდნენ (და როგორც წესი, ბრალდებულის “დანაშაული” აშკარავდებოდა), ერეტიკოსი გადაჰყავდათ საპრობილეთში, სადაც იწყებოდა მისი ხელახალი დაკითხვა. ბრალდებულის უკეთ ასალაპარაკებლად იყენებდნენ წამებას. თუკი “გუგეზიანილი” აღიარებდა “დანაშაულს”, მას ეპიტიმას დაადებდნენ, სიკვდილს სხვა სასჯელით შეუცვლიდნენ, თუ ბრალდებული გაჯიუტდებოდა, მას გადასცემდნენ სასამართლოს, რომელიც ერეტიკოსისთვის სიკვდილით დასჯის განაჩენი გამოჰქონდა. მთავარია, სისხლი არ დაღვრილიყო (ინკვიზიტორები “ერიდებოდნენ” სისხლის ღვრას), ამიტომ “დამნაშავეს” ან ახრჩობდნენ ან წვადნენ (ინკვიზიტორების აზრით, ეს უფრო ჰუმანური იყო).

ინკვიზიციის ისტორია სამ პერიოდად იყოფა. პირველად ითვლება ის დრო, სანამ ტულუზის კრებაზე (1229 წ.) დომინიკანელი ხელში ჩაიკავებდნენ ინკვიზიციის ხელმძღვანელობას; მეორეა დომინიკანელთა პერიოდი (XIII-XV სს.) და მესამე – ესპანური ინკვიზიცია, რომელიც სათავეს 1478 წლიდან იღებს. ამ წელს მეფე ფერდინანდმა და დედოფალმა ისაბელმა პაპის ლიცენსიის მეშვეობით ესპანეთში შექმნეს ადგილობრივი ინკვიზიტორული ტრიბუნალი.

ესპანეთში ინკვიზიტორთა საქმიანობისთვის ნოყიერი ნიადაგი შეიქმნა. იბერიის ნახევარკუნძულის ქრისტიანული სამეფოები საუკუნეთა განმავლობაში იბრძოდნენ ქრისტიანული რწმენის შენარჩუნებისთვის. ებრძოდნენ ისლამურ გარემოცვას. ახლა კი, მუსლიმთაგან თავდასხნილ ქრისტიანთა რწმენას განწმენდა და განმტკიცება ესაჭიროებოდა.

დროთა განმავლობაში ინკვიზიციის ტრიბუნალები გამრავლდა (მაგალითად, 1480 წელს დაარსდა სევილიაში), თანდათან გართულდა მათი სტრუქტურა. თავდაპირველად ტრიბუნალი შედგებოდა ორი ოურისგან და მეფის სამი მრჩეველისგან, შემდეგ ტრი-

ბუნალის წევრთა რიცხვი გაიზარდა. ოთხი (შემდეგში ათი) ადგილობრივი ტრიბუნალის გარდა დაარსდა ცენტრალური ინკვიზიციური საბჭო.

ესპანური ინკვიზიციის ისტორიაში ყველაზე დიდი კვალი დატოვა “დიდმა ინკვიზიტორმა” თომას დე ტორკემადამ. იგი დიდ ინკვიზიტორად დაინიშნა 1481 წელს. 1484 წელს ტორკემადამ ყველა ადგილობრივი ტრიბუნალის კრება მოიწვია. კრებაზე შეიმუშავეს ინკვიზიტორთა კოდექსი, რომელიც თავდაპირველად 28 დებულებისგან შედგებოდა. შემდეგ დაემატა კიდევ 11 დებულება.

მწვალებლების გარდა, ტორკემადამ სასტიკად დევნიდა ებრაელებს და მავრებს (ჩრდილოეთაფრიკელ მუსლიმებს). 1492 წელს დაიწყო ებრაელთა მასობრივი დევნა. ესპანელ ებრაელებს მოსთხოვეს კათოლიკობის მიღება. მათ უვარდებოდნენ სახლებში, აიძულებდნენ თვითონვე უარის თქმას, წინააღმდეგ შემთხვევაში სიკვდილით დასჯით ემუქრებოდნენ. მრავალი ებრაელი გაიქცა. ბევრმაც გარეგნულად მიიღო ქრისტიანობა, თუმცა ფარულად ისევ თავის რწმულს აღიარებდა.

არანაკლები სისასტიკით ექცეოდა ტორკემადამ მავრებს, მიუხედავად იმისა, რომ 1492 წელს დადებული ხელშეკრულებით მათ ისლამის თავისუფლად აღიარების უფლება ჰქონდათ. ქრისტიანობაზე მოქცეულ მავრებს მინც ევსის თვალთ უცქერდნენ. 1502 წელს მავრები კატეგორიული უღმრთებლობა წაუყენეს – ან კათოლიკობა, ან სიკვდილი! ვინც მოასწრო, გაიქცა, დანარჩენების უმრავლესობამ ქრისტიანობა მიიღო.

1481-1498 წლებში ტორკემადამ “მოღვაწეობის” შედეგად დაწვეს 8.800 ადამიანი, 90.000-ს წაართვეს ქონება, 6.500 გაქცეულის პორტრეტი ან სხვა სახის გამოსახულება დაწვეს (გულად ამით იჯერეს).

რასაკვირველია, ინკვიზიციას ესპანეთში ყველაგან ერთნაირი სიმპათიით არ ხვდებოდნენ. მაგალითად, კასტილიაში ფანატიკოსთა ბრბო უდიდესი აღტაცებით უმუხვდა ერეტიკოსთა კოცონზე დაწვეს. ამით ერთობლდნენ, არაგონში კი ინკვიზიტორთა საქმიანობამ უკმაყოფილება გამოიწვია. აქ ინკვიზიტორი კედრო არბუსი ეკლესიაში მოკლეს, მიუხედავად იმისა, ესპანეთის კათოლიკური ეკლესიის ძლიერებას წინ ვერავინ დაუდგებოდა. თომას დე ტორკემადამ და მისმა

მოწვევებმა შეძლეს ესპანეთში რელიგიური ერთობის მიღწევა და კათოლიკური ეკლესიის ძლიერების განმტკიცება.

ესპანეთის გაფლანოთ ინკვიზიციური ტრიბუნალები დაარსდა პორტუგალიაში (1536 წელს), საიდანაც ოსტინდოეთის პორტუგალიურ კოლონიებში გავრცელდა.

ინკვიზიცია მძინვარებდა XVI საუკუნეში. მას შესანიშნავად იყენებდნენ ესპანელი მეფეები კარლოს I და ფილიპე II. წმინდა ინკვიზიციამ 1559 წელი უამრავი პროტესტანტის დაწვეთ აღნიშნა. 1570 წლის მორისკების (მავრების შთამომავლები ესპანეთში) აჯანყების ჩახშობის შემდეგ ინკვიზიციურმა ტრიბუნალებმა უამრავი “რწულისგან განდგომილი” დაწვეს. კარლოს I და ფილიპე II ყოველმხრივ უჭერდნენ მხარს ესპანურ ინკვიზიციას, რადგან მასში ხელაფდნენ სარწმუნოების სიმტკიცისა და სიწმინდის შენარჩუნების საუკეთესო საშუალებას. ინკვიზიცია ძალას ინარჩუნებდა XVII საუკუნის დასაწყისშიც (როდესაც კიდევ ერთხელ მოაწვეს მორისკების მასობრივი დევნა და სიკვდილით დასჯა).

XVII საუკუნის მეორე ნახევარსა და XVIII საუკუნეში ინკვიზიციის მოგიზიზხე კოცონები მინდავდა. ამ დროის განმავლობაში წელიწადში ორ ან სამ ერეტიკოსს თუ დაწვავენ.

ინკვიზიტორი ტრიბუნალები ესპანეთში გააუქმა ნაპოლეონ ბონაპარტეს ძმა, კოლუგ ბონაპარტემ 1808 წლის 4 დეკემბრის ბრძანებით, თუმცა ინკვიზიცია აღდგა ფერდინანდ VII-ის შემწვობით 1814 წელს და ისევ გაუქმდა 1820 წელს. XIX საუკუნის 20-იან წლებში ესპანურმა ინკვიზიციამ კვლავ იმძლავრა.

ესპანური ინკვიზიცია განსაკუთრებული სისასტიკით გამოირჩეოდა (რასაც როგორც უკვე აღვნიშნეთ, თავისი მიზნები აქვს). 1481-1809 წლებში მისი მსხვერპლი გახდა 341.021 კაცი, აქედან 31912 ცოცხლად დაწვეს. საუკუნეთა განმავლობაში ინკვიზიცია ესპანეთის თვითმპყრობელური სამეფო ხელისუფლებისა და კათოლიკური ეკლესიის დასაყრდენსა და იარაღს წარმოადგენდა.

კათოლიკური ეკლესიის ეს მძლავრი სადამსჯელო ორგანო ესპანეთში საბოლოოდ 1834 წელს გაუქმდა.

შ. მათითაშვილი

“დაჯეროხანას” თამაში დაიწყო – ბაჩო ახალაია მზად არის, მის მიმართ არსებულ ნებისმიერ კითხვას უპასუროს

შინაგან საქმეთა ყოფილი მინისტრი ბაჩო ახალაია მზად არის, მის მიმართ არსებულ ნებისმიერ კითხვას უპასუროს.

როგორც ახალაიამ “რუსთავი 2”-თან ინტერვიუში განაცხადა, ქვეყანა გარკვეული პერიოდით დატოვა იმიტომ, რომ არჩევნების შემდგომ ხელისუფლების გადაბარების პროცესი წყნარად დასრულდებოდა და პროოკაციების საშუალება არავის ჰქონოდა.

“გადავწყვიტე, დროებით დამეტოვებინა ქვეყანა. იყო მთელი რიგი აბსურდული განცხადებები, რომელიც თავის თავში მოიცავდა იმას, რომ ვინმე სისხლისღვრას აპირებდა. ამიტომ ჩავთვენი წლოვ გზად, რომ რაღაც პერიოდით ქვეყანა დამეტოვებინა. იმდენი რამ გავიგე ჩემს შესახებ ბოლო პერიოდში, კინაღამ თვითონაც დავიჯერე. ჩემი ამოცანაა, ვუპასუხო ყველა კითხვას, დაწყებული კორუფციით, დასრულდებული ბანდფორმირების და ციხეებით. ყველაფერს ვუპასუხებ ნებისმიერ ფორმატში – იქნება ეს პარლამენტის საგამომიებო კომისია თუ პროკურატურა, რადგან ეს ბრალდებები აბსურდულია”, – განაცხადა ახალაიამ.

მისივე თქმით, ახლა, როდესაც ყველა უწყებას ახალი ხელისუფლება აკონტროლებს, თავდაც ბევრი კითხვა აქვს მათთან. “მე ბევრად მეტი კითხვა მაქვს იმაზე, რაც ამ ხნის განმავლობაში ხდებოდა – იყო ბრალდებების მთელი კასკადი, მალალობით დაწყებული, უკანონო ბანდფორმირებებით და კორუფციით დასრულდებული. ნებისმიერ თემას ვუპასუხებ, რადგან ყველა ერთნაირი სისულელეა”, – აღნიშნა ახალაიამ.

რაც შეეხება გავრცელებულ ინფორმაციას პატიმრებისადმი არაადამიანურ მოპყრობაში მისი უშუალო მონაწილეობის შესახებ, როგორც ახალაიამ განაცხადა, თავდაცვის მინისტრობისას არათუ სასჯელადსრულებების სისტემისთვის, საკუთარი თავისთვისაც კი არ ეცადა. “არც კანონი იძლეოდა ამის საშუალებას. უნდა დაადას-

ტურონ, რომ პირადად ვმონაწილეობდი ამ ყველაფერში. მე მქონდა პოზიცია, რაც თმენის ვალდებულებას მაკისრებდა, ახლა აქ ვარ და ნებისმიერ კითხვას პასუხს გავცემ”, – განაცხადა ახალაიამ.

ყოფილმა მინისტრმა გადადგომის მიზეზიც განმარტა და აღნიშნა, რომ ეს პოლიტიკური გადაწყვეტილება იყო. “გადადგეტი, რადგან არჩევნებამდე ცოტა დრო იყო დარჩენილი, რაიმეს გარკვევის საშუალება არ იყო და მივიღე წმინდად პოლიტიკური გადაწყვეტილება. დუდილის მაღალ ტემპერატურას არჩევნებისთვის ხელი არ უნდა შეეშალა და დარწმუნებული ვარ, ბევრი მსურველი იყო, რომ ეს არჩევნები არ ჩატარებულყო”, – განაცხადა ახალაიამ.

რაც შეეხება კრიმინალურ სამყაროსთან შესაძლო კავშირს, როგორც ახალაიამ აღნიშნა, წინა ხელისუფლებამ ამ სისტემის რღვევა მოახერხა, თუმცა საფრთხე ჯერ ისევ არსებობს. “ჩვენ შეგძლია კონკრეტულ მონაკვეთში კრიმინალური სისტემის რღვევა, მაგრამ ეს არ არის დასრულდებული პროცესი და დღეს თუ ეს აიშეებს, ჩათვალეთ, რომ მთელი შრომა წყალში გადაყრლია. ეს საფრთხე საზოგადოებისთვის ჯერ ისევ არსებობს”, – აღნიშნა ახალაიამ.

თავდაცვის სამინისტროს ბიუჯეტთან 113 მილიონის გაფლანგვის შესახებ გავრცელებულ ინფორმაციას კი ახალაიამ სიცრუე უწოდა.

“არავის ფული არსად მოუპარავს. ყველაფერი გეპქონდა წესით და რიგით. საინტერესოა, ორ დღეში როგორ აღმოაჩინეს 113 მილიონის დაკარგვა, ესეც მორიგი სიცრუეა. შეიძლება ადამიანს უკანონო ბანდფორმირების აღმოჩენის ნიჭი ჰქონდეს, მაგრამ ერთდროულად ასეთივე ბუდალტრული ნიჭითაც იყოს დაჯილდოებული, ცოტა უცნაურია”, – განაცხადა ახალაიამ და აღნიშნა, რომ იმ 113 მილიონის ბედი თავდაც არანაკლებ აინტერესებს.

საქართველოს პროკურატურაში დაკითხვაზე მოწმის სტატუსით დაბარებული ახალაია 6 ნოემბერს დააკავეს, რასაც მოჰყვა

მთავარი პროკურორის არჩილ კვიციანიშვილის საგანგებო განცხადება: „მიმდინარეობს გამოძიება სს საქმეზე საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს თანამშრომელთა მხრიდან უფლებამოსილების გადამტკიცების ფაქტზე, დანაშაულზე, რომელიც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 333-ე მუხლით. ამ ეტაპისათვის გამოძიებით დადგენილი იქნა, რომ 2011 წლის ოქტომბერში თავდაცვის მინისტრმა ბაჩანა ახალაიამ თავდაცვის სამინისტროს გაერთიანებული შტაბის უფროს გიორგი კალანდაძესთან და მეოთხე ბრიგადის მეთაურ ზურაბ შამათავასთან ერთად თავდაცვის მინისტროს სამშაო კაბინეტში ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენეს 6 სამხედრო მოსამსახურეს. ამისთანა, ბაჩანა ახალაიამ ერთ-ერთ სამხედრო პირს დანის ტარი თავში ჩაარტყა“, – აღნიშნა მთავარმა პროკურორმა.

მისივე თქმით, მომხდარის შემდეგ ბაჩანა ახალაიამ ხედიდან იშველი სამხედრო მოსამსახურეები ვაზიანში დისლოცირებულ მეოთხე ბრიგადაში გადაიყვანა, სადაც ბრიგადის ოთახში მათ კვლავ მიაყენეს სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა, რის შემდეგაც ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფა გაგრძელდა ეზოში, ბრიგადის 20-30-კაციანი შემაღლდების წინაშე.

„გუშინ და დღეს დილით გატარებული ღონისძიებების შედეგად დაკავებული იქნენ ბაჩანა ახალაია, ზურაბ შამათავა და გიორგი კალანდაძე სწორედ სს კოდექსის 333-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ბრალდებით. მათ ჯერ ბრალი არ წარდგინათ და ბრალი წარდგინებთ კანონით გათვალისწინებულ ვადაში“, – განმარტა კვიციანიშვილმა და დახძინა, რომ მოწმეთა ჩვენებები, რომლებიც დანაშაულის ჩადენაში ამხილებენ აღნიშნულ პირებს, გასაჯაროდგება და უახლოეს საათებში ისინი განთავსდება იუსტიციის სამინისტროს ვებგვერდზე.

„სხვა ფაქტობრივ დანაშაულებთან დაკავშირებით მიმდინარეობს გამოძიება და მისი შედეგების შესახებ საზოგადოებას

დროულად ეცნობება“, – აღნიშნა მთავარმა პროკურორმა.

ბაჩო ახალაიასა და გაერთიანებული შტაბის უფროსის, გიორგი კალანდაძის დასაკავებლად სამართლებრივი საფუძვლები არსებობდა, – ამის შესახებ ჟურნალისტებს სასტუმრო “ქორთიარდ მარიოტში” პრემიერ-მინისტრმა ბიძინა ივანიშვილმა განუცხადა.

პრემიერის განმარტებით, იგი კონკრეტულ ინფორმაციას ამ საკითხთან დაკავშირებით არ ფლობს და არც ამ პროცესებში მონაწილეობდა.

“ეს არ იყო პოლიტიკური დაკავება და რამდენადაც ვიცი ამისთვის არსებობდა სამართლებრივი საფუძვლები. ეს გააკეთეს მათ, ვისაც კანონით ეკუთვნოდა და ყველაფერი გაკეთდა ყოველგვარი კანონიერების დაცვით. მე ამ პროცესებში არ ვმონაწილეობდი და მეტს ვერაფერს გეტყვიო“, – აღნიშნა ბიძინა ივანიშვილმა.

P.S. ყველამ კარგად იცის, რომ საქართველოში შექმნილ აუტენჯელ მდგომარეობაში დამნაშავეა არა მხოლოდ ახალაიების ოჯახი, არამედ “ნაცთა” ხელისუფლების მთელი შემადგენლობა სააკაშვილის მეთაურობით. ამიტომ, დღეს სრულიად საქართველოს იმის მოლოდინი აქვს, რომ დამნაშავის სკამზე აღმოჩნდება კიდევ ბევრი ნაციონალი. ხოლო, თუ ყველაფერი ახალაიების ოჯახის წევრთა დაკავებით ამოიწურება, თავს უფლებას ვაძლევთ დავიტოვოთ იმის “გონივრული ეჭვი”, რომ ეს სპეციალურად კეთდება, რათა კვლავ მეგრელებს დაბრალდეთ საქართველოს სახელმწიფოებრიობის ნგრევა და სხვა მძიმე დანაშაულების ჩადენა, რაც მსოფლიო საზოგადოებრიობის თვალში მეტად არასასურველ მდგომარეობაში აყენებს ჩვენს ქვეყანას!

ეს კი მიუღებელია არა მხოლოდ სამეგრელოსათვის! როლანდ ჯალაღანი, გაზეთ “ილორის” მთ. რედაქტორი

სკორტული კუთხე მიჰყავს შურნალისტ ბიორბი ჯალალანიას

ქართველი კალათბურთელების წარმატებული დღე ევროპაში

იტალიის სერია A-ს მორიგ ტურში გამარჯვებები მოიპოვეს ქართველი კალათბურთელების გუნდებმა.

თავდაპირველად ორივე „ქართული“ გუნდი აგებდა, თუმცა მატჩის შემობრუნება ორივემ მოახერხა.

სანიკიძე მოედნიდან მესამე მეოთხედის დასრულებამდე 2 წუთით ადრე გავიდა და თამაშში აღარ დაბრუნებულა.

მეოთხედი 11:24 წააგო, ხოლო დიდი შესვენებისთვის 9 ქულით ჩამორჩებოდა.

მარკოშვილი სასტარტო ხუთეულში იყო და მოედანზე 33 წუთი გაატარა.

„კანტუს“ „სიენას“ დარად 3 მოგება და 1 მარცხი აქვს და ეს გუნდები IV-V ადგილებს იყოფენ.

ქართველი პასპორტის მქონე ჯეიკობ პულენის 17-მა ქულამ იერუსალიმის „ჰაპოელს“ ისრაელის ჩემპიონატში ვერ უშველა.

პულენმა თამაში სასტარტო ხუთეულში დაიწყო და მოედანზე თანაგუნდელთაგან ყველაზე მეტი - 35 წუთი გაატარა.

გორგი შერმადინის „მაკაბი“ კვირას ისვენებდა და მეორე ტურის მატჩს დღეს გამართავს.

ბ. ბახტაძე

ჯანო ანანიძე - ბაიტანა ისე, როგორც ამას ღიალი ოსტატები აკეთებენ

მოსკოვის „სპარტაკმა“ სტუმრად „კრილია სოვეტოვთან“ რუსეთის ჩემპიონატის მე-14 ტურის მატჩი გამართა.

აღნიშნულ შეხვედრაში ულამაზესი გოლით საქართველოს ნაკრების ახალგაზრდა ნახევარმცველი ჯანო ანანიძე გამოირჩა.

ქართველი ფეხბურთელის გოლი უდავოდ ყველაზე ღამაში იყო ამ მატჩში.

მოსკოვის „სპარტაკის“ მეკარე არტიომ რმბროში: „ყველაზე მეტად რომელი გოლი მომეწონა? რა თქმა უნდა, ჯანოსი და ძიუბასი.“

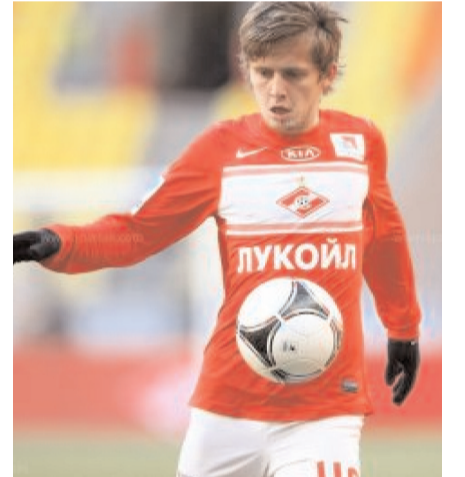
საფეხბურთო კლუბ მოსკოვის „სპარტაკის“ თავდამსხმელი არტიომ ძიუბა: „ძალიან მიხარია, რომ მატჩი დიდი ანგარიშით მოვიგეთ.“

ძლო. ერთი მომენტი ვიფიქრე, რომ იგი ბურთს დაჰკარგავდა, მაგრამ ასე არ მოხდა.

„სპარტაკის“ ყოფილი კაპიტანი იგორ ტიტოვი: „სპარტაკის“ მიერ ბოლო სამ ჩატარებულ მატჩში მომენტების მიხედვით თუ ვიმსჯელებთ ჯანო ანანიძე მართლაც საუკეთესო იყო.“

შეგახსენებთ, რომ ანანიძემ მატჩის 46-ე წუთზე ემენიკე შეცვალა.

მატჩის შემდეგ კომენტარი თავად ჯანო ანანიძემაც გააკეთა: „მაშინ ვილაპარაკებ, როცა „ბარსელონას“ გავეუტან“.

გამოვიდა პირველი ტომი სერგეი კრემლიოვის წიგნისა „ბერიბა - XXI საუკუნის საუბითესო მენეჯერი“.

გამოცემა განხორციელდა სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ მხარდაჭერით.

თბილისში წიგნის რელიზაცია მოხდება ყოველ ოთხშაბათ დღეს, დილის 9 საათზე.

„ჩვენ ერთმანეთის მტრები არ ვართ!“

ჩვენ ერთმანეთის მტრები არ ვართ! - ჩვეული მხაკერული დიმილით განაცხადა ქართველი ხალხის მიერ ნოკაუტირებულმა, საქართველოს ვერ შემდგარმა ტირანმა მიხეილ სააკაშვილმა.

მიხეილ სააკაშვილი, ერთის მხრივ, სომხური ვირეშმაკობით ცდილობს, დააშოშმინოს საპარლამენტო არჩევნებში გამარჯვებული ძალა.

ერთიანობის საკითხების მოგვარება, მაშინ მიხეილ სააკაშვილი და მისი ყბაამოგდებულნი დამქაშები ატეხენ ისტერიულ ყაყანს.

საქმე ივანიშვილზეა. თუკი იგი „ნაციონალების“ ამ რიტორიკით თავს არ დაიკომპლექსებს.

ბულბატი რცხილაძე

იუმორი

მეგრელი და გურული საკანში სხლან. - რაზე ზიხარ? - ეკითხება გურული მეგრელს.

სიძე სიღვდრის დაბადების დღეზე მივიდა.

- გილოცავ დაბადების დღეს! ეს ორი საჩუქარი მიიღე ჩემგან! - გამადლობთ, შეილო, მართლაც ღამაში საყურეებია.

ოსი აბანოში შევიდა პირველად და დაიბანა. გამოსვლისას ჰკითხეს:

ლოთი ექიმთან მივიდა: - ექიმო, თირკმელები მტკიავს.

- ექიმო, ჩქარა, პაციენტი კვდება, ვკარგავთ!

ISSN 1987-8966 'ილორი' logo and barcode

კვლევის პისაპროტი: თბილისი, ბაქრაძის ქუჩა №6

მთავარი რედაქტორი: როლანდ ჯალალანია

გაზეთი 'ილორის' გაცნობა შეგიძლიათ 'საქინფორმის' ვებგვერდზე